

บทที่ 3

การพัฒนาทะเบียนประวัติอาชญากรรมในต่างประเทศ

ในบทนี้จะได้ทำการศึกษา การบูรณาการข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรม ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในต่างประเทศ ซึ่งจะศึกษามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรมในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การประสานงาน ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ แนวทางปฏิบัติ รูปแบบวิธีการในการจัดเก็บข้อมูล การลบข้อมูล รวมทั้งข้อดีข้อเสียในการจัดเก็บข้อมูลของต่างประเทศ ได้แก่ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และสาธารณรัฐฝรั่งเศส ซึ่งผลการศึกษาปรากฏดังต่อไปนี้

3.1 สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นกฎหมายวิธีพิจารณาความที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพราะเป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ในการบังคับใช้กฎหมายอาญาสารบัญญัติหรือกฎหมายอาญาส่วนเนื้อหาและเป็นกฎหมายที่กำหนดความเกี่ยวพันระหว่างรัฐกับเอกชนและองค์กรของรัฐ ในการบังคับใช้กฎหมายอาญานั้นต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเท่านั้น¹ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางของหลักประกันในกฎหมายอาญา² (Die Garantiefunktion des Strafrechts) “nullum crimen, nulla poena sine lege” (No Punishment without law) ซึ่งบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (The Basic Law of the Federal Republic of Germany/Grundgesetz der Bundes Republik Deutschland) มาตรา 103 (2) และประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน (German

¹ จาก *กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา* (น. 40), โดย คณิต ฌ นคร, 2548, กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

² จาก *คุณธรรมที่กฎหมายมุ่งคุ้มครองในการพยายามกระทำความผิดและการกระทำความผิดโดยบังเอิญ* (Rechtsgüterschutz beim Verbrechenversuch und dem Verbrechen aus Leidenschaft, vergleichende Untersuchung im thailändischen und deutschen Gesetz) (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทนิติศาสตร์), โดย สุภัชสี เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2550, ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี: มหาวิทยาลัยแห่งกรุงบอนน์.

Criminal Code /Strafgesetzbuch) มาตรา 1 “บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญา ต่อเมื่อกระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและบัญญัติโทษไว้สำหรับความผิดนั้น”³ หลักดังกล่าวนี้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 39 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และบทบัญญัติมาตรา 2 ของประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทย กล่าวคือ

- 1) การห้ามใช้กฎหมายจารีตประเพณีลงโทษทางอาญาแก่บุคคล
- 2) การห้ามใช้กฎหมายใกล้เคียงลงโทษทางอาญาแก่บุคคล
- 3) กฎหมายอาญาต้องบัญญัติให้ชัดเจนแน่นอน
- 4) กฎหมายอาญาไม่มีผลย้อนหลัง

การดำเนินคดีอาญาของประเทศไทยใช้ “ระบบกล่าวหา” เช่นเดียวกับสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและนานาอารยประเทศ อันเป็นระบบการดำเนินคดีอาญาที่มีการแก้ไขข้อบกพร่องของการดำเนินคดีอาญาตามระบบไต่สวนที่ใช้อยู่เดิม โดยมีการแยกหน้าที่ในการสอบสวนฟ้องร้อง ออกจากหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคือออกจากกัน ในการดำเนินคดีอาญา ระบบกล่าวหา “ผู้ถูกกล่าวหา” เป็น “คน” เป็น “ประธานในคดี” และเป็นส่วนหนึ่งของวิธีพิจารณาความอาญา⁴ ในการดำเนินการทุกขั้นตอนจึงจำเป็นต้องเคารพและคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหา ในการพิจารณาความอาญาจึงมีหลักเกณฑ์ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากเพื่อประกันสิทธิและเสรีภาพให้แก่ผู้ต้องหา กล่าวคือ

1) หลักการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐ (Public Prosecution/ Offizialklage) ถือว่ารัฐเป็นผู้เสียหายและเจ้าพนักงานของรัฐเป็นผู้มีหน้าที่ดำเนินคดีอาญา แต่ก็เปิดโอกาสให้ผู้เสียหายฟ้องคดีอาญาเองได้

2) หลักการค้นหาความจริงในเนื้อหา (Inquisitions Principle/ Prinzip der materiellen Wahrheit) ถือว่าทุกฝ่ายมีหน้าที่ต้องตรวจสอบค้นหาความจริง

3) หลักฟังความทุกฝ่าย (audiatur et altera pars) ให้สิทธิแก่ผู้ต้องหาที่จะต่อสู้ได้อย่างเต็มที่ ต้องได้รับแจ้งการถูกกล่าวหาว่าเป็นการกระทำความผิดฐานใด และต้องสอบสวนปากคำของผู้ต้องหาก่อนทำการฟ้องเสมอ

4) หลักวาจา (Oral Principle/ Mündlichkeitsgrundsatz) ในการดำเนินคดีอาญาต้องมีการสอบสวนกันในทุก ๆ เรื่อง เฉพาะสิ่งที่ได้กระทำด้วยวาจาแล้วจึงจะสามารถยกมาวินิจฉัยในคดี

³ Art. 103 (2) GG และ § 1 StGB (Keine Strafe ohne Gesetz) An act can be punished only if it was a punishable offense by law before the act was committed. [Eine Tat kann nur bestraft werden, wenn die Strafbarkeit gesetzlich bestimmt war, bevor die Tat begangen wurde.]

⁴ กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (น. 57). เล่มเดิม.

5) หลักพยานโดยตรง (Unmittelbarkeitsgrundsatz) ศาลต้องวินิจฉัยคดีตามเหตุผลที่ได้มาจากชั้นสืบพยานเท่านั้น

6) หลักเปิดเผย (Öffentlichkeitsgrundsatz) ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยสามารถควบคุมและตรวจสอบการทำงานของศาลได้ ทุกคนมีสิทธิเข้าฟังในการพิจารณาและสืบพยาน

7) หลักความเป็นอิสระในการชั่งน้ำหนักพยาน (Grundsatz der freien Beweiswürdigung) กำหนดให้การชั่งน้ำหนักพยานเป็นหน้าที่ที่ศาลพึงกระทำเองและการพิพากษาลงโทษ จะกระทำได้เมื่อพิสูจน์ว่ามีความผิดเกิดขึ้นจริงและจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น

8) หลักยกประโยชน์แห่งความสงสัย (in dubio pro reo) หากมีความสงสัยเกิดขึ้นในข้อเท็จจริงแห่งคดี ต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้เป็นผลดีกับผู้กระทำผิด

หลักเกณฑ์วิธีพิจารณาความอาญาดังกล่าวมานี้ จะทำให้การดำเนินภารกิจในการคุ้มครองสังคมของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นไปตามหลักประกันสิทธิเสรีภาพ ซึ่งถือเป็นเจตนารมณ์ อันสำคัญของกฎหมายอาญาอีกด้วย

จากภารกิจในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ทำให้กฎหมายอาญามีผลบังคับและทำให้ภารกิจของกฎหมายอาญาสำเร็จผลได้อย่างจริงจัง ส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าและเป็นตัวชี้วัดให้เห็นถึงรูปแบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างแท้จริง ทั้งในส่วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและส่วนกฎหมาย คือ “ข้อมูลในการดำเนินคดีอาญา”

“ข้อมูลในการดำเนินคดีอาญา” ซึ่งถูกจัดเก็บและรวบรวมโดยหน่วยงานต่าง ๆ จะสะท้อนให้เห็นถึงระบบการทำงาน ระบบการจัดเก็บและการบริหารข้อมูล การนำข้อมูลมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ข้อดีข้อเสีย และเป็นตัวชี้วัดให้เห็นถึงแนวทางในการป้องปรามอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเพื่อคุ้มครองชีวิตและเสรีภาพมากกว่าการปราบปราม ในสหภาพยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (Federal Republic of Germany/ Bundes Republik Deutschland) ให้ความสำคัญกับการเก็บข้อมูลเป็นอย่างมาก เพราะข้อมูลดังกล่าวเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคม สภาพความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน คุณธรรมและศีลธรรมของประชาชน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ประสิทธิภาพของกฎหมายบ้านเมือง การอำนวยความสะดวกยุติธรรมของระบบตุลาการ แนวโน้มการเกิดอาชญากรรมและแนวทางการป้องกัน ตลอดจนการลดจำนวนคดีอาญาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ การบูรณาการข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาจะช่วย

⁵ แหล่งเดิม.

คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวเยอรมันในการดำเนินชีวิตและปกป้องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตามบทบัญญัติพื้นฐานแห่งรัฐธรรมนูญ⁶

ในลำดับต่อไปจะกล่าวถึงหัวข้อการนำไปสู่การพัฒนาที่เป็นประวัติอาชญากรรม ในส่วนของระบบกฎหมายแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี มีดังต่อไปนี้

3.1.1 ระบบการบูรณาการข้อมูล

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ปกครองประเทศในรูปแบบของสหพันธ์สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยแบบรัฐสภา กล่าวคือ มีการแบ่งอำนาจการบริหารปกครองประเทศให้แก่รัฐต่าง ๆ 16 รัฐ (States/ Länder) ในการปกครองตนเอง นอกจากรัฐบาลกลางแห่งสหพันธ์ แต่ละรัฐมีรัฐบาลท้องถิ่นและมีเมืองหลวงเป็นของตนเอง มีผู้แทนของตน เพื่อการปกครองที่มีประสิทธิภาพและเข้าถึงประชาชนได้อย่างแท้จริงเพราะในหลายรัฐมีความแตกต่างกันในเรื่องของประวัติศาสตร์และขนบธรรมเนียม อย่างไรก็ตามทุกรัฐยังคงอยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกันและมีการบริหารงานร่วมกันอย่างเป็นระบบทั้งด้านการสนับสนุน การลงคะแนนเสียงให้ความเห็นชอบ การประสานงาน ตลอดจนการควบคุมและตรวจสอบซึ่งกันและกัน ทั้ง 16 รัฐต่างมีหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลและบูรณาการข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมในด้านต่าง ๆ และเป็นหน่วยงานสำคัญที่สนับสนุนกิจการของสหพันธ์อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

3.1.2 หน่วยงานที่มีบทบาทในการจัดเก็บข้อมูลและบูรณาการข้อมูล

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี มีองค์กรของรัฐหลายหน่วยงานที่มีบทบาทหลักในการจัดเก็บข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของสหพันธ์ ทั้งในรูปแบบของข้อมูลการกระทำ ความผิด โดยรวม การจำแนกตามฐานความผิด สถานที่เกิดเหตุ อาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิด ลักษณะของผู้กระทำความผิด เพศ อายุ สถิติคดีที่เกิดขึ้นในแต่ละรัฐ อีกทั้งยังมีหน่วยงานพิเศษของรัฐ เอกชน สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยซึ่งรวบรวมข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของภาครัฐ แนวทางปฏิบัติที่สำคัญ คือ ข้อมูลจากทุกหน่วยงานเป็นข้อมูลที่เปิดเผย ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานเอกชนหรือประชาชนสามารถรับรู้ได้โดยเปิดเผย สามารถตรวจสอบและนำไปศึกษาค้นคว้า บูรณาการข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง แต่ละรัฐสามารถใช้ข้อมูลจากส่วนกลาง ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของเอกสารที่เผยแพร่โดยรัฐ องค์กรหรือหน่วยงานส่วนท้องถิ่น หนังสือทางการหรือข้อมูลที่ถูกจัดเก็บไว้ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยง่ายด้วยระบบ

⁶ Art. 1 (1) GG ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์จะถูกละเมิดมิได้ เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทั้งหมดของรัฐที่จะต้องเคารพและปกป้องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

[Die Würde des Menschen ist unantastbar. Sie zu achten und zu schützen ist Verpflichtung aller staatlichen Gewalt.]

อินเทอร์เน็ต จากเว็บไซต์ของกระทรวงและหน่วยงานต่าง ๆ การศึกษาวิจัยถึงบทบาทและขอบเขตความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะสะท้อนให้เห็นถึงระบบการทำงานที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนกันและกันอย่างเป็นระบบ หน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการจัดเก็บข้อมูลและบูรณาการข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญามีดังต่อไปนี้

1) กระทรวงยุติธรรม (Federal Ministry of Justice/ Bundesministerium der Justiz⁷ [BMJ])

กระทรวงยุติธรรมแห่งสหพันธ์เป็นตัวแทนของรัฐในการให้หลักประกัน และส่งเสริมความยุติธรรม สิทธิและประชาธิปไตยให้แก่ประชาชน ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินกระบวนการยุติธรรมและการอำนวยความสะดวกอย่างเสมอภาค

ภารกิจหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหพันธ์ ได้แก่

(1) ภารกิจด้านงานนิติบัญญัติ (Legislation) – กระทรวงยุติธรรมมีภารกิจ ในการจัดทำร่างกฎหมายออกกฎหมาย ตรวจสอบร่างกฎหมายจากกระทรวงอื่นมิให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (The Basic Law / Grundgesetz)

(2) ภารกิจด้านงานปกครอง (Administrative) - กระทรวงยุติธรรมมีหน้าที่จัดตั้งองค์กรทางปกครอง ดูแลงานงบประมาณของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม วางเงื่อนไขให้แก่องค์กร และทำหน้าที่ควบคุม ดูแล และตรวจสอบให้การบริหารงานตุลาการของทั้ง 16 รัฐดำเนินไปภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา 30⁸ “การใช้อำนาจปกครองและการปฏิบัติหน้าที่ปกครองเป็นของมลรัฐ เว้นแต่กฎหมายนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นหรืออนุญาตไว้” และมาตรา 92⁹ “อำนาจในการพิพากษาเป็นของผู้พิพากษา องค์กรที่ใช้อำนาจ คือ ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์ ศาลสูงแห่ง

⁷ Ministry of Justice of Germany. Retrieved February 27, 2014, from http://www.simple.m.wikipedia.org/wiki/Ministry_of_Justice_of_Germany.

⁸ Art. 30 GG (Distribution of competence between the Federation and the States) The exercise of governmental powers and the discharge of governmental functions are incumbent on the States insofar as this Basic Law does not otherwise prescribe or permit.

[Die Ausübung der staatlichen Befugnisse und die Erfüllung der staatlichen Aufgaben ist Sache der Länder, soweit dieses Grundgesetz keine andere Regelung trifft oder zuläßt.]

⁹ Art. 92 GG (Court Organization) The judicial authority is vested in the judges; it is exercised by the Federal Constitutional Court, by the Supreme Federal Court, by the Federal courts provided for in this Basic Law and by the courts of the States.

สหพันธ์ ศาลสหพันธ์ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายนี้ และศาลมลรัฐ” ภารกิจในส่วนงานปกครองนี้เป็นการวางโครงสร้างให้การดำเนินกระบวนการยุติธรรมเป็นไปอย่างเป็นระบบ เพราะกระทรวงยุติธรรมจะสนับสนุนการจัดเก็บข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศาล คดีพิพาทที่นำมาสู่ศาล และด้วยทกฎหมายให้แก่หน่วยงานที่มีหน้าที่เฉพาะซึ่งจะได้กล่าวในลำดับถัดไป

2) กระทรวงกิจการภายใน (Federal Ministry of the Interior/ Bundesministerium des Innern¹⁰ [BMI])

กระทรวงกิจการภายในมีบทบาทสำคัญในการปกป้องและรักษาความมั่นคงปลอดภัยภายในประเทศ กำหนดนโยบายสำหรับบุคคลต่างชาติและผู้อพยพ ให้ความคุ้มครองบุคคลจากการใช้ความรุนแรง การก่ออาชญากรรมและการก่อการร้าย ให้การบริการแก่สาธารณะ และสนับสนุนการปกครองภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ภารกิจหน้าที่ของกระทรวงกิจการภายในแห่งสหพันธ์ ได้แก่

(1) ภารกิจด้านการเมือง (Political goals) - ได้แก่ ภารกิจในการวางหลักการพื้นฐานเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติสำหรับการดำเนินนโยบายทางการเมืองภายในประเทศ

(2) ภารกิจด้านข้อมูลและข้อเท็จจริง (Data and facts) – ได้แก่ ภารกิจในการชี้แจงระบุเหตุผลเบื้องหลังของข้อมูลและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการภายในประเทศ พร้อมทั้งระบุถึงแหล่งอ้างอิงและแหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูลในเชิงลึก

(3) ภารกิจด้านสื่อสิ่งพิมพ์และสถิติ (Publications and statistics) – ได้แก่ ภารกิจในการจัดตั้งและสนับสนุนองค์กรในหน่วยงานของตนในการจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ การรวบรวมข้อมูลสถิติในทุก ๆ ด้านของประเทศ ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การท่องเที่ยว เทคโนโลยี และด้านอาชญากรรม ซึ่งถือว่าภารกิจในส่วนนี้ของกระทรวงกิจการภายใน เป็นภารกิจหน้าที่ที่สนับสนุนการบูรณาการข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยตรงที่สุด

(4) ภารกิจด้านการข่าว (News) – ได้แก่ ภารกิจในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลง การพัฒนา และข้อเท็จจริงที่ทันต่อความก้าวหน้าในขณะนั้น

กระทรวงกิจการภายในมีหน่วยงานภายใน 19 สำนักงาน งานด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติเป็นภารกิจหน้าที่ซึ่งอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ 3 หน่วยงาน ดังต่อไปนี้

[Die rechtsprechende Gewalt ist den Richtern anvertraut; sie wird durch das Bundesverfassungsgericht, durch die in diesem Grundgesetze vorgesehenen Bundesgerichte und durch die Gerichte der Lander ausgeübt.]

¹⁰ Ibid.

(1) สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (Federal Criminal Police Office/ Bundeskriminalamt¹¹ [BKA]) สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์เป็นหน่วยงานหลักและมีบทบาทสำคัญที่สุดในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์และบูรณาการข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เป็นหน่วยงานขนาดใหญ่ที่มีหน่วยงานย่อยซึ่งปฏิบัติภารกิจหน้าที่ในด้านการเก็บรวบรวม ข้อมูล ในหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการดำเนินคดีอาญา ภารกิจหลักของสำนักงานอาชญาวิทยา คือ การต่อสู้กับอาชญากรรมในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี โดยปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานของ มลรัฐและหน่วยงานพิเศษ ตลอดจนองค์กรอิสระ

(2) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (Federal Statistical Office/ Statistisches Bundesamt¹² [StBA]) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์เป็นหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลแห่งชาติ ทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของชนชาวเยอรมัน ทั้งในรูปแบบมหภาค คือ ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งรัฐในด้านประชากร การจ้างงาน การลงทุน การเลือกตั้งและบริการ สาธารณะ และในรูปแบบจุลภาค คือ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของประชาชนโดยตรง เช่น การศึกษา การประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิต สุขภาพ ข้อมูลที่ถูกจัดเก็บนั้นต้องมีคุณภาพกล่าวคือ ถูกรวบรวมโดยวิธีที่ทันสมัย มีสำเนียงรับผิดชอบ เป็นกลาง ตรวจสอบได้ ผ่านการวิเคราะห์ การ ประเมินค่าให้ได้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงปราศจากการแทรกแซงจากฝ่ายใด ข้อมูลมีเพื่อการพัฒนา ประเทศและเปิดกว้างแก่ทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายการเมือง ฝ่ายปกครอง เศรษฐกิจและประชาชน ในส่วนที่ สนับสนุนกระบวนการยุติธรรมทางอาญาคือ ข้อมูลในหัวข้อแผนงานความปลอดภัยของสังคม (Social Security Schemes)

(3) สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (Federal Police / Bundespolizei [BPOL]) สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์เป็นตัวแทนของรัฐภายใต้การควบคุมดูแลของสำนักงานอาชญาวิทยา แห่งสหพันธ์ (BKA) มีภารกิจในการสืบสวนสอบสวน มีความรับผิดชอบต่อการบังคับใช้กฎหมาย ในการดำเนินคดีอาญา ทั้งในคดีอาญาภายในประเทศ คดีอาญาที่เป็นความผิดฉ้อโกงและคดีอาญาที่มีรัฐต่างชาติเข้ามาเกี่ยวข้อง สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ เป็นอีกหน่วยงานหลักที่มีบทบาทสำคัญ อย่างยิ่งในการรวบรวม ดำเนินการ จัดเก็บและสังเคราะห์ข้อมูล โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อจัดหา ข้อมูลที่มีความเป็นกลาง เป็นอิสระและมีคุณภาพสูงให้แก่สาธารณะ

¹¹ Bundeskriminalamt [BKA]. Retrieved December 25, 2013, From <http://www.bundeskriminalamt.de>

¹² Destatis Statistisches Bundesamt. Retrieved February 19, 2014, From <http://www.destatis.de>

3) ตำรวจมลรัฐบาเดน - เวือร์ทเทมแบร์ก (Baden - Württemberg Police/ Polizei Baden - Württemberg¹³)

ตำรวจแห่งมลรัฐบาเดน - เวือร์ทเทมแบร์ก เป็นหน่วยงานภายใต้การปกครองของคณะรัฐมนตรีแห่งมลรัฐ เป็นเจ้าหน้าที่รัฐผู้ทำหน้าที่ปกป้องคุ้มครองประชาชนและป้องกันการเกิดอาชญากรรม

ภารกิจหน้าที่ของตำรวจมลรัฐ มีดังนี้

(1) ภารกิจด้านการคุ้มครองความมั่นคงปลอดภัยสาธารณะและจัดระเบียบสังคม - ตำรวจแห่งมลรัฐบาเดนมีภารกิจในการทำหน้าที่ให้ความคุ้มครองแก่ชีวิต เสรีภาพและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนดูแลสังคมให้อยู่ภายใต้ความสงบเรียบร้อย หากเกิดการกระทำความผิดขึ้นย่อมมีหน้าที่ต้องนำตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีภายใต้หลักประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเยอรมัน

(2) ภารกิจด้านงานกฎหมาย - ตำรวจแห่งมลรัฐบาเดนมีหน้าที่ปฏิบัติงานภายใต้ขอบอำนาจที่กฎหมายให้ไว้และภายใต้ขอบเขตแห่งกฎหมาย

(3) ภารกิจด้านการให้ความร่วมมือในการป้องปรามอาชญากรรม - ตำรวจแห่งมลรัฐบาเดนมีภารกิจพิเศษนอกเหนือไปจากการทำหน้าที่ตำรวจดังที่กล่าวมา กล่าวคือ มีหน้าที่ในการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในกระบวนยุติธรรมและฝ่ายปกครองในการเก็บรวบรวมข้อมูลของคดีอาญาและการบูรณาการข้อมูล และเผยแพร่ต่อสาธารณะเพื่อให้ประชาชนรับรู้ถึงข้อมูลการเกิดอาชญากรรม และแนวทางการหลีกเลี่ยงการตกเป็นเหยื่อในคดีอาชญากรรม

4) สำนักงานสถิติแห่งมลรัฐบาเดน - เวือร์ทเทมแบร์ก (Statistisches Landesamt Baden - Württemberg¹⁴) สำนักงานสถิติแห่งมลรัฐบาเดน มีภารกิจหน้าที่ในการรวบรวม จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในรัฐบาเดน - เวือร์ทเทมแบร์ก เช่น ด้านจำนวนประชากร ด้านเศรษฐกิจ ด้านการงาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านพลังงาน และด้านสังคมในลักษณะของการกระทำความผิดอาญา

¹³ Polizei Baden – Württemberg. Retrieved November 12, 2013, from <http://www.polizei-bw.de>.

¹⁴ Statistisches Landesamt Baden – Württemberg. Retrieved November 15, 2013, from <http://www.statistik.baden-wuerttemberg.de>

- 5) สำนักงานสถิติและการจัดการข้อมูลแห่งรัฐไบเอิร์น (Bayerisches Landesamt für Statistik und Datenverarbeitung¹⁵) - รวบรวมข้อมูลตัวเลขที่เป็นทางการของรัฐไบเอิร์นและสหพันธ์
- 6) สถาบันสถิติแห่งเบอร์ลินและบรันเดินเบิร์ก (State Statistical Institute Berlin-Brandenburg/ Amt für Statistik Berlin-Brandenburg¹⁶) - เป็นสถาบันที่ทำหน้าที่รวบรวม จัดทำ วิเคราะห์และให้บริการข้อมูลแก่สาธารณะ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายการเมืองและฝ่ายอุตสาหกรรม
- 7) สำนักงานสถิติแห่งมลรัฐเบรเมน (Statistisches Landesamt Bremen¹⁷) - เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รวบรวมและจัดทำข้อมูลในด้านสังคมและเศรษฐกิจ
- 8) สำนักงานสถิติแห่งรัฐฮัมบวร์กและชเลสวิก-โฮลชไตน์ (Statistische Amt für Hamburg und Schleswig-Holstein¹⁸) - เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รวบรวมและให้บริการข้อมูลแก่สาธารณะ
- 9) สำนักงานสถิติแห่งรัฐเฮสเซน (Hessisches Statistisches Landesamt¹⁹) - เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รวบรวมและให้บริการข้อมูลด้วยวิธีการสืบค้นที่ทันสมัย ให้บริการแก่ประชาชน หน่วยงานของรัฐและเอกชนในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสังคม เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย
- 10) สำนักงานสถิติแห่งรัฐเมคเคิลนบวร์ก-พอร์พอมเมิร์น (Statistisches Amt Mecklenburg-Vorpommern²⁰) - เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รวบรวมและจัดทำข้อมูลในทุกๆ ด้าน และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าในเชิงลึก
- 11) ศูนย์สถิติและเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารแห่งรัฐนีเดอร์ซัคเซิน (Landesbetrieb für Statistik und Kommunikations-Technologie Niedersachsen²¹ [LSKN]) - เป็นศูนย์กลางสำหรับ

¹⁵ Bayerisches Landesamt für Statistik und Datenverarbeitung. Retrieved November 18, 2013, from <http://www.statistik.bayern.de>

¹⁶ State Statistical Institute Berlin-Brandenburg. Retrieved November 19, 2013, from <http://www.statistik-berlin-brandenburg.de>

¹⁷ Statistisches Landesamt Bremen. Retrieved November 21, 2013, from <http://www.statistik.bremen.de>

¹⁸ Statistische Amt für Hamburg und Schleswig-Holstein. Retrieved November 25, 2013, from <http://www.statistik-nord.de>

¹⁹ Hessisches Statistisches Landesamt. Retrieved December 8, 2013, from <http://www.statistik-hessen.de>

²⁰ Statistisches Amt Mecklenburg-Vorpommern. Retrieved December 8, 2013, from <http://www.statistik-mv.de>

รัฐนี้เตอร์ซัคเซินในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากร เศรษฐกิจ การจ้างงาน การประกันการว่างงาน

12) ศูนย์ข้อมูลและเทคนิคแห่งรัฐนอร์ทไรน์-เวสต์ฟาเลน (Information und Technik Nordrhein-Westfalen²² [IT.NRW]) - มีหน้าที่ศึกษาและค้นคว้าวิจัยข้อมูล และเป็นศูนย์กลางในการให้บริการด้านการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับรัฐและสหพันธ์

13) สำนักงานสถิติแห่งรัฐไรน์ลันด์-พัลส์ (Statistisches Landesamt Rheinland-Pfalz²³) ให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ด้านต่าง ๆ และให้บริการห้องสมุดสาธารณะ

14) สำนักงานสถิติแห่งรัฐซาร์ลันด์ (Statistisches Amt Saarland²⁴) - เป็นหน่วยงานที่ให้บริการข้อมูล ข้อมูลงานวิจัยและให้บริการห้องสมุดสำหรับการศึกษาค้นคว้าในสาขาสถิติศาสตร์

15) สำนักงานสถิติแห่งรัฐซัคเซิน (Statistisches Landesamt des Freistaates Sachsen²⁵) เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลในทุก ๆ ด้านไว้ให้บริการแก่สาธารณะในรูปแบบของนิตยสาร ข้อมูลออนไลน์

16) สำนักงานสถิติแห่งรัฐซัคเซิน-อันฮัลท์ (Statistische Landesamt Sachsen-Anhalt²⁶) เป็นหน่วยงานกลางของรัฐซัคเซิน-อันฮัลท์ทำหน้าที่รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การเมือง ประชากร วิทยาศาสตร์ การสื่อสาร

17) สำนักงานสถิติแห่งรัฐเทือริงเงิน (Thüringer Landesamt für Statistik²⁷) ทำหน้าที่รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลและข้อเท็จจริง

²¹ Landesbetrieb für Statistik und Kommunikations-Technologie Niedersachsen [LSKN]. Retrieved December 9, 2013, from <http://www.lskn.niedersachsen.de>

²² Information und Technik Nordrhein-Westfalen²² [IT.NRW]. Retrieved December 14, 2013, from <http://www.it.nrw.de>

²³ Statistisches Landesamt Rheinland-Pfalz. Retrieved December 19, 2013, from <http://www.statistik.rlp.de>

²⁴ Statistisches Amt Saarland. Retrieved December 26, 2013, from <http://www.saarland.de/statistik.htm>

²⁵ Statistisches Landesamt des Freistaates Sachsen. Retrieved December 30, 2013, from <http://www.statistik.sachsen.de>

²⁶ Statistische Landesamt Sachsen-Anhalt. Retrieved December 30, 2013, from <http://www.statistik.sachsen-anhalt.de>

²⁷ Thüringer Landesamt für Statistik. Retrieved Retrieved January 3, 2014, from <http://www.statistik.thueringen.de>

18) สำนักงานสืบสวนอาชญากรรมศุลกากร (The German Customs Investigation Bureau/ Zollkriminalamt²⁸ [ZKA]) สำนักงานสืบสวนอาชญากรรมศุลกากรเป็นหน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงการคลัง (German Finance Ministry/ Bundesministerium der Finanzen)

ภารกิจหน้าที่ของสำนักงานสืบสวนอาชญากรรมศุลกากร มีดังนี้

(1) ภารกิจด้านงานศุลกากร - เป็นหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน โดยการวางระบบฐานข้อมูล ระบบการสืบสวนสอบสวนด้านอาชญาวิทยา และเทคโนโลยีเกี่ยวกับอาชญากรรม

(2) ภารกิจด้านเศรษฐกิจ - เป็นศูนย์กลางการเฝ้าระวังการเจริญเติบโตและสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ

(3) ภารกิจด้านการป้องกัน - เป็นศูนย์กลางในการให้การสนับสนุนความมั่นคงปลอดภัยทางเศรษฐกิจของสหภาพยุโรปและการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

(4) ภารกิจด้านการเผยแพร่ข้อมูลและเทคโนโลยี - โดยการวางแผนงาน ให้ความร่วมมือ และปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานด้านสถิติ หน่วยงานในส่วนนี้มีบทบาทส่งเสริมและสนับสนุนการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล

(5) ภารกิจด้านงานกฎหมายและการกำกับดูแลองค์กรวิชาชีพ - ทำหน้าที่ดูแลและตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานราชการ ฝ่ายบริหารและฝ่ายปกครอง

(6) ภารกิจด้านการให้ความช่วยเหลือหน่วยงานอื่น

19) หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยและหน่วยงานอิสระ นอกจากหน่วยงานหลักซึ่งสังกัดอยู่ภายใต้กระทรวงกิจการภายในนั้น ยังมีหน่วยงานภายนอกที่เป็นองค์กรการศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันวิจัยต่าง ๆ ที่มีภารกิจและบทบาทในการสนับสนุนการจัดเก็บข้อมูลซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการบูรณาการข้อมูลกระบวนยุติธรรมทางอาญา หน่วยงานดังกล่าวนี้ได้แก่

(1) ศูนย์รวบรวมข้อมูลอาชญากรรมและการลงโทษคอนสแตนซ์ (The Konstanz Repositories on Crime and Sanctioning/ Konstanzer Inventar Sanktionsforschung²⁹ [KIS]) โดยมหาวิทยาลัยคอนสแตนซ์ (Universität Konstanz) - ศูนย์ข้อมูลภายในมหาวิทยาลัยคอนสแตนซ์แห่งนี้ให้บริการการสืบค้นข้อมูลทางอาชญาวิทยาและอาชญากรรม โครงสร้างการกระทำผิด และการพัฒนารูปแบบของการกระทำผิดอาญาและการลงโทษในทางปฏิบัติ

²⁸ The German Customs Investigation Bureau/ Zollkriminalamt [ZKA]. Retrieved January 3, 2014, from <http://www.zoll.de>

²⁹ The Konstanz Repositories on Crime and Sanctioning/ Konstanzer Inventar Sanktionsforschung [KIS]. Retrieved January 7, 2014, from <http://www.uni-konstanz.de/rtf/kis/>

(2) ศูนย์รวบรวมข้อมูลแนวโน้มการเกิดอาชญากรรมคอนสแตนซ์ (The Konstanz Repositories on Crime/ Konstanzer Inventar Kriminalitätsentwicklung³⁰ [KIK]) โดยมหาวิทยาลัย คอนสแตนซ์ (Universität Konstanz) - ศูนย์ข้อมูลภายในแห่งนี้ ให้บริการการสืบค้นข้อมูล แผนภูมิการกระทำความผิดอาญา ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์และคำพิพากษาของศาล

(3) ศูนย์รวบรวมเอกสารทางอาชญาวิทยา (KrimDok³¹) โดยมหาวิทยาลัยทือบิงเงิน (Universität Tübingen) – ศูนย์อาชญาวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยทือบิงเงินนี้ ให้บริการเกี่ยวกับแหล่งอ้างอิงและบรรณานุกรมของข้อมูลด้านอาชญาวิทยา

(4) สถาบันอาชญาวิทยา (Institute for Criminology/ Institut für Kriminologie) โดยมหาวิทยาลัยทือบิงเงิน (Universität Tübingen) – สถาบันอาชญาวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยทือบิงเงิน เป็นสถาบันวิจัยในคณะนิติศาสตร์ มีภารกิจในการศึกษาค้นคว้าวิจัยและให้บริการสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับอาชญาวิทยา กฎหมายว่าด้วยการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน กฎหมายบังคับโทษและกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตลอดจนข้อมูลการศึกษาด้านอาชญาวิทยา

(5) หน่วยรายงานข้อมูลอาชญากรรม (Kriminalitätslageberichte) โดยการสนับสนุนฐานข้อมูลจากสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) – หน่วยงานนี้ให้บริการข้อมูลและข้อมูลที่จัดทำโดยสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์และสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์

(6) Krimpedia โดยมหาวิทยาลัยฮัมบวร์ก (Universität Hamburg) - เป็นการให้บริการในรูปแบบการสืบค้นข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยฮัมบวร์ก ให้บริการข้อมูลเชิงทฤษฎีด้านอาชญาวิทยา และการสัมมนาในด้านกฎหมายอาญา

(7) สถาบันกฎหมายอาญาต่างประเทศและระหว่างประเทศแมกซ์ พลังค์ (Max Planck Institute for Foreign and International Criminal Law / Max-Planck-Institut für ausländisches und internationales Strafrecht³² เมือง Freiburg - สถาบันกฎหมายอาญาแมกซ์ พลังค์ ให้บริการข้อมูลด้านงานวิจัยเกี่ยวกับกฎหมายอาญาเยอรมัน กฎหมายอาญาของประเทศต่าง ๆ และ

³⁰ The Konstanz Repositories on Crime/ Konstanzer Inventar Kriminalitätsentwicklung [KIK].

Retrieved January 10, 2014, from <http://www.uni-konstanz.de/rtf/kik/>

³¹ *KrimDok*. Universität Tübingen. Retrieved January 14, 2014, from <http://www.ifk.jura.uni-tuebingen.de/krimdok/>

³² Max Planck. Institute for Foreign and International Criminal Law. Retrieved February 17, 2014, from <http://www.mpicc.de>

กฎหมายอาญาระหว่างประเทศ เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในการศึกษาศาสตร์ต่าง ๆ และในทางนิติศาสตร์คือ กฎหมายอาญา

(8) ศูนย์รวบรวมข้อมูลกฎหมายอาญา (Strafrecht in aller Welt) โดยมหาวิทยาลัยมิวนิเชิน (Universität München) - เป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลทางกฎหมายอาญาจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

(9) Forensische Ressourcen โดยมหาวิทยาลัยไมนซ์ (Universität Mainz) - เป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบศาลยุติธรรม

3.1.3 ระเบียบคำสั่งและแนวทางการปฏิบัติขององค์กร

การจัดเก็บข้อมูลและบูรณาการข้อมูลขององค์กรต่าง ๆ ของรัฐบาลสหพันธ์อยู่ภายใต้กฎหมายของหน่วยงานที่ควบคุมดูแล และภายใต้หลักการความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ กฎเกณฑ์แห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บข้อมูลของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีสามารถสรุปได้ ตามรูปแบบการปฏิบัติงานขององค์กรต่าง ๆ ได้แก่

(1) สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) ภายใต้สังกัดกระทรวงกิจการภายใน (Federal Ministry of the Interior/ Bundesministerium des Innern) มีการบริหารจัดการองค์กรภายใต้ “กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์และความร่วมมือระหว่างองค์กรของสหพันธ์และหน่วยงานตำรวจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงทางอาญา” (Law on the Bundeskriminalamt and the Co-operation between Federal and State Authorities in Criminal Police Matters (BKA Law/ BKAG) ปี ค.ศ. 1997 อันเป็นระเบียบข้อบังคับของกระทรวงกิจการภายใน ซึ่งกำหนดให้สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ เป็นผู้ดูแลระบบการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล ให้ความร่วมมือและเปิดเผยข้อมูลให้กับหน่วยงานตำรวจ หน่วยงานของสหพันธ์และหน่วยงานของทั้ง 16 มลรัฐ ตลอดจนองค์กรความร่วมมือแห่งสหภาพยุโรป ทั้งนี้สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ต้องทำงานภายใต้กฎขององค์กรตำรวจอาชญากรรมระหว่างประเทศ (International Criminal Police Organization [ICPO]) เพราะเป็นหนึ่งในสมาชิกที่มีจำนวน 186 ประเทศทั่วโลก

บทบัญญัติภายใต้ “กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์และความร่วมมือระหว่างองค์กรของสหพันธ์และหน่วยงานตำรวจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงทางอาญา” ที่เกี่ยวเนื่องด้วยขั้นตอนและวิธีการบูรณาการข้อมูล ได้แก่

1) มาตรา 1 (1) BKAG วางหลักว่า สหพันธ์เป็นผู้ควบคุมดูแลการทำงานของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ให้ปฏิบัติภายใต้ความร่วมมือระหว่างสหพันธ์ และองค์กรของมลรัฐในกิจการที่เกี่ยวข้องการกระทำความผิดอาญาทั้งปวง

2) มาตรา 2 (1) BKAG วางหลักว่า สำนักงานอาชญาวิทยาเป็นองค์กรกลางในการค้นหาและรวบรวมข้อมูลจาก มลรัฐ หน่วยงานตำรวจ หน่วยงานของสหพันธ์เพื่อบูรณาการให้เกิดเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการป้องกันและแก้ไขการกระทำความคิด เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างองค์กรต่อต้านอาชญากรรมต่าง ๆ ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ทั้งนี้การปฏิบัติงานต้องไม่ละเมิดต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ และต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน (StGB) และรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (GG)

3) มาตรา 6 (1) BKAG วางหลักว่า สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ต้องปฏิบัติการร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ในการให้ความคุ้มครองปลอดภัยแก่พยานที่ให้ข้อมูลซึ่งนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

4) มาตรา 7 (1) BKAG วางหลักว่า สำนักงานอาชญาวิทยามีหน้าที่เก็บรักษา แก้ไข เปลี่ยนแปลง และนำข้อมูลไปใช้ได้แต่เพียงเพื่อประโยชน์ของหน่วยงานในการบูรณาการ ข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเท่านั้น

5) มาตรา 8 (1) BKAG วางหลักว่า สำนักงานอาชญาวิทยามีหน้าที่จัดเก็บข้อมูลจำแนกได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการกระทำความคิดและลักษณะรูปพรรณสัณฐานของผู้กระทำความผิด
2. หมายเลขคดีและรายละเอียดการกระทำความคิดที่มีการบันทึกไว้อย่างถูกต้องโดยเจ้าพนักงานตำรวจ
3. ข้อมูลเวลาและสถานที่ที่เกิดการกระทำความคิด
4. ลักษณะการกระทำที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน

6) มาตรา 9 (1) BKAG วางหลักว่า สำนักงานอาชญาวิทยาสามารถเก็บข้อมูลคดีในระดับชั้นศาลต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ตลอดจนถึงขั้นการบังคับคดี การบังคับโทษ การบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษา และการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย

(2) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (StBA) ดำเนินงานสำรวจและจัดเก็บข้อมูลภายใต้ “กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานของสำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์” (Federal Statistical Office Law/ Bundesstatistikgesetz [BStatG]) ปี ค.ศ. 1987 ซึ่งควบคุมให้การรวบรวมข้อมูลเป็นไปอย่างถูกต้องตรงไปตรงมา มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาอย่างเป็นระบบ มีการจัดเก็บข้อมูลที่หลากหลายทั้งการสำรวจแบบกลุ่ม การสัมภาษณ์ การเปรียบเทียบข้อมูลกับหน่วยงานอิสระอื่น ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีมาตรฐานเดียวกัน

บทบัญญัติภายใต้ “กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานของสำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์” ที่เกี่ยวข้องด้วยขั้นตอนและวิธีการบูรณาการข้อมูล ได้แก่

1) มาตรา 1 วางหลักว่า สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์มีภารกิจในการวางมาตรฐานและหลักเกณฑ์ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลให้มีความเป็นกลาง มีความเป็นภาวะวิสัยและเป็นอิสระ ทั้งนี้มีหน้าที่ต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของสหพันธ์และหน่วยงานมลรัฐเพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมกับสังคมและประเทศชาติ

2) มาตรา 2 (1) ให้คำนิยามว่า สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ เป็นหน่วยงานอิสระซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงกิจการภายใน

3) มาตรา 6 (1) วางหลักให้การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสามารถทำได้โดยการสอบถามจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องโดยตรงหรือการทำแบบสอบถามกับบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ในการสอบถามต้องมีความกระชับ ชัด โปร่งใสและเป็นกลาง มีความละเอียดถี่ถ้วนรอบคอบและสามารถตรวจสอบที่มาได้

(3) สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BPOL) ปฏิบัติภารกิจภายใต้ “กฎหมายตำรวจแห่งสหพันธ์” (Federal Police Law/ Gesetz über die Bundespolizei³³ [BPoLG]) ปี ค.ศ. 1994 ซึ่งวางกฎเกณฑ์ไว้ในบทบัญญัติมาตรา 1 ว่า เจ้าพนักงานตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองแห่งสหพันธ์ ปฏิบัติงานภายใต้สังกัดกระทรวงกิจการภายใน (Federal Ministry of the Interior) มีหน้าที่ต้องปกป้องคุ้มครองประชาชน หน่วยงานต่าง ๆ สังคมและประเทศชาติด้านความมั่นคงปลอดภัย และให้การสนับสนุนการทำงานของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์โดยจัดเก็บข้อมูลคดีตามความเป็นจริงในชั้นสอบสวนฟ้องร้องและรายงานข้อมูลที่ถูกต้อง

มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการข้อมูลในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีต้องดำเนินไปภายใต้กฎเกณฑ์ที่องค์กรหลักได้กำหนดไว้ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ส่วนในเรื่องของแนวทางปฏิบัติในการเก็บรวบรวมข้อมูลของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดแนวทางในการบูรณาการข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น เป็นไปดังต่อไปนี้

1) สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA)

สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์เป็นหน่วยงานหลักที่มีบทบาทในการรวบรวมข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยตรงที่สุด ระเบียบคำสั่งในการรวบรวมข้อมูลจึงมีความ

³³ Federal Police Law/ Gesetz über die Bundespolizei -[BPoLG]). (1994).

ชัดเจนแน่นอนเสมือนประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน (StGB) และสอดคล้องกับหลักประกันในกฎหมายอาญา อันเป็นเงื่อนไขให้แก่หน่วยงานที่ทำหน้าที่ว่าข้อมูลจะสามารถรวบรวมและนำมาประยุกต์ใช้เป็นข้อมูลในคดีอาญาได้ โดยหลักแล้วคดีที่เกิดขึ้นที่จะสามารถใช้อ้างอิงได้ต้องเป็นข้อมูลคดีที่เป็นรูปธรรมซึ่งสามารถตรวจสอบประเด็นหลักต่อไปนี้ได้

(1) “การกระทำครบองค์ประกอบที่กฎหมายบัญญัติ” (Tatbestandmässigkeit) การกระทำความคิดที่จะสามารถนำมารวบรวมเป็นข้อมูลได้ต้องเป็นการกระทำที่ครบองค์ประกอบที่กฎหมายบัญญัติไว้ตามโครงสร้างความคิดอาญาเยอรมัน ได้แก่

1. องค์ประกอบภายนอก (Objektiver Tatbestand) เช่น ผู้กระทำความผิด การกระทำ ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผล องค์ประกอบอื่น ๆ และคุณธรรมทางกฎหมาย
2. องค์ประกอบภายใน (Subjektiver Tatbestand) เช่น เจตนา ประมาท มูลเหตุชกุงใจ

(2) “สถานที่เกิดเหตุ” ต้องเป็นการกระทำความคิดที่สามารถพิสูจน์และตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุได้

(3) “เวลาเกิดเหตุ” ต้องสามารถพิสูจน์เวลาที่การกระทำความคิดเกิดขึ้นได้โดยชัดเจน ทั้งนี้มีการกำหนดเงื่อนไขว่า การกระทำความคิดที่จะสามารถนำมารวบรวมเป็นข้อมูลคดีได้ต้องเป็นคดีที่เกิดขึ้นแล้วอย่างน้อย 1 ปี

2) ระเบียบในการรวบรวมข้อมูล (Regeln der PKS-Erfassung³⁴)

(1) หลักการ (Grundsatz)

การกระทำที่โดยพื้นฐานครบองค์ประกอบที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด ถือเป็น การกระทำที่ผิดกฎหมาย เป็นการกระทำความคิดอาญาให้รวบรวมเป็นข้อมูลคดี 1 คดี

คดีที่ปรากฏชัดว่าละเมิดต่อกฎหมายของสหพันธรัฐให้รวบรวมเป็นข้อมูลคดี 1 คดี ทั้งนี้ต้องปราศจากความสงสัยในเหตุแห่งคดี

(2) การกระทำกรรมเดียวและการกระทำกรรมเดียวในทางธรรมชาติ (Tateinheit und natürliche Handlungseinheit)

การกระทำกรรมเดียวและการกระทำกรรมเดียวในทางธรรมชาติให้รวบรวมเป็นข้อมูลคดี 1 คดี เช่น การใช้มีดเป็นอาวุธในการฆ่าผู้อื่นถึงแก่ความตาย และทำให้เสียสุขภาพ เป็นความผิดฐานฆ่าผู้อื่นนับเป็น 1 คดี แต่เป็นการกระทำกรรมเดียวจึงไม่นับการทำให้ทรัพย์สินของผู้อื่นเสียหาย เป็นคดีทำให้เสียทรัพย์สิน การใช้วัตถุระเบิดฆ่าผู้อื่นเป็นเหตุให้มีผู้ถึงแก่ความตาย 5 คน เป็นความผิด

³⁴ ตามระเบียบการบริหารข้อมูลสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (PKS).

ฐานฆ่าผู้อื่น นับเป็น 1 คดี และการกระทำความผิดในทางธรรมชาติ เช่น การจับประตูสำนักงาน เพื่อเข้าไปปล้นทรัพย์ เป็นการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ นับเป็น 1 คดี

(3) การกระทำความผิดรูปแบบเดียวกันต่อเนื่อง (Gleichartige Folgehandlungen)

การกระทำความผิดรูปแบบเดียวกันในระยะเวลาต่อเนื่องกันให้รวบรวมเป็นข้อมูลคดี 1 คดี เช่น โรงงานทำการปล่อยน้ำเสียลงสู่แม่น้ำเป็นระยะเวลานาน เป็นความผิดฐานทำให้แหล่งน้ำสกปรก นับเป็น 1 คดี

(4) การกระทำความผิดผิดกฎหมายหลายบท (Tatmehrheit)

การกระทำความผิดผิดกฎหมายหลายบทหรือผิดตามกฎหมายหลายฉบับให้รวบรวมเป็นข้อมูลคดี 1 คดี แต่หากเป็นการกระทำต่อวัตถุหลายสิ่งต่างสถานที่เกิดเหตุ แม้เป็นการกระทำเดียวกันก็ให้นับเป็นข้อมูลคดีจำแนกไปตามสถานที่เกิดเหตุ เช่น ปล่อยลมยางรถ 7 คันที่ศูนย์บริการเช่ารถ และอีก 5 คันต่างสถานที่ทุกคน ให้นับเป็นข้อมูลคดี 6 คดี

(5) หลักเกณฑ์ในคดีที่มีลักษณะพิเศษ (Regelung besonderer Fälle einschl. Vorrangregelung)

ตามประมวลกฎหมายอาญาเยอรมันมีบทบัญญัติที่กำหนดให้การกระทำจะเป็นความผิดอาญาก็ต่อเมื่อ การกระทำเข้าเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติไว้เช่น การหลอกลวง ต้องเป็นการหลอกลวงจนผู้ถูกหลอกลวงหลงเชื่อและทำการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ กล่าวได้ว่าต้องครบองค์ประกอบของความผิดที่กฎหมายบัญญัติ จึงจะสามารถรวบรวมเป็นข้อมูลคดี 1 คดี และการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งต้องครบองค์ประกอบของความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด (Gesetz über den Verkehr mit Betäubungsmitteln (BtMG)/ Law concerning the Trade with Narcotics)

(6) การรวบรวมข้อมูลเหยื่ออาชญากรรม (Opfererfassung)

การรวบรวมข้อมูลคดีในข้อ (1) ถึง (5) เป็นการรวบรวมจากการกระทำความผิดที่ละเมิดต่อคุณธรรมทางกฎหมายส่วนบุคคล เมื่อบุคคลตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจึงถือว่าเป็นผู้ที่ได้รับความเสียหาย จึงกำหนดให้รวบรวมจำนวนบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อเป็นข้อมูลคดีด้วย

(7) การรวบรวมตัวเลขการกระทำที่ต้องสงสัย (Tatverdächtigenfassung)

การกระทำที่ต้องสงสัยหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดหากต่อมาเมื่อพิสูจน์ได้ให้รวบรวมเป็นข้อมูลคดีได้

(8) การรายงานและการแก้ไข (Berichtigung, Löschung)

การรวบรวมและการแก้ไขข้อมูลคดีในแต่ละปี ต้องจำกัดอยู่เฉพาะข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงในปีที่ทำการรวบรวมเท่านั้น

3) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (StBA)

เนื่องจากการที่สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์เป็นหน่วยงานกลางซึ่งรวบรวมข้อมูลแห่งสหพันธ์ในทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งรัฐ ข้อมูลในส่วนนี้จึงมีเป็นจำนวนมากและมีความหลากหลาย การกำหนดระเบียบในการรวบรวมข้อมูลจึงไม่มีรูปแบบที่เป็นคำสั่งตายตัว แต่จะเป็นในรูปแบบที่แตกต่างไปตามเนื้อหาและรายละเอียดของข้อมูลแต่ละประเภท ที่หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมเป็นผู้กำหนดเช่น ในด้านการจ้างงาน (Employment) ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานด้านแรงงานและสังคมของสหพันธ์และมลรัฐ นายจ้าง และหน่วยงานตรวจสอบและพิทักษ์สิทธิของลูกจ้าง ในด้านการศึกษา (Education) ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานด้านการศึกษาการวิจัย มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยอาชีพ และในด้านแผนงานความปลอดภัยของสังคม (Social Security Schemes) ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานด้านกิจการภายใน ด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย โดยทั้งนี้ข้อมูลที่ได้มาต้องนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้มีรูปแบบ โครงสร้าง การเรียบเรียงข้อมูลและการนำเสนอให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน

4) สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BPOL)

สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงานเพื่อส่งมอบให้แผนกสถิติคืออาญาโดยสำนักงานตำรวจ (PKS) ใช้ในการรวบรวมเป็นข้อมูลสถิติภายใต้เงื่อนไขเดียวกับสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์

แนวทางการปฏิบัติขององค์กร

สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (StBA) และสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BPOL) ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยมีแนวทางหลักในการรวบรวมข้อมูลที่ถูกต้อง เชื่อถือได้และตรวจสอบได้เพื่อประโยชน์แห่งกระบวนการยุติธรรมในส่วนหลัก และเพื่อประโยชน์ต่อหน่วยงานอื่น ๆ ของสหพันธ์รวมถึงประชาชนและหน่วยงานการศึกษาในส่วนรอง โดยทั้ง 3 หน่วยงานต่างมีบทบาทในการรวบรวมข้อมูลแต่ละด้านตามภารกิจของตน สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) ทำงานโดยการสนับสนุนของสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BPOL) โดยการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างผู้ปฏิบัติและผู้จัดเก็บวิเคราะห์เข้าด้วยกัน เพื่อหน่วยงานทุกภาคส่วนสามารถใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลอันเป็นมาตรฐานเดียวกัน ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว เข้าถึงได้ง่าย และตรวจสอบความถูกต้องได้ อีกทั้งแนวทางการปฏิบัติงานของทั้ง 3 องค์กรยังมีความเชื่อมโยงกับองค์กรอิสระและหน่วยงานอื่น ๆ ในด้านการให้บริการและเชื่อมต่อข้อมูลอีกด้วย

(1) สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) แผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (Polizeiliche Kriminalstatistik [PKS]) เป็นหน่วยงานภายในสังกัดของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลภายใต้ระเบียบคำสั่งที่กำหนดขึ้น โดยความเห็นชอบของสำนักงานอาชญาวิทยา ข้อมูลที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองอย่างถูกต้องตามเงื่อนไขจะถูกจัดเก็บรวบรวมที่สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ และให้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ของสำนักงาน ข้อมูลเหล่านี้เป็นข้อมูลที่เปิดเผยแก่สาธารณะโดยทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนประชาชนทั้งชาวเยอรมันและประชาชนจากทุกมุมโลกสามารถเข้าไปใช้บริการสืบค้นข้อมูลได้อย่างกว้างขวางไม่มีข้อจำกัด ในส่วนนี้ทำให้ข้อมูลสามารถถูกนำไปใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรง และนำไปศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อกำหนดตัวชี้วัดและแนวโน้มการเกิดคดีอาญาในอนาคตต่อไป อีกทั้งเพื่อการวิเคราะห์หาข้อดีข้อเสียและวิธีการเพิ่มหลักประกันในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้มั่นคงแน่นอนยิ่งขึ้น และยังสามารถถูกตรวจสอบได้โดยหน่วยงานทุกฝ่าย ทั้งส่วนของผู้ให้ข้อมูล ผู้ประเมินค่า และผู้ปฏิบัติงานด้านอาชญากรรมโดยตรง

(2) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (SfBA) การรวบรวมและการเผยแพร่ข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์จะถูกรวบรวมไว้ภายในศูนย์ข้อมูลกลางของ GENESIS (General New Statistic Information System/ Gemeinsames Neues Statistisches Informations-System³⁵) ซึ่งเป็นระบบการจัดเก็บข้อมูลในอินเทอร์เน็ตที่ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนนักศึกษาและประชาชนทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้จากทั่วทุกมุมโลกผ่านการลงทะเบียนใช้งานของเว็บไซต์ที่ศูนย์ GENESIS เปิดให้บริการ

(3) สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BfPOL) รวบรวมข้อมูลการเกิดคดีเพื่อสนับสนุนการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) โดยแผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (PKS)

3.1.4 รูปแบบและวิธีการจัดเก็บข้อมูล

ในส่วนนี้จะนำเสนอถึงรูปแบบและลำดับขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูลในการดำเนินคดีอาญาของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) ซึ่งจัดทำโดยแผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (PKS) และหน่วยงานสนับสนุนด้านกิจการยุติธรรม อาทิเช่น สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BfPOL) สำนักงานกิจการศาลยุติธรรมและสำนักงานอัยการ พร้อมทั้งนำเสนอบทวิเคราะห์ประกอบแผนภูมิและแผนผัง โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงภาพ

³⁵ General New Statistic Information System/ Gemeinsames Neues Statistisches Informations-System. Retrieved February 19, 2014, from <http://www-genesis.destatis.de>

ที่แท้จริงของข้อมูลตัวเลขของพฤติกรรมการละเมิดต่อกฎหมายที่สมควรถูกลงโทษ การฟ้องร้องดำเนินคดี การดำเนินกระบวนการในชั้นศาล การพิพากษาลงโทษและการคุมประพฤติ ทั้งนี้ข้อมูลในระดับชั้นต่าง ๆ ของการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่น่าเสนอในที่นี้เป็นข้อมูลล่าสุดที่ถูกรวบรวมและจัดเก็บในระหว่างปี พ.ศ. 2549 - 2550 (ค.ศ. 2006-2007)

ดังนั้น ในการรวบรวมข้อมูลจะถูกจำแนกจากแหล่งที่มาข้างต้นโดยหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบออกเป็นระดับชั้นต่าง ๆ 4 ระดับ ต่อไปนี้

(1) ระดับขั้นการเป็นความผิดอาญาและการถูกกล่าวหาในชั้นเจ้าพนักงานตำรวจ (Crime and suspects - at police level) ในระดับขั้นนี้ การรวบรวมข้อมูลมาจากการจดบันทึกของเจ้าพนักงานตำรวจทั้งจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (BPOL) และสำนักงานตำรวจของรัฐต่าง ๆ ทั้ง 16 รัฐ

1) คดีที่มีการจดบันทึก (Recorded Cases) การจดบันทึกตัวเลขคดีจะอยู่ภายใต้ระเบียบที่แผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (PKS) กำหนดไว้ ทั้งนี้ในการจดบันทึกการกระทำความผิดไม่ได้เป็นการบันทึกแต่เฉพาะการกระทำผิดของประชากรผู้มีสิทธิอยู่อาศัยภายในประเทศตามสำมะโนประชากรเท่านั้น แต่รวมถึงการกระทำผิดอาญาโดยชาวต่างชาติด้วย ดังนั้นในการบันทึกตัวเลขผู้กระทำความผิดในรัฐที่มีจำนวนประชากร 100,000 คน อาจมีจำนวนตัวเลขผู้กระทำความผิดสูงกว่าจำนวนประชากรได้

2) อัตราการพิสูจน์การกระทำผิด (Clear-up rates)

ในขั้นตอนนี้จะรวบรวมจำนวนการกระทำที่ผิดต่อกฎหมายซึ่งมีการจับกุมผู้ถูกกล่าวหาและมีการพิสูจน์การกระทำผิดจากการสืบสวนสอบสวนโดยเจ้าพนักงานตำรวจ

3) ผู้ต้องหา (Suspects)

การรวบรวมข้อมูลในส่วนนี้จะรวบรวมจำนวนผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญา โดยให้คำจำกัดความของ “ผู้ต้องหา” ว่าหมายถึง บุคคลที่ถูกสงสัยว่าได้กระทำการอันละเมิดต่อกฎหมายและเจ้าพนักงานตำรวจได้สืบสวนสอบสวนจนมีข้อมูลที่น่าเชื่อถือเพียงพอแล้วว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิด ข้อมูลที่รวบรวมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับขั้นนี้จะรวมถึงจำนวนผู้ต้องหาที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปีบริบูรณ์ซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญาเยอรมันถือว่าเป็นบุคคลที่ขาดความสามารถในการกระทำผิดได้ (Schuldunfähigkeit) ทั้งนี้การนับจำนวนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่แผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (PKS) กำหนดไว้ หากผู้ต้องสงสัยคนเดียวกระทำความผิดกรรมเดียวแต่ผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้นับเป็นข้อมูล 1 คดี หากผู้ต้องสงสัยคนเดียวกระทำความผิดหลายกรรมอันผิดต่อกฎหมายหลายบทให้นับแยกเป็น 1 คดี

ในแต่ละฐานความผิด แต่ให้นับรวมเป็น 1 คดี สำหรับการจัดเก็บข้อมูลรวมการกระทำความผิดอาญาทั้งหมด

การรวบรวมและบูรณาการข้อมูลในระดับขั้นการเป็นความผิดอาญาและการถูกกล่าวหาในชั้นเจ้าพนักงานตำรวจนี้จะสะท้อนให้เห็นถึงความสัมฤทธิ์ผลของระบบกฎหมายมาตรฐานในการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศและความปลอดภัยให้แก่ประชาชนของภาครัฐ รวมถึงประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในการตรวจสอบ การดำเนินการอำนวยความสะดวกธรรมชาติของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นตัวชี้วัดสำคัญต่อการปรับปรุงและปฏิรูปให้กระบวนการยุติธรรมก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของรูปแบบอาชญากรรมและการกระทำความผิดได้อย่างทันทั่วถึงที่

(2) ระดับขั้นการฟ้องคดี ในระดับขั้นตอนการฟ้องคดี การรวบรวมข้อมูลมาจากหน่วยงานภายในสำนักงานอัยการ และสำนักงานศาลยุติธรรมโดยแบ่งการจัดเก็บข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่มหลัก ดังนี้

1) ความเห็นโดยพนักงานอัยการ (Decisions by Police Prosecution Office)

ภายหลังการสืบสวนสอบสวนคดีในชั้นเจ้าพนักงานตำรวจ คดีจะถูกนำเสนอไปยังสำนักงานอัยการ พนักงานอัยการมีหน้าที่ตรวจสอบว่าในคดีที่เกิดขึ้นมีหลักฐานเพียงพอที่จะเชื่อได้ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดจริงตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ หากในการตรวจสอบพบว่าการกระทำความผิดนั้นน่าจะเกิดขึ้นจริง มีการระบุได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้เข้าข่ายว่ากระทำความผิด พนักงานอัยการจะดำเนินการทำความเห็นสั่งฟ้องเพื่อส่งเรื่องต่อไปยังชั้นศาล แต่หากเป็นคดีอาญาเล็กน้อย คดีอาญาที่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ที่ประจักษ์ชัดว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำความผิด พนักงานอัยการสามารถปรับใช้โทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายลงแก่ผู้กระทำความผิดได้โดยไม่ต้องอาศัยอำนาจศาล ทั้งนี้ต้องไม่ใช่ความผิดอาญาที่มีโทษจำคุกอย่างน้อย 1 ปี แต่หากเป็นความผิดที่กระทำโดยเด็กและเยาวชน พนักงานอัยการไม่มีอำนาจที่จะปรับใช้โทษเอง คดีอาญาที่เมื่อพิจารณาแล้วควรใช้วิธีการฟื้นฟูผู้กระทำผิดมากกว่าการลงโทษจำคุก หรือคดีที่มีพยานหลักฐานที่ยืนยันการกระทำของผู้กระทำผิดไม่เพียงพอ หรือคดีที่พิสูจน์ได้ว่าการกระทำไม่มีความผิดอาญาตามบทบัญญัติมาตรา 170 แห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาเยอรมัน กระบวนการทุกอย่างจะสิ้นสุดลงในชั้นอัยการ ในการรวบรวมข้อมูลโดยสำนักงานอัยการและสำนักงานศาลยุติธรรมอาจมีความแตกต่างไปจากชั้นตำรวจที่เป็นการบันทึกข้อมูลของผู้ต้องหาหรือเหยื่อโดยตรง เพราะเป็นการจดบันทึกตัวเลขการดำเนินกระบวนการซึ่งในการดำเนินกระบวนการทำความเห็นสั่งฟ้องหรือในขั้นตอนการพิพากษาของศาลอาจมีคดีที่เกี่ยวข้องกันหลายคดีในการพิจารณาครั้งหนึ่ง หรือมีบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายคนในการพิจารณาคดีเดียว

2) การบังคับใช้มาตรการควบคุมตัวชั่วคราว (Procedural coercive measures, particularly remand custody)

ในชั้นอัยการ พนักงานอัยการมีอำนาจในการใช้มาตรการควบคุมตัวชั่วคราว ทั้งนี้สามารถใช้อำนาจได้ในกรณีต่อไปนี้ กรณีกล่าวการหลบหนีของผู้ต้องหา กรณีกล่าวผู้ต้องหาจะก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้เสียหายหรือพยานหลักฐาน กรณีผู้ต้องหากระทำความผิดอาญาร้ายแรง และกรณีที่มีความเสี่ยงว่าผู้ต้องหาจะไปกระทำความผิดซ้ำอีก

(3) ระดับชั้นการพิพากษาและการลงโทษในชั้นศาล

ข้อมูลจำนวนคดีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งจำคุกจะถูกจัดเก็บรวบรวมไว้โดยสำนักงานศาลยุติธรรม กล่าวคือ เริ่มต้นตั้งแต่คดีขึ้นสู่ศาลท้องถิ่น (Local Court/ Amtsgericht) ศาลมณฑลรัฐ (Regional Court/ Landgericht) ศาลสูงมณฑลรัฐ (Higher Regional Court/ Oberlandesgericht) ไปจนถึงศาลสูงแห่งสหพันธ์ (Federal Court of Justice) รวมถึงศาลเด็กและเยาวชน (Juvenile Court) สำหรับคดีที่ผู้กระทำความผิดเป็นเด็กและเยาวชน

1) การพิจารณาในชั้นศาล (Court proceedings) สำนักงานศาลยุติธรรมมีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการรวบรวมจำนวนคดีที่เข้าสู่การพิจารณาของแต่ละชั้นศาล ตลอดจนข้อมูลคดีที่มีการอุทธรณ์ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

2) การตัดสินและการพิพากษาบุคคลจำแนกตามประเภทความผิด (Persons judged and sentenced by category of crime) การตัดสินคดีและมีพิพากษาในชั้นศาลจะให้น้ำหนักกับความรุนแรงของการกระทำความผิดเป็นหลัก หากการกระทำความผิดมีอัตราโทษเล็กน้อย ศาลอาจจัดให้มีการประนีประนอมยอมความหรือให้ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยแทนการตัดสินลงโทษ

3) การพิพากษาคดีที่ผู้ใหญ่กระทำความผิด (Sentencing of Adults) ในประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีปัจจุบันมีอัตราโทษสูงสุดตามประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน (StGB) คือ โทษจำคุกตลอดชีวิต เนื่องจากได้ยกเลิกอัตราโทษประหารชีวิตแล้ว หลักการสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี ค.ศ. 1949

4) การพิพากษาคดีภายใต้รับบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดอาญาของเด็กและเยาวชน (Sanctions under juvenile criminal law)

เด็กและเยาวชนเป็นผู้ที่ได้รับการสันนิษฐานว่า กระทำความผิดโดยปราศจากจิตใจที่ชั่วร้าย ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นเด็กและเยาวชน ซึ่งกระทำความผิดตามกฎหมายอาญาว่าด้วยการกระทำความผิดของเด็ก กฎหมายอาญามีความมุ่งหมายในการแก้ไขพฤติกรรมโดยการให้การศึกษาและใช้มาตรการพิเศษกับเด็กและเยาวชนเหล่านี้เพื่อเยียวยาจิตใจและปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้เด็กสามารถกลับคืนสู่สังคมและดำเนินชีวิตได้อย่างปกติต่อไป

(4) ระดับขั้นการคุมประพฤติ (Probation)

ระดับขั้นการคุมประพฤติ คือ การควบคุมดูแลผู้กระทำความผิดด้วยการควบคุมความประพฤติในการดำเนินชีวิตและดูแลสังคมภายนอก โดยการป้องกันจากบุคคลที่เคยกระทำความผิดมาก่อนและอาจมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดซ้ำอีก การคุมประพฤตินี้มีจุดมุ่งหมายในการแก้ไขพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สามารถกลับตนเป็นคนดีและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติ

3.1.5 ประสิทธิภาพของกระบวนการบูรณาการข้อมูลในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

การรวบรวมข้อมูลที่ถูกต้อง เชื่อถือได้และมีความเป็นกลางนั้น เป็นหัวใจของการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อบ่งชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรม ทั้งในลักษณะของการกระทำความผิด ผู้กระทำความผิดและปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลตัดสินใจกระทำความผิด รวมถึงเป็นตัวสะท้อนภาพบทบาทหน้าที่และประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และเพื่อเป็นตัวชี้วัดให้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในประเทศ การจัดรวบรวมข้อมูลจึงควรมีการปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมและก้าวทันความเจริญทางเศรษฐกิจ

(1) ข้อดีของระบบการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

- 1) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีแบ่งการปกครองออกเป็นมลรัฐต่าง ๆ 16 รัฐ (States/ Länder) โดยแต่ละรัฐมีหน่วยงานของตนเองในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2) หน่วยงานของภาครัฐเป็นองค์กรหลักในการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานย่อยในแต่ละมลรัฐและหน่วยงานพิเศษ
- 3) การจัดเก็บข้อมูลและการให้บริหารเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ เพราะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงยุติธรรมและกระทรวงกิจการภายใน
- 4) ภารกิจการจัดเก็บข้อมูลและขอบเขตการปฏิบัติงานของหน่วยงานตรงกัน
- 5) แผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (Polizeiliche Kriminalstatistik [PKS]) ซึ่งเป็นหน่วยงานย่อยในสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) จัดเก็บและรวบรวมข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญานับตั้งแต่ชั้นสอบสวนฟ้องร้องจนถึงชั้นบังคับโทษ
- 6) สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์เป็นตัวแทนของรัฐภายใต้การควบคุมดูแลของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA)
- 7) เมืองอิสระและหน่วยงานภายนอกเข้ามามีบทบาทร่วมในการสนับสนุนการจัดเก็บข้อมูล เช่น องค์กรการศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันวิจัยต่าง ๆ

8) มีการวางหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลไว้อย่างชัดเจนแน่นอน เป็นรูปธรรม กล่าวคือ ต้องเป็นการกระทำขององค์ประกอบที่กฎหมายบัญญัติ สามารถระบุสถานที่เกิดเหตุและเวลาเกิดเหตุได้แน่ชัด

9) มีเงื่อนไขในการรวบรวมและนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้เป็นข้อมูลในคดีอาญา โดยวางระเบียบคำสั่งในการรวบรวมข้อมูลว่าต้องมีความชัดเจนแน่นอนเสมือนประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน (StGB) และต้องสอดคล้องกับหลักประกันในกฎหมายอาญา

10) ข้อมูลถูกจัดเก็บอย่างเปิดเผยและตรวจสอบได้

11) ข้อมูลเป็นข้อมูลที่มีน้ำหนัก เพราะมาจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับและเชื่อถือ

12) ข้อมูลถูกจัดให้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ของสำนักงาน

13) ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือตั้งแต่ในชั้นสอบสวนฟ้องร้องเพราะมีการควบคุมดูแลโดยองค์กรอัยการ ทั้งในการสอบสวนและการทำสำนวน เจ้าพนักงานตำรวจเป็นเพียงผู้ช่วยของพนักงานอัยการเท่านั้น

14) ข้อมูลที่ถูกรวบรวมมีการนำมาวิเคราะห์และปรับใช้กับมาตรการทางสังคมอย่างแท้จริง มิใช่เฉพาะแต่เก็บไว้ในห้องสมุดหรือสถานที่สืบค้นข้อมูล

(2) ข้อเสียของระบบการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

1) อาจมีความซ้ำซ้อนในด้านการจัดหาหน้าที่ของหน่วยงานที่เข้ามารับผิดชอบ

2) สิ้นเปลืองงบประมาณในการสำรวจและจัดเก็บ

3) ข้อมูลที่มีเป็นจำนวนมาก อาจทำให้ประชาชนขาดความสนใจในการสืบค้น และอาจไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

4) ข้อมูลบางประเภทอาจมีผลต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ และไม่เหมาะสมที่จะเปิดเผยต่อสาธารณะหรือเผยแพร่ในระบบอินเทอร์เน็ต

5) ข้อมูลส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดจัดทำเป็นภาษาเยอรมัน ทำให้ยากต่อการศึกษาเปรียบเทียบหรือศึกษาค้นคว้าเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ

ส่วนในประเด็นเรื่องความเชื่อถือได้ของข้อมูล ข้อมูลที่ถูกจัดเก็บโดยองค์กรต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรม อันได้แก่ สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (StBA) และสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BPOL) ที่เป็นองค์กรหลักในการทำงานเกี่ยวกับข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มีความน่าเชื่อถือในความถูกต้องและตรงไปตรงมา เนื่องจากหลายปัจจัยด้วยกัน

ประการแรก หน่วยงานเหล่านี้เป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับตัวเลข และข้อมูลคดีต่าง ๆ เช่น ในการดำเนินคดีอาญาชั้นกำหนดคดี (Erkenntnisverfahren) ซึ่งเป็นขั้นตอนการดำเนินการทั้งหลายของเจ้าพนักงาน (พนักงานตำรวจ อัยการ) มีแผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (Police Criminal Statistic/ Polizeiliche Kriminalstatistik [PKS]) ภายใต้การควบคุมดูแลของพนักงานอัยการ เป็นหน่วยงานภายในที่ทำหน้าที่รวบรวมและรายงานข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ในชั้นสอบสวนฟ้องร้อง

ประการที่สอง ข้อมูลที่ถูกจัดเก็บโดยองค์กรของภาครัฐจะถูกรวบรวมตรวจสอบความถูกต้องจากหน่วยงานอิสระภายนอกที่เป็นองค์กรการศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันวิจัยต่าง ๆ เช่น หน่วยรายงานข้อมูลอาชญากรรม (Kriminalitätslageberichte) สถาบันกฎหมายอาญาต่างประเทศและระหว่างประเทศแมกซ์ พลังค์ (Max Planck Institute for Foreign and International Criminal Law) และศูนย์รวบรวมข้อมูลกฎหมายอาญา (Strafrecht in aller Welt) โดยมหาวิทยาลัยมิวนิค (Universität München) หากข้อมูลที่มีการศึกษาเปรียบเทียบแตกต่างไปจากข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยอย่างเด่นชัด เจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานของรัฐจะถูกร้องเรียนและถูกตรวจสอบเพราะถือเสมือนว่าได้สร้างความเสียหายให้แก่สหพันธ์และหน่วยงาน

ประการที่สาม ข้อมูลที่ถูกรวบรวมนั้นมีความเป็นระบบระเบียบและเปิดเผยต่อสาธารณะ ผ่านการจัดทำรายงานประจำปี การจัดทำแผนผังและแผนภูมิสถิติในหลากหลายรูปแบบ และการจัดให้บริการระบบสืบค้นของมูลของกระทรวงยุติธรรมและกระทรวงกิจการภายในแห่งสหพันธ์

ประการสุดท้าย ที่ทำให้การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลและบูรณาการข้อมูลโดยหน่วยงานต่าง ๆ ภายใต้การควบคุมดูแลของสหพันธ์มีความน่าเชื่อถือ คือ จิตสำนึกพื้นฐานของชนชาวเยอรมันที่เป็นผู้รักความซื่อสัตย์ ปฏิเสธการคอร์รัปชันและบิดเบือนข้อมูล ไม่รับผลประโยชน์หรืออามิสสินจ้างเงินหน้าที่ เพราะการมีจิตสำนึกที่ถูกต้องทำให้เกิดความเคารพในสิทธิของตนเองและของบุคคลอื่นในสังคม เกิดความเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และเกิดความสำนึกในการซื้อตรงต่อการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งถึงแม้ว่าเรื่องดังกล่าวจะเป็นคุณธรรมส่วนที่หามองเห็นได้ไม่ แต่เป็นสิ่งซึ่งปลูกฝังอยู่ในรากเหง้าของชนชาติและทำให้ผู้คนรักในการประกอบอาชีพอย่างสุจริตใจ การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานภายในกระทรวงต่าง ๆ ภายใต้การนำของรัฐบาลสหพันธ์และรัฐบาลมลรัฐจึงอยู่บนแนวทางของความถูกต้องซื้อตรงและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่ามีความเชื่อถือได้

3.1.6 มาตรการในการลบข้อมูลออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรรม

โดยทั่วไปในเรื่องการแก้ไขข้อมูล การลบ และปิดกั้นข้อมูลอยู่ในมาตรา 184 วรรค 5³⁶ สำหรับการลบข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งจะถูกเก็บไว้ในไฟล์ได้มีการกำหนดกฎระเบียบพิเศษไว้ในมาตรา 184 วรรค 1 สำหรับมาตรการในการลบข้อมูลออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรรมในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการลบข้อมูลผู้ต้องขัง โดยกำหนดให้ทำการลบข้อมูลได้เมื่อพ้นกำหนดเวลา 2 ปีนับแต่วันที่ปล่อยตัวผู้ต้องขังนั้น แต่ก็มีข้อยกเว้นที่ให้อำนาจในการเก็บรักษาข้อมูลไว้ได้นานกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยจะต้องพิจารณาเป็นรายบุคคลไปเนื่องจากมีเหตุผลพิเศษ และ 5 ปีตามกฎหมายของรัฐหลังจากปล่อยนักโทษ ซึ่งในบาเดน-เวือร์ทเทมเบอร์ก มีบางข้อยกเว้นเช่นข้อมูลของการรับและการปล่อยตัวจะไม่ต้องถูกลบออกไป ถ้ามันจำเป็นสำหรับไฟล์นักโทษ (มาตรา 184 วรรค 1 กฎหมายอาญา) รูปภาพที่ทำตามข้อกำหนดต้องถูกลบออกหลังจากปล่อยนักโทษ สิ่งนี้จะต้องดำเนินการทันที ระยะเวลาการรอคอย 2 ปีไม่ได้นำมาใช้ในบาเดน-เวือร์ทเทมเบอร์ก ในขณะที่ในแสมบิก ระยะเวลาการรอคอย 5 ปีถูกนำมาใช้ในกฎหมายอาญา รวมถึงกฎระเบียบที่พิเศษ สำหรับการบันทึกวิดีโอซึ่งจะต้องลบออกหลังจาก 4 สัปดาห์

มาตรา 184 วรรค 2 รวมถึงกฎระเบียบพิเศษเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของไฟล์เคอร์สำหรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบุคคล แทนการลบได้มีการจัดการอนุมัติการจำกัด เกี่ยวกับการส่งต่อและการใช้งาน ข้อมูลต้องหลังจาก 2 ปี หรือ 5 ปี ด้วยข้อยกเว้นของรายละเอียดบางอย่าง (อาชญากรรม การวิจัยทางวิทยาศาสตร์และการทำให้ถูกต้องของหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับถูกพิพากษาจำคุกในบาเดน เวือร์ทเทมเบอร์ก และ นีเดอร์ซัคเซิน) เพื่อป้องกันอันตรายต่อคุก ไฟล์เคอร์นั้นจะต้องมีการปิดกั้นอย่างเหมาะสม

ตัวอย่าง : หากนักโทษเข้ามาในคุกอีกครั้งหลังจากไม่กี่ปีที่เกิดการปล่อยตัว ไฟล์ที่เกี่ยวข้องกับนักโทษที่ถูกปิดกั้นหรือไฟล์เคอร์สุขภาพสามารถนำมาใช้อีกครั้งโดยไม่จำกัด แต่ถ้าไฟล์เคอร์รวมถึงข้อมูลที่ไม่ได้ใช้อีกต่อไปหรือการทำให้ถูกต้องของหลักฐานส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องมีการลบไฟล์ที่เกี่ยวข้องกับนักโทษผู้นั้น

ตาม มาตรา 184 วรรค 3 ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูลของไฟล์เคอร์นักโทษ ไฟล์สุขภาพ และเอกสารทางการแพทย์จะถูกเก็บไว้ไม่เกิน 20 ปี ข้อจำกัดสำหรับหนังสือนักโทษอยู่ที่ 30 ปี โดยอาจมีข้อยกเว้นเกิดขึ้นได้

³⁶ กฎหมายว่าด้วยการบังคับโทษและวิธีการเพื่อความความปลอดภัยที่จำกัดเสรีภาพ ค.ศ.1976 แห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี. มาตรา 184.

3.2 ประเทศสหรัฐอเมริกา

ในสังคมที่มีการปกครองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยที่มีพลเมืองอยู่เป็นจำนวนมาก การจะทราบว่ามีประวัติการกระทำความผิดมาก่อนหรือไม่อย่างไร เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาพอสมควร สำหรับในประเทศสหรัฐอเมริกา ปัญหาดังกล่าวยิ่งยุ่งยากมากขึ้น เมื่อพลเมืองส่วนใหญ่ของประเทศเป็นผู้อพยพมาจากยุโรป และส่วนต่าง ๆ ของโลก ซึ่งมีวัฒนธรรมและภาษาพูดดั้งเดิมที่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามรูปแบบงานทะเบียนประวัติอาชญากรก็เริ่มเกิดขึ้นในรัฐต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา โดยระบบทะเบียนประวัติอาชญากรแห่งแรกของสหรัฐอเมริกาเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1896 โดยมีรัฐนิวยอร์ก (New York) เป็นรัฐแรกที่จัดตั้งสำนักงานพิสูจน์หลักฐาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานในกรมราชทัณฑ์ มีอำนาจตามกฎหมายในการจัดทำแฟ้มประวัติของนักโทษที่อยู่ในเรือนจำของรัฐ จนกระทั่งถึงปี 1927 จึงได้มีสำนักงานพิสูจน์หลักฐานกลางเกิดขึ้น โดยในปี 1928 ได้มีการออกกฎหมายที่กำหนดให้ห้องค์กรของรัฐทำหน้าที่พิมพ์ลายนิ้วมือของทุกคนที่ถูกจับและฟ้องร้องในความผิดร้ายแรง และความผิดลหุโทษ โดยสำเนา ลายพิมพ์นิ้วมือทั้งหมดจะถูกส่งไปยังแผนกพิสูจน์หลักฐาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานในกรมราชทัณฑ์ มีอำนาจตามกฎหมายในการจัดทำแฟ้มประวัติของนักโทษที่อยู่ในเรือนจำของรัฐ จนกระทั่งถึงปี 1927 จึงได้มีสำนักงานพิสูจน์หลักฐานกลางเกิดขึ้น โดยในปี 1928 ได้มีการออกกฎหมายที่กำหนดให้ห้องค์กรของรัฐทำหน้าที่พิมพ์ลายนิ้วมือของทุกคนที่ถูกจับและฟ้องร้องในความผิดร้ายแรง และความผิดลหุโทษ โดยสำเนา ลายพิมพ์นิ้วมือทั้งหมดจะถูกส่งไปยังแผนกพิสูจน์หลักฐานทางทะเบียนและสถิติ (The Division of Criminal Identification Records and Statistics) ซึ่งต่อมาในปี 1954 ได้มีการแยกหน่วยงานดังกล่าวเป็น 2 ส่วน คือ แผนกพิสูจน์หลักฐาน (The Division of Criminal Identification) และแผนกสืบเสาะ (The Division of Research) สำหรับการรวบรวมและจัดทำข้อมูลในระยะแรกทำด้วยมือทั้งหมด จนถึงปี ค.ศ. 1966 งานทั้งหมดจึงถูกโอนไปอยู่ที่ The New York State Identification and Intelligence System (NYSIIS) ทำให้แฟ้มทะเบียนประวัติทั้งหมด ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในการบันทึกข้อมูล

อนึ่งรูปแบบของระบบทะเบียนประวัติอาชญากรยังปรากฏในรัฐแคลิฟลอเนีย (California) เมื่อปี 1905 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะรวบรวมลายพิมพ์ลายนิ้วมือ สำหรับใช้ในการพิสูจน์ตัวบุคคลที่ถูกจับอันเนื่องมาจากการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งการรวบรวมในช่วงแรกเป็นรูปแบบที่ทำด้วยมือ แต่ในปี ค.ศ. 1960 จึงได้มีการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้

ในปี ค.ศ. 1965 มี 42 รัฐที่ได้พัฒนาระบบศูนย์เก็บรวบรวมทะเบียนประวัติอาชญากร โดยระบบดังกล่าวมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก แต่งานพื้นฐานหลักอันสำคัญ 3 อย่าง ก็ยังคงมีอยู่อันประกอบด้วย งานเกี่ยวกับลายพิมพ์นิ้วมือ ดัชนีชื่อสำหรับการค้นหาหรือ

นำข้อมูลออกมาและทะเบียนประวัติอาชญากร หนึ่งในปีเดียวกันนี้ สภาคองเกรสได้ผ่านกฎหมายที่มีชื่อว่า The Law Enforcement Assistance Act of 1965 ซึ่งกฎหมายดังกล่าวออกมาเพื่อแก้ไขความสามารถของกฎหมายของท้องถิ่นในการบังคับใช้กฎหมายที่ออกโดยรัฐบาลกลางส่งผลให้เกิดความร่วมมือระหว่างรัฐต่อรัฐบาลกลาง ทำให้เกิดข้อเสนอให้มีการจัดตั้งสำนักงานงานกลางที่ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติอาชญากรและเรื่องราวความเป็นไปขององค์กรอาชญากรรมทั้งหมด ทำให้สำนักงานสืบสวนสอบสวนกลาง The Federal Bureau of Investigation (FBI) เสนอรูปแบบศูนย์ข้อมูลอาชญากรแห่งชาติ The National Crime Information Center (NCIC) ซึ่งตั้งอยู่ในหน่วยงานที่เรียกว่า The Identification Division ของสำนักงานสืบสวนสอบสวนกลาง (FBI)³⁷

กรณีการจัดเก็บและให้บริการข้อมูล อาจกล่าวได้ว่าศูนย์ข้อมูลอาชญากรแห่งชาติของสหรัฐอเมริกาถูกจัดการและปฏิบัติงานโดยสำนักงานสืบสวนสอบสวนกลาง (FBI) ซึ่งศูนย์ข้อมูลอาชญากรแห่งชาติ NCIC จะทำการรวบรวมข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่ตำรวจต้องการตัว, ทรัพย์สินที่ถูกโจรกรรม, ทะเบียนประวัติอาชญากร หรือที่เรียกว่า “rap sheets” ตลอดจนรายชื่อของบุคคลที่ US Secret Service เห็นว่าเป็นอันตรายต่อชีวิตของประธานาธิบดี หรือบุคคลสำคัญของชาติ นอกจากนั้นยังเป็นศูนย์ดัชนีพิสูจน์หลักฐานระหว่างรัฐ (Triple 1) โดยศูนย์ข้อมูลอาชญากรแห่งชาติ NCIC เป็นศูนย์ที่รองรับการบังคับใช้กฎหมาย และกิจการต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

นอกจากศูนย์ข้อมูลอาชญากรแห่งชาติแล้ว ยังมีแผนกพิสูจน์หลักฐานที่ทำหน้าที่รวบรวมลายพิมพ์นิ้วมือและประวัติอาชญากร แต่ข้อมูลในแผนกพิสูจน์หลักฐาน ไม่สมบูรณ์เท่าของ NCIC โดยในปี 1973 ได้มีการนำระบบ The Automated Identification Division System (AIDS) มาใช้ โดยที่ระบบ AIDS ได้มีการพัฒนาไปควบคู่กับระบบ Triple 1 ที่ NCIC ซึ่งทั้ง 2 ระบบถูกรวบรวมและจัดการโดย FBI³⁸

ส่วนกรณีการเปิดเผยข้อมูล ในระยะแรก มีการนำทะเบียนประวัติอาชญากรมาเปิดเผยภายใต้หลักที่ว่าสาธารณชนสามารถค้นหาความจริงจากข้อมูลในทะเบียนประวัติอาชญากรได้ทั้งหมด ต่อมาสถานการณ์บัญญัติในหลาย ๆ มลรัฐได้มีการตรากฎหมายที่ให้อำนาจแก่หน่วยงานกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของรัฐที่เก็บข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากร สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับทะเบียนประวัติอาชญากรแก่ผู้ขอที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้ในบางกรณีเท่านั้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้อบังคับที่ยอมให้ตรวจสอบข้อมูลได้เฉพาะผู้ที่เข้าไป

³⁷ Ibid

³⁸ Ibid.

ทำงานที่เกี่ยวข้องกับเด็ก หรือในงานที่ต้องการความสุจริตสูงต่อมาสภานิติบัญญัติได้ออกข้อยกเว้นทีละน้อยในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับประวัติอาชญากร ปัจจุบันนี้สามารถตรวจสอบประวัติของบุคคลที่จะทำงานในสถาบันการเงิน หรือหน่วยงานรักษาความปลอดภัยได้ด้วย หนึ่งในปี ค.ศ. 1985 สภาองเกรสได้ออกกฎหมาย The Security Clearance Information Act กำหนดให้ The National Security สามารถตรวจสอบทะเบียนของรัฐและท้องถิ่นได้ นอกจากนี้ในปี ค.ศ. 1986 มีการออกกฎหมาย The Immigration Reform Act ที่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลต่างด้าวที่มีประวัติการกระทำความผิดอาญา สำหรับใช้ประโยชน์ในการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นพลเมืองของประเทศ³⁹

3.2.1 ระบบการบูรณาการข้อมูล

ด้วยเหตุที่สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมถือเป็นส่วนหนึ่งของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐที่อยู่ในฐานะของหน่วยงานราชการระดับรัฐบาลกลาง สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงมีพันธะที่จะต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารที่กำหนดโดยกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐ และนอกจากนี้ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมยังต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของสำนักงบประมาณและการจัดการ (67 FR 84552) และรวมไปถึงแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารที่สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมกำหนดขึ้นเองอีกด้วย

1) แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐ

กล่าวโดยละเอียด กระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐได้กำหนดแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารเพื่อเป็นการตอบสนองความมุ่งหมายที่ตนต้องการรับรองให้เป็นที่มั่นใจและทำให้เพิ่มขึ้นซึ่งคุณภาพ ความน่าเชื่อถือ การเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง และความแท้จริงของข้อมูลที่ได้มีการเผยแพร่สู่สาธารณะ อีกทั้งยังได้มีการอธิบายเพิ่มเติมไว้ในแนวทางปฏิบัติฉบับนี้อีกว่าให้หน่วยงานที่มีการเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะจัดให้มีขึ้นซึ่งเครื่องมือในการบริหารจัดการสำหรับบุคคลผู้ได้รับผลกระทบจากการค้นหาหรือให้ได้ว่าซึ่งความถูกต้องแห่งข้อมูลข่าวสาร (ในกรณีที่เป็นไปได้) ที่ได้มีการเผยแพร่โดยกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐ หากข้อมูลข่าวสารที่ได้มีการเผยแพร่นั้นมิได้เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐและสำนักงบประมาณและการจัดการ

แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐฉบับนี้ได้มีการบัญญัติขึ้นให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของสำนักงบประมาณและการจัดการฉบับลงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2002 อันหมายถึงความถึง ภายใต

³⁹ Ibid.

ข้อกำหนดในแนวทางปฏิบัตินี้ องค์การของรัฐทุกองค์กรที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำให้ลดลงซึ่งงานเอกสาร ค.ศ. 1995⁴⁰ จำต้องพัฒนาและจัดพิมพ์แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพแห่งตนและจะต้องจัดให้มีซึ่งวิธีทางด้านการบริหารเพื่อที่จะให้มีการร้องขอซึ่งความถูกต้องแห่งข้อมูลข่าวสารได้ กล่าวโดยสรุป แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐฉบับนี้ ได้กำหนดขึ้นโดยคำนึงถึงมาตรฐานการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแนวทางปฏิบัติของสำนักงานประมาณและการจัดการ (ที่จะกล่าวถึงต่อไปในภายหลัง) อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวโดยสรุปเบื้องต้นได้ว่า กระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐ มุ่งความสนใจรวมทั้งให้ความสำคัญแก่ส่วนประกอบต่าง ๆ ต่อไปนี้

(1) มาตรฐานขั้นต้นของคุณภาพ อันได้แก่ หน่วยงานของรัฐใดที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำให้ลดลงซึ่งงานเอกสารจำต้องนำมาตราฐานขั้นต้นของคุณภาพดังที่กำหนดไว้นี้ไปปรับใช้ อันได้แก่ การคำนึงถึงความน่าเชื่อถือ การเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง และความแท้จริงของข้อมูลที่ได้มีการเผยแพร่สู่สาธารณะ อีกทั้งหน่วยงานนั้น ๆ ดำเนินการอย่างเหมาะสมในอันที่จะรวบรวมให้เป็นหนึ่งเดียวซึ่งหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณภาพของข้อมูลข่าวสารให้กลายเป็นแนวทางปฏิบัติของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์กร

(2) มีกระบวนการในการทบทวนคุณภาพของข้อมูลข่าวสาร หน่วยงานของรัฐใดที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำให้ลดลงซึ่งงานเอกสารจะต้องจัดให้มีกระบวนการในการทบทวนคุณภาพของข้อมูลข่าวสารก่อนมีการเผยแพร่สู่สาธารณะ โดยยังคงคำนึงถึงความน่าเชื่อถือ การนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้จริง และความสมบูรณ์ของข้อมูล

(3) จัดให้มีกระบวนการสนับสนุนการร้องทุกข์ของประชาชน ทั้งนี้เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการทำให้สะดวกขึ้นซึ่งการทบทวนโดยประชาชน หน่วยงานต้องจัดให้มีขึ้นซึ่งเครื่องมือในการบริหารจัดการในอันที่จะอนุญาตให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบ(บุคคลธรรมดาหรือองค์กรใดที่อาจจะใช้ หรือได้ประโยชน์ หรือได้รับความเสียหายจากการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นกรณีพิพาทอยู่) จะสามารถค้นหา หรือให้ได้มาภายในระยะเวลาอันเหมาะสม (หากมีความเป็นไปได้) ซึ่งความถูกต้องแห่งข้อมูลที่ตนได้มาและได้มีการเผยแพร่โดยหน่วยงานที่มีได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐและของสำนักงานประมาณและการจัดการ⁴¹

⁴⁰ Paperwork Reduction Act 1995, United States Commercial Code Chapter 35 Coordination of Federal Information Policy.

⁴¹ United States Department of Justice, *DOJ Information Quality Guidelines*, Washington D.C. Retrieved February 8, 2014, from <http://www.usdoj.gov/iqpr/dojinformationqualityguidelines.htm>.

2) แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประมาณและการจัดการ

นอกเหนือจากแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารที่กำหนดโดยกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐดังที่กล่าวไว้โดยสังเขปข้างต้นแล้ว สำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมยังคงอยู่ภายใต้พันธะที่จะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับ แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประมาณและการจัดการอีกด้วย

เช่นเดียวกับที่มาและเหตุผลในการกำหนดแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐ แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประมาณและการจัดการ ได้ถูกกำหนดขึ้นอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายมาตรา 515 แห่งพระราชบัญญัติเงินบูรณะการยุติธรรมทั่วไปโดยรัฐบาล ค.ศ. 2001 ที่บัญญัติให้สำนักงานประมาณและการจัดการกำหนดแนวทางปฏิบัติโดยกว้างแก่องค์กรของรัฐที่เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร หรือเป็นผู้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร โดยสำนักงานประมาณและการจัดการจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเป็นการรับรองและเป็นการทำให้เพิ่มขึ้นซึ่งคุณภาพ ความน่าเชื่อถือ การเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง และความสมบูรณ์ของข้อมูล (รวมถึงข้อมูลข่าวสารด้านสถิติ) ที่ได้มีการเผยแพร่สู่สาธารณะ

(2) ให้นำหน่วยงานที่มีการเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะจัดให้มีขึ้นซึ่งเครื่องมือในการบริหารจัดการสำหรับบุคคลผู้ได้รับผลกระทบจากการค้นหา หรือให้ได้ว่าซึ่งความถูกต้องแห่งข้อมูลข่าวสาร (ในกรณีที่เป็นไปได้) ที่ได้มีการเผยแพร่โดยหน่วยงาน หากข้อมูลข่าวสารที่ได้มีการเผยแพร่นั้นมิได้เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารที่กำหนด

(3) จัดให้มีการรายงานตามกำหนดเวลาต่อผู้อำนวยการของสำนักงานประมาณและการจัดการซึ่งข้อมูลต่าง ๆ ต่อไปนี้ ได้แก่ จำนวนและลักษณะของคำร้องทุกข์ที่หน่วยงานได้รับอันเกี่ยวเนื่องกับความถูกต้องแท้จริงของข้อมูลข่าวสารที่ได้มีการเผยแพร่โดยหน่วยงาน และต้องมีมีการรายงานเพิ่มเติมอีกว่าหน่วยงานได้ดำเนินการอย่างไรกับคำร้องทุกข์นั้น ๆ ⁴²

⁴² Office of Management and Budget, *Guidelines for Ensuring and Maximizing the Quality, Objectivity, Utility, and Integrity of Information Disseminated by Federal Agencies*, Washington D.C: Executive Office of The President. Retrieved February 18, 2014, from http://www.whitehouse.gov/omb/fedreg/final_information_quality_guidelines.html.

3) มาตรฐานในงานปฏิบัติงานของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม

ดังนั้น เพื่อดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารที่กำหนดโดยกระทรวงยุติธรรมแห่งรัฐตั้งที่กล่าวไว้ข้างต้น รวมถึงแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประมาณและการจัดการ ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติอย่างกว้าง ๆ แก่องค์กรของรัฐที่ทำงานด้านข้อมูล เพื่อเป็นการรับรอง และเป็นการสร้างคุณภาพ ความน่าเชื่อถือ การใช้ประโยชน์ได้จริง และความแท้จริงของข้อมูล สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงได้มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารแห่งตนในส่วนรายละเอียดของมาตรฐานการปฏิบัติงานเพื่อที่จะเป็นการรับรองถึงคุณภาพ ความน่าเชื่อถือ การเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง และความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้มีการเผยแพร่สู่สาธารณะ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) มาตรฐานในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับคุณภาพของข้อมูล สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมทุ่มเทเพื่อการพัฒนา การรักษาและคงไว้ การเผยแพร่ข้อมูลที่อยู่ในความรับผิดชอบทั้งปวงด้วยระดับความเชี่ยวชาญและมาตรฐานด้านข้อมูลสูงสุด

(2) มาตรฐานในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงของข้อมูล สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมให้คำมั่นสัญญาว่าจะเพิ่มความเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงของข้อมูล ให้แก่ผู้ใช้ข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมทุกคน เนื่องจากเป็นที่เห็นได้อย่างชัดเจนว่าข้อมูลของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมนี้ได้มีการนำมาอ้างอิงบ่อยครั้ง ทั้งโดยผู้กำหนดนโยบายของรัฐในทุก ๆ ระดับ สมาชิกของสื่อต่าง ๆ ผู้ปฏิบัติ นักวิชาการและสาธารณชนในแขนงอื่น ๆ ฉะนั้น เพื่อเป็นการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ในวงกว้าง สำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงจัดให้มีขึ้นซึ่งข้อมูลโดยเร็ว

(3) มาตรฐานในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของข้อมูล สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจะทำให้เป็นที่มั่นใจได้ถึงความน่าเชื่อถือในการนำเสนอข้อมูลรวมถึงกระบวนการในการสร้างข้อมูลนั้น ๆ ขึ้นด้วย ในการนี้ ความน่าเชื่อถือของข้อมูลนี้ได้รับการป้องกันโดยหลายองค์ประกอบเพื่อเป็นการรับรองว่าข้อมูลนั้น ๆ มีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้และปราศจากความโน้มเอียงใด ๆ และข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวนี้จะได้รับการนำเสนออย่างเที่ยงตรง ชัดเจน สมบูรณ์และปราศจากความโน้มเอียงใด ๆ เช่นกัน ดังนั้น สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงได้มีการจัดเตรียมข้อมูลด้วยความระมัดระวังตามกระบวนการที่ได้รับการยอมรับ และยังได้มีการพิสูจน์ความถูกต้องของข้อมูลนั้น โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม และระบบการป้องกันที่มีการกำหนดไว้เพื่อเป็นการรับรองว่า ข้อมูลนั้นมิได้มีการเปิดเผยให้ตกอยู่ในความเสี่ยงต่อการเป็นอันตรายต่อข้อมูลก่อนที่จะมีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ

(4) มาตรฐานในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของข้อมูล สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้จัดให้มีการป้องกันความสมบูรณ์และแท้จริงโดยการจำกัดการเข้าถึงข้อมูลและการแก้ไขโดยไม่ได้รับอนุญาตเพื่อให้เป็นที่มั่นใจได้ว่าข้อมูลนั้นมิได้มีการเปิดเผยให้ตกอยู่ในความเสี่ยงโดยความไม่ซื่อสัตย์หรือความไม่ถูกต้องใด ๆ นอกจากนี้ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมยังให้คำมั่นสัญญาเพิ่มเติมปกป้องและรักษาความลับและความเป็นส่วนตัวส่วนบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลนั้น ๆ

4) กลยุทธ์เพื่อการประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย

เพื่อที่จะประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้มีการจัดทำข้อมูลและได้มีการสนับสนุนให้เกิดโปรแกรมให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ เพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางและใช้ในการให้ความรู้แก่ผู้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับอาชญากรรมและการบริหารด้านกระบวนการยุติธรรม ทั้งในระดับรัฐบาลกลาง ระดับรัฐและระดับท้องถิ่น โดยในการนี้สำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้มีการกำหนดกลยุทธ์เพื่อประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายดังต่อไปนี้

กลยุทธ์ข้อที่หนึ่ง จัดให้มีขึ้นซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมในระดับประเทศ พร้อมทั้งจัดให้มีขึ้นซึ่งองค์กรบริหารด้านกระบวนการยุติธรรมที่จะให้การช่วยเหลือในการตรวจวัดตลอดระยะเวลาและตลอดเขตพื้นที่ที่กำหนด

กลยุทธ์ข้อที่สอง พัฒนาการจัดเก็บข้อมูล โดยรัฐและหน่วยงานท้องถิ่นและพัฒนาขีดความสามารถของทุก ๆ รัฐและทุก ๆ องค์กรท้องถิ่นในการที่จะจัดให้มีขึ้นซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมและองค์กรบริหารด้านกระบวนการยุติธรรม

กลยุทธ์ข้อที่สาม ทำให้เป็นที่มั่นใจได้ว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้⁴³

5) หลักการและแนวทางปฏิบัติในฐานะที่เป็นหน่วยงานระดับรัฐบาลกลาง (Principles and practices for a Federal statistical agency)

แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลที่เป็นหลักปฏิบัติของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมนี้เป็นผลสืบเนื่องจากการประชุมของคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (National Research Council) ในวาระการประชุมอันเกี่ยวเนื่องกับหลักการและการปฏิบัติในฐานะที่เป็นหน่วยงานระดับรัฐบาลกลาง (Principles and practices for a Federal statistical agency) ซึ่งใน

⁴³ Bureau of Justice Statistics (2005), *Bureau of Justice Statistics Strategic plan FY 2005-2008*. U.S. Department of Justice, Washington D.C. Retrieved January 5, 2014, from <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/principles.htm>.

รายงานการประชุมฉบับนี้ได้มีการพิจารณาเกี่ยวกับหลักการสามข้อใหญ่ด้วยกันที่จะนำไปปรับใช้กับหน่วยงานในระดับรัฐบาลกลาง ได้แก่ 1) จัดทำข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายต่าง ๆ 2) ก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในระหว่างผู้ใช้ข้อมูล และ 3) ดำรงไว้ซึ่งความไว้วางใจระหว่างผู้จัดทำข้อมูล กล่าวโดยสรุป สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมซึ่งเห็นความสำคัญของหลักการต่าง ๆ เหล่านี้จึงได้ยึดถือไว้เพื่อเป็นเครื่องมือแห่งคนในการที่จะใช้พัฒนาข้อมูลให้ดียิ่งขึ้นสืบไป

นอกจากหลักการสามข้อดังกล่าวไว้ข้างต้นแล้วในรายงานเกี่ยวกับหลักการและการปฏิบัติในฐานะที่เป็นหน่วยงานระดับรัฐบาลกลางยังได้มีการบันทึกแนวทางปฏิบัติที่สำคัญอีก 11 ข้อซึ่งองค์การของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับข้อมูลจำต้องยึดถือไว้ ดังนั้น สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงได้ยึดถือแนวทางดังกล่าวไว้เป็นแนวทางปฏิบัติของตนเช่นกัน ได้แก่

- 1) ต้องมีการอธิบายภารกิจแห่งตนให้เป็นที่กระจ่างแก่ภายนอก เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในวงกว้าง
- 2) ต้องมีความเป็นเอกภาพอย่างแท้จริง
- 3) ต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากขึ้น
- 4) ต้องเปิดกว้างต่อสาธารณะเกี่ยวกับข้อมูลที่จัดทำและรวบรวม
- 5) ต้องมีการเผยแพร่ข้อมูลอย่างกว้างขวางและทั่วถึง
- 6) ต้องให้ความร่วมมือพร้อมทำงานร่วมกันกับผู้ใช้ข้อมูล
- 7) ต้องมีการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมและยุติธรรมระหว่างผู้จัดทำและผู้ซึ่งมอบให้ซึ่งข้อมูล
- 8) ต้องมีความรับผิดชอบที่จะปฏิบัติหน้าที่อย่างเชี่ยวชาญและมีคุณภาพตามมาตรฐาน
- 9) ต้องมีโครงการวิจัยที่เข้มแข็งและพร้อมปฏิบัติการอยู่เสมอ
- 10) ต้องมีการพัฒนาความเชี่ยวชาญของเจ้าหน้าที่
- 11) ต้องมีความร่วมมือและการประสานงานกับกับหน่วยงานด้านอื่น ๆ

3.2.2 หน่วยงานที่มีบทบาทในการจัดเก็บข้อมูลและบูรณาการข้อมูล

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการบูรณาการข้อมูลในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม (Bureau of Justice Statistics) อันเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานโครงการยุติธรรม (Office of Justice program) ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับและดูแลของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐอเมริกา เป็นสำนักงานซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นแหล่งข้อมูลหลักที่รับผิดชอบด้านการรวบรวม วิเคราะห์ จัดพิมพ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้งปวง สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมนี้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม ค.ศ. 1979 ภายใต้กฎหมายที่ให้อำนาจในการก่อตั้ง ได้แก่ พระราชบัญญัติการปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม ค.ศ. 1979 ซึ่งเป็น

กฎหมายฉบับที่มีการแก้ไขจากพระราชบัญญัติการควบคุมอาชญากรรมและความปลอดภัยตามท้องถนน ค.ศ. 1968 นอกจากนี้ อาจกล่าวได้ว่า พระราชบัญญัติการปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม ค.ศ. 1979 นี้ ได้ก่อตั้งองค์กรในการที่จะรับผิดชอบ ดูแลในการจัดเก็บรวบรวม วิเคราะห์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาขึ้นใหม่อันเป็นการพลิกโฉมจากองค์กรเดิมที่รับผิดชอบในส่วนนี้ ได้แก่ องค์กรฝ่ายบริหารที่ให้ความช่วยเหลือในด้านการบังคับใช้กฎหมายที่จัดตั้งขึ้นภายใต้อำนาจแห่งกฎหมายฉบับเดิม ได้แก่ พระราชบัญญัติการปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม ค.ศ. 1979 ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับเดิมที่เคยให้อำนาจแก่หน่วยงานต่าง ๆ ในการที่จะรับผิดชอบ ดูแลในการจัดเก็บรวบรวม วิเคราะห์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์หลักของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมนี้ ทางสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้มีการกำหนดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องแก่วัตถุประสงค์ที่ตั้งที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย กล่าวคือ ประมวลกฎหมายแห่งสหรัฐอเมริกา หมวด 42 มาตรา 3731⁴⁴ ที่บัญญัติให้หน่วยงานใด ๆ ที่จัดการเกี่ยวกับข้อมูลจำต้องกำหนดวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายแห่งตนให้สอดคล้องแก่วัตถุประสงค์ที่ตั้งที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย โดยความมุ่งหมายหลักของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมนี้ ที่จะดำเนินการให้ได้มาตรฐานตามที่กฎหมายบัญญัติ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ความมุ่งหมายของสำนักงานในการที่จะดำเนินการรวบรวม วิเคราะห์ จัดพิมพ์และเผยแพร่อย่างถูกต้องแท้จริง ปราศจากความโน้มเอียงใด ๆ และตรงตามกำหนดซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรม ผู้กระทำความผิดทางอาญา ผู้เสียหายทางอาญา และการดำเนินการ การบริหารเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม โดยรวมของฝ่ายรัฐในทุก ๆ

⁴⁴ 42 USC §3731 วัตถุประสงค์หลักแห่งมาตรานี้ ได้แก่ การจัดให้มี และการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสถิติเกี่ยวกับ อาชญากรรม การกระทำความผิดของผู้เยาว์ และการดำเนินการด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาซึ่งรวมถึงกระบวนการยุติธรรมทางแพ่งด้วย นอกจากนี้ ยังจัดให้มีการสนับสนุนเพื่อพัฒนาซึ่งข้อมูลและระบบสถิติทั้งในระดับรัฐบาลกลาง ระดับรัฐ และระดับท้องถิ่น ทุกระดับเพื่อให้สามารถที่จะกำหนดวัดและเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับระดับที่เกิดขึ้นของอาชญากรรม และการกระทำความผิดของผู้เยาว์ รวมถึงการดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและกรณีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการยุติธรรมทางแพ่งอีกด้วย

ในการนี้ ทุกหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวไว้ข้างต้น จะต้องดำเนินการให้ถึงขอบเขตอันสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในการก่อตั้งองค์กรของรัฐหรือหน่วยงานในระดับรัฐที่ให้ความช่วยเหลือใด ๆ ที่จะดำเนินการรับผิดชอบเกี่ยวกับการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้งสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการยุติธรรมทางอาญา และในการที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ หน่วยงานนั้น ๆ ต้องมุ่งความสำคัญไปที่ปัญหาของกระบวนการยุติธรรมในระดับรัฐและระดับท้องถิ่น.

ระดับ มุ่งหมายความสำเร็จของสำนักงานไปที่การสนับสนุนและช่วยเหลือทุก ๆ รัฐและทุก ๆ องค์การท้องถิ่นปรับปรุงให้ดีขึ้นซึ่งการเก็บบันทึกข้อมูลด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่จะเป็นประโยชน์ในการที่จะต่อต้านอาชญากรรมที่เกิดขึ้น และทำให้เป็นที่มั่นใจได้ว่ากระบวนการยุติธรรมนั้นจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเท่าเทียมกันในทุก ๆ ส่วน⁴⁵

นอกจากนี้ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมยังได้อุทิศตนเพื่อที่จะพัฒนาซึ่งคุณภาพของข่าวกรองด้านอาชญากรรมระดับชาติ เพื่อทำให้ดีขึ้นซึ่งคุณภาพของการสื่อสารด้านข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและแพ่งอีกด้วย

นอกเหนือจากการพัฒนาคุณภาพของข่าวกรองและการสื่อสารโดยการที่จะดำเนินการรวบรวม วิเคราะห์ จัดพิมพ์และเผยแพร่ อย่างถูกต้องแท้จริง ปราศจากความโน้มเอียงใด ๆ และตรงตามกำหนด เผยแพร่ข้อมูลทั้งปวงด้วยระดับความเชี่ยวชาญและมาตรฐานสูงสุด ทำให้ข้อมูลแห่งกระบวนการยุติธรรมของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมมีความน่าเชื่อถือ

1) พันธมิตรและผู้มีส่วนช่วยเหลือในการจัดทำข้อมูล (BJS Partnerships and Affiliations) อย่งไรก็ดี นอกจากกรณีที่สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจะเป็นหน่วยงานกลางที่สำคัญที่สุดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาซึ่งมีหน้าที่ในการจัดเก็บ รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาแล้ว สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมยังได้รับความช่วยเหลือจากพันธมิตรที่มีส่วนเกี่ยวข้องรวมทั้งหน่วยงานอื่นที่มีส่วนช่วยเหลือในการจัดทำข้อมูลอันได้แก่หน่วยงานดังต่อไปนี้อีกด้วย

นอกจากนั้น ยังมีสมาคมหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการข้อมูล ได้แก่

1) สมาคมสถิติแห่งสหรัฐอเมริกา (American Statistical Association (ASA))⁴⁶ สมาคมสถิติแห่งสหรัฐอเมริกานำหน้าในการเป็นหน่วยงานที่ให้คำปรึกษาแก่สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม อันได้แก่ คำแนะนำด้านเทคนิค การทบทวนทฤษฎีและวิธีการต่าง ๆ พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นในผลงานของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมหลายผลงานอีกด้วย ซึ่งในปีที่ผ่านมาสมาคมสถิติแห่งสหรัฐอเมริกานำและแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปรับปรุงการสำรวจ

⁴⁵ Greenfeld, Lawrence A. (2002), *Data Quality Guideline for the Bureau of Justice Statistics*.

Washington D.C: U.S. Department of Justice. Retrieved January 5, 2014, from <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/dataquality.htm>.

⁴⁶ Bureau of Justice Statistics (2005), *Bureau of Justice Statistics Strategic plan FY 2005-2008*.

Washington D.C: U.S. Department of Justice. Retrieved January 5, 2014, from <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/principles.htm>.

ระดับชาติเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey) และการวิจัยเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง อีกทั้งการใช้กำลังของผู้บังคับใช้กฎหมาย

- 2) สภามาคมผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติระดับรัฐบาลกลาง
- 3) สมาคมผู้รวมตัวกันเพื่อพัฒนาด้านสังคมศาสตร์ (Consortium of Social Science Associations)
- 4) คณะกรรมการวิธีการด้านสถิติแห่งรัฐบาลกลาง (Federal Committee on Statistical Methodology)
- 5) การรวมตัวกันระหว่างมหาวิทยาลัยเพื่อวิจัยด้านการเมืองและสังคม (Inter-university Consortium for Political and Social Research (National Archive of Criminal Justice Data))
- 6) คณะกรรมการสถิติแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานภายในสถาบันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ (Committee on National Statistics within the National Academy of Sciences)
- 7) สำนักงานควบคุมยาเสพติดและป้องกันอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Office for Drug Control and Crime Prevention)

2) ข้อมูลจากหน่วยงานอื่น (Data from Other Sources)

(1) รายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมของสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (FBI's Uniform Crime Report)⁴⁷

โครงการจัดทำรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมของสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาได้เริ่มดำเนินการในปี 1929 โดยสมาคมหัวหน้าตำรวจระหว่างประเทศ (The International Association of Chiefs of Police) เพื่อที่จะตอบสนองต่อความต้องการของประเทศที่ต้องการข้อมูลด้านอาชญากรรมที่เป็นรูปแบบเดียวกันและเชื่อถือได้ และต่อมาในปี 1930 สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาจึงได้เริ่มเข้ารับผิดชอบดำเนินการในการจัดรวบรวม จัดพิมพ์และเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมเหล่านั้น

นอกจากนี้ สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกายังมีการจัดพิมพ์สิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่เป็นรายปีด้านอื่นอีก อาทิ ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง (Hate Crime Statistics) และข้อมูลเกี่ยวกับผู้บังคับใช้กฎหมายที่ถูกฆ่าและถูกทำร้ายร่างกาย (Law Enforcement Officers Killed and Assaulted) ซึ่งเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีการรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ

⁴⁷ Uniform Crime Reports, Federal Bureau of Investigation.

อาชญากรรมบางชนิดเป็นกรณีพิเศษ ได้แก่ อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังในเผ่าพันธุ์หรือเชื้อชาติที่แตกต่างและอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการฆ่าและการทำร้ายร่างกายผู้บังคับใช้กฎหมาย

(2) ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมสำหรับเยาวชน (Juvenile Justice Statistics)

สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมยังได้นำเสนอและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมสำหรับเยาวชนด้วยความร่วมมือของสำนักกระบวนการยุติธรรมเยาวชนและป้องกันการกระทำผิดโดยเยาวชน (Office of Juvenile Justice and Delinquency Prevention) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ได้ดำเนินการรวบรวม วิเคราะห์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดของเยาวชนออกสู่สาธารณะในรูปแบบของหนังสือสรุปข้อมูล (Statistical Briefing Book (SBB))⁴⁸ โดยหนังสือสรุปข้อมูลนี้จะมีส่วนช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลได้เข้าถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักกระบวนการยุติธรรมเยาวชนและป้องกันการกระทำผิดโดยเยาวชน ซึ่งผู้ใช้จะได้รับความรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับอาชญากรรมที่ก่อให้เกิดขึ้นโดยเยาวชน รวมทั้งกรณีที่เยาวชนเป็นผู้เสียหายและกรณีที่ผู้เยาว์เข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

ระบบการเผยแพร่ข้อมูลนี้ได้รับการพัฒนาโดยศูนย์กระบวนการยุติธรรมเยาวชนแห่งชาติ (The National Center for Juvenile Justice) ที่ได้พัฒนาให้ระบบเผยแพร่ข้อมูลนี้จัดเผยแพร่ข้อมูลอย่างตรงเวลาและมีความน่าเชื่อถือเพื่อใช้สำหรับเป็นคำตอบหรือบทสรุปให้กับผู้ร่างนโยบาย สื่อในแขนงต่าง ๆ รวมทั้งบุคคลทั่วไป

3) ข้อมูลอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับองค์กรของรัฐ (FedStats)⁴⁹

FedStats หรือ One -Stop Federal Statistics Website ได้มีการรวบรวมและจัดทำขึ้นพร้อมทั้งเผยแพร่ต่อสาธารณะตั้งแต่ปี 1997 โดยความพยายามของฝ่ายบริหารที่จะปรับปรุงและพัฒนาการบริการต่อผู้บริโภคพร้อมทั้งเพิ่มพูนประสิทธิภาพของการบริการให้มากขึ้น ซึ่ง FedStats จะเป็นประโยชน์กับองค์กรหรือหน่วยงานของส่วนกลางและประชาชนทั่วไปในการที่จะทำให้อดลงซึ่งเวลาและความพยายามอื่นใดในการเข้าถึงข้อมูล โดยที่เว็บไซต์นี้นับได้ว่าเป็นผลงานจากความพยายามร่วมกันของหลายหน่วยงานที่จะพัฒนาระบบข้อมูล โดยการนำของสภาการรวมตัวกันระหว่างองค์กรเพื่อกำหนดนโยบายด้านสถิติ (The Interagency Council on Statistical Policy)

FedStats เป็นระบบที่เสนอการเข้าถึงข้อมูลอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่จัดทำโดยองค์กรของรัฐ โดยที่ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องรู้มาก่อนล่วงหน้าว่าหน่วยงานรัฐหน่วยงานใดนำเสนอข้อมูลชุดไหน นอกจากนี้ FedStats ยังมีระบบการสืบค้นที่สะดวกสบายและยังมีช่องทาง

⁴⁸ Statistical Briefing Book, Office of Juvenile Justice and Delinquency Prevention. Retrieved February 22, 2014, from <http://www.ojjdp.ncjrs.gov/ojstatbb/about.html>.

⁴⁹ FedStats. Retrieved February 24, 2014, from <http://www.fedstats.gov/>.

การเชื่อมต่อไปยังหน่วยงานที่นำเสนอข้อมูล แนวโน้มความเป็นไปของข้อมูล มากกว่า 100 องค์กร ไม่ว่าจะเป็นองค์กรที่นำเสนอข้อมูลด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวนประชากร อาชญากรรม การศึกษา การดูแลสุขภาพ ความปลอดภัยในอากาศยาน การใช้พลังงาน และข้อมูลด้านอื่น ๆ อีกมาก

3.2.3 ระเบียบคำสั่งและแนวทางการปฏิบัติขององค์กรจัดเก็บข้อมูล

1) สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม

ด้วยภาระหน้าที่ที่สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมนี้เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมที่สำคัญที่สุดในประเทศสหรัฐอเมริกา สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงมีภาระหน้าที่หลัก 3 ประการด้วยกัน ได้แก่

(1) ดำรงไว้ซึ่งโครงการต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องกับข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมมีการดำรงไว้ซึ่งชุดของข้อมูลที่เป็นข้อมูลหลักประมาณ 36 ชุด ข้อมูล ซึ่งชุดข้อมูลที่กล่าวมานี้ได้มีการออกแบบในการจัดเก็บเพื่อให้จัดเก็บข้อมูลได้ครอบคลุมทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยชุดข้อมูลดังกล่าวนี้จะมีการจัดพิมพ์และเผยแพร่เป็นรายปี โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มข้อมูล 4 กลุ่มเพื่อแสดงถึงข้อมูลของแต่ละขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา อันได้แก่ (1) ผู้เสียหายของการกระทำความผิดทางอาญา (2) จำนวนประชากรที่อยู่ภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ (3) จำนวนผู้กระทำความผิดทางอาญาในระดับรัฐบาลกลาง (4) ข้อมูลด้านการดำเนินคดี

นอกจากข้อมูลข้างต้นที่มีการรวบรวม จัดพิมพ์เป็นรายปีแล้ว สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมยังมีการดำรงไว้ซึ่งชุดข้อมูลที่มีการรวบรวมและจัดพิมพ์เป็นระยะ ๆ อีกด้วย ซึ่งชุดข้อมูลเหล่านี้ครอบคลุมถึง (1) การบริหารจัดการขององค์กรซึ่งบังคับใช้กฎหมายและสิ่งอำนวยความสะดวกในเรือนจำ (2) วิธีปฏิบัติของพนักงานอัยการและพนักงานสอบสวน (3) ขั้นตอนการดำเนินคดีในศาลระดับรัฐ (4) ปริมาณการกระทำความผิดอาญาร้ายแรง (5) ลักษณะของประชากรที่อยู่ภายใต้การควบคุม ดูแลของกรมราชทัณฑ์ (6) อัตราการจ้างงานและอัตราการใช้จ่ายเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (7) ขั้นตอนในการดำเนินคดีแพ่งในศาลระดับรัฐ (8) การศึกษาในกรณีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(1) อาชญากรรมและผู้เสียหาย⁵⁰

การสำรวจข้อมูลด้านอาชญากรรมและผู้เสียหาย สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้ดำเนินการสำรวจในหลาย ๆ รูปแบบเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ครบถ้วนและถูกต้อง ดังมีรายละเอียดการสำรวจดังต่อไปนี้

⁵⁰ Bureau of Justice Statistics, *Bureau of Justice Statistics Data Collections*. U.S. Department of Justice, Washington D.C. Retrieved March 7, 2014, from <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/collections.htm>.

1) การสำรวจในระดับเมืองหรือท้องถิ่นเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญาและทัศนคติของประชากร (City-level Survey of Crime Victimization & Citizen Attitudes – 1998)

2) การเก็บข้อมูลด้านการเข้ารับการรักษาในห้องฉุกเฉินเนื่องจากอาการบาดเจ็บอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการใช้ความรุนแรงโดยเจตนา (Emergency Room Statistics on Intentional Violence – 1994)

การรวบรวมข้อมูลในกรณีนี้ จะเป็นการรวบรวมข้อมูลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นจากการกระทำโดยเจตนา เช่น เกิดจากความรุนแรงในครอบครัว การข่มขืนกระทำชำเรา การใช้ความรุนแรงต่อเด็ก โดยการสุ่มตัวอย่างจากห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลหลายแห่ง

1) การสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) ประกอบด้วยการสำรวจในกรณีดังกล่าวต่อไปนี้

2) คำถามเพิ่มเติมเพื่อสำรวจเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมต่อผู้พิการ เพิ่มเติมครั้งแรกในปี 2000 (Crimes Against Disabled questions added in 2000)

3) คำถามเพิ่มเติมเพื่อสำรวจเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เพิ่มเติมครั้งแรกในปี 2001 (Cybercrime questions added in 2001)

4) คำถามเพิ่มเติมเพื่อสำรวจเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากความเกลียดชัง (Hate Crime) เพิ่มเติมในปี 1999 (Hate Crime questions added in 1999)

5) การสำรวจเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารกับพนักงานสอบสวน: สำรวจเพื่อใช้ประกอบกับการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในอาญา (NCVs) (Police Public Contact Survey Supplement)

6) การสำรวจอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในโรงเรียน: สำรวจเพื่อใช้เป็นภาคผนวก (School Crime Supplement)

7) การสำรวจเกี่ยวกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสถานที่ทำงาน เพิ่มเติมครั้งแรกในปี 2002 (Workplace Violence Supplement – 2002)

จากการสำรวจดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (NCVs) นี้ เป็นการสำรวจข้อมูลในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา ที่สำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมเป็นผู้ทำการสำรวจ โดยมุ่งเน้นการสำรวจไปในระดับครัวเรือน จึงอาจกล่าวได้ว่า ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (NCVs) นี้เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา ซึ่งการสำรวจดังกล่าวนี้ ในแต่ละปีจะมีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้แทนซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับประเทศจำนวนประมาณ 76,000 ครัวเรือน หรือประมาณ 135,300 ราย การเก็บข้อมูลนี้เป็น

การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ (1) อัตราความถี่ในการเกิดอาชญากรรม (2) ลักษณะของผู้เสียหายในคดีอาญา (3) ผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหายในคดีอาญานั้น ๆ ทั้งหมดนี้เป็นการมุ่งสำรวจเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น

ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจนี้ จะทำให้สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมสามารถที่จะประมาณความเป็นไปได้เกี่ยวกับจำนวนผู้เสียหายโดยรวมไม่ว่าจะเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอาญาฐานข่มขืนกระทำชำเรา การทำร้ายร่างกายอันเนื่องมาจากความผิดเกี่ยวกับเพศ การปล้นทรัพย์ การทำร้ายร่างกาย การลักทรัพย์ การบุกรุกเข้าไปในเคหะสถานของผู้อื่น การลักทรัพย์ ประเภทยานพาหนะ ขณะเดียวกันการสำรวจนี้ยังมีส่วนช่วยให้สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมทราบถึงข้อมูลในส่วนปลีกย่อยอื่น ๆ อาทิ จำนวนผู้เสียหายที่เป็นเพศหญิง เป็นผู้สูงอายุ เป็นผู้ที่มีเชื้อชาติอื่นเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในตัวเมือง หรือผู้เสียหายในกลุ่มอื่น ๆ การสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (NCVs) นี้ จะทำให้ได้มาและทราบถึงแหล่งข้อมูลระดับประเทศที่ใหญ่ที่สุด ซึ่งจะอธิบายถึงผลกระทบของอาชญากรรมและลักษณะของผู้กระทำความผิด⁵¹

(2) การบังคับใช้กฎหมาย

การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายนี้ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลรวมถึงจากวิธีการดังต่อไปนี้

1) การสำรวจสำมะโนประชากรเกี่ยวเนื่องกับสถาบันที่เปิดอบรมเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย (Census of Law Enforcement Training Academies)

2) การสำรวจสำมะโนประชากรเกี่ยวเนื่องกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายทั้งในระดับรัฐและระดับท้องถิ่น (Census of State and Local Law Enforcement Agencies)

3) การสำรวจสำมะโนประชากรเกี่ยวเนื่องกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายในระดับรัฐบาลกลาง (Federal Law Enforcement Agency Census)

4) การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการของหน่วยงานที่มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Management & Administrative Statistics (LEMAS))

การรวบรวมข้อมูลในส่วนนี้จะมีการดำเนินการรวบรวมทุก ๆ 3 ถึง 4 ปี ซึ่งเป็นการรวบรวมหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายทั้งในระดับรัฐและระดับท้องถิ่นมากกว่า 3,000 หน่วยงานเหล่านี้รวมถึงหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายที่มีเจ้าพนักงานอยู่ในสังกัดตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป และรวมถึงตัวแทนของหน่วยงานที่มีขนาดเล็กที่ยินยอมเป็นกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลที่มีการรวบรวมภายใต้หัวข้อนี้มุ่งเน้นการรวบรวมข้อมูลด้านความรับผิดชอบของหน่วยงาน งบประมาณในการดำเนินงาน

⁵¹ Bureau of Justice Statistics, *Crime and Victims Statistics*. U.S. Department of Justice, Washington D.C. Retrieved from <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/cvict.htm#Programs>.

และการจัดการ ภาระหน้าที่ของลูกจ้างในองค์กรทั้งที่เป็นเจ้าพนักงานและเป็นพลเรือน เงินเดือน และเงินพิเศษต่าง ๆ ลักษณะด้านต่าง ๆ ที่มีการกำหนดเลือกไว้แล้วของเจ้าพนักงาน อาวุธ ยุทโธปกรณ์ นโยบายเพื่อป้องกันความเสียหาย การศึกษา และข้อบังคับเกี่ยวกับเรื่องการฝึกอบรม ระบบคอมพิวเตอร์และระบบข้อมูลข่าวสาร ยานพาหนะ ชุดอุปกรณ์เครื่องใช้พิเศษต่าง ๆ และ กิจกรรมเกี่ยวกับการดูแลความสงบเรียบร้อยในชุมชน

1) การสำรวจข้อมูลห้องปฏิบัติการเกี่ยวเนื่องกับอาชญากรรมที่รับผิดชอบด้านการ ตรวจสอบสารพันธุกรรม (DNA) (Survey of DNA Crime Laboratories)

2) การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายซึ่งรับผิดชอบหน้าที่อยู่ใน มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย (Survey of Campus Law Enforcement Agencies)

3) การสำรวจข้อมูลห้องปฏิบัติการเกี่ยวเนื่องกับอาชญากรรมที่รับผิดชอบด้านนิติเวช ศาสตร์ (Survey of Forensic Crime Laboratories)

4) การสำรวจนโยบายและวิธีปฏิบัติของตำรวจจราจรในระดับรัฐในการเก็บรวบรวม ข้อมูลเมื่อมีการเรียกยานยนต์ให้หยุดเพื่อตรวจ (Survey of State Police Traffic Stop Data Collection Procedures)

(3) การฟ้องร้องดำเนินคดีอาญา

สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้มีการดำเนินการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน อัยการทั่วประเทศสหรัฐอเมริกาทุก ๆ 2 ปี เพื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้านทรัพยากร นโยบายต่าง ๆ และแนวทางปฏิบัติของพนักงานอัยการในระดับท้องถิ่น โดยมีการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศ ได้แก่ หัวหน้าพนักงานอัยการในศาลระดับรัฐที่ทำหน้าที่ฟ้องร้องดำเนินคดีจำนวน 308 ราย

การสำรวจนี้จะทำให้ได้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับคณะทำงานและการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังมีการรวบรวมข้อมูลในหัวข้อที่อยู่ในความสนใจ ณ ปัจจุบัน เช่น การใช้เทคนิคแบบ ใหม่ในการฟ้องร้องบังคับคดี การกำหนดมาตรการลงโทษระดับกลาง (Intermediate Sanction)⁵²

⁵² มาตรการการลงโทษระดับกลาง (Intermediate Sanction) ได้แก่มาตรการการลงโทษที่ช่วยลดอัตรา การกระทำผิดซ้ำ (Recidivism) ช่วยให้อัตรากาความหนาแน่นของนักโทษในเรือนจำลดลง และช่วยประหยัด งบประมาณในการใช้จ่ายอีกด้วย มาตรการการลงโทษระดับกลางนี้มีอยู่ด้วยกันหลายรูปแบบ อาทิ ค่ายฝึกอบรม (Boot Camps) มาตรการควบคุมดูแลแบบเข้มข้น (Intensive Supervision) โปรแกรมการกักขังที่บ้านและสอดส่อง ดูแลโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (House arrest and electronic Monitoring) การรายงานความประพฤติเป็นรายวัน (Day-Reporting Centers) การทำงานบริการสังคม (Community Service) การลงโทษด้วยการชดใช้เป็นเงิน (Monetary Penalties)

การส่งคดีที่ผู้เยาว์เป็นผู้กระทำผิดไปยังศาลอาญา รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับการข่มขู่และการทำร้ายร่างกายอันเป็นผลมาจากการปฏิบัติหน้าที่

(4) กระบวนการยุติธรรมในระดับรัฐบาลกลาง

ในการรวบรวมข้อมูลส่วนนี้ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้จัดตั้งโครงการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม (Federal Justice Statistics Program (FJSP)) ขึ้น โดยโครงการนี้ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลเป็นรายปีเกี่ยวกับชั่วโมงการทำงาน กิจกรรมต่าง ๆ และผลสืบเนื่องใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับคดีอาญาในระดับรัฐบาลกลาง ซึ่งข้อมูลที่สำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจัดรวบรวมเพื่อให้ได้มานี้เป็นข้อมูลทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมในระดับรัฐบาลกลาง ได้แก่ จำนวนของบุคคลที่ถูกสืบสวน สอบสวน ถูกฟ้องร้อง ดำเนินคดี ถูกตัดสินลงโทษ ถูกกักขังหรือจำคุก ถูกพิพากษาให้คุมประพฤติ ถูกปล่อยตัวก่อนการพิจารณา และตกอยู่ภายใต้ทัณฑ์บนหรือการควบคุมดูแลด้วยวิธีอื่นใด ความเห็นของพนักงานอัยการว่าควรตั้งฟ้องคดีหรือไม่ (Initial Prosecution Decision) การส่งคดีต่อไปยังผู้พิพากษาศาลแขวงของศาลในระดับรัฐบาลกลาง การถามคำพยานนอกศาล ผลสืบเนื่องจากการพิพากษาคดี ระยะเวลาของโทษที่ลงแก่จำเลยที่ถูกพิพากษาว่ากระทำความผิด และระยะเวลาจริงที่รับโทษ

(5) ศาลและการพิพากษาคดี

สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้มีการดำเนินการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับศาลและการพิพากษาคดี โดยได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องในเนื้อหาและวิธีดังต่อไปนี้

1) การสำรวจสำมะโนประชากรขององค์กรยุติธรรมซึ่งดูแลชนเผ่าพื้นเมืองภายใต้เขตอำนาจศาลเฉพาะของชนเผ่าพื้นเมืองอเมริกัน-อินเดียนและอลาสก้า (2002 Census of Tribal Justice Agencies in American Indian and Alaska Native Tribal Jurisdictions (CTJA02))

การสำรวจสำมะโนประชากรในกรณีนี้เป็นความพยายามแรกของกระทรวงยุติธรรมในการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรยุติธรรมซึ่งดูแลชนเผ่าพื้นเมือง ความรับผิดชอบขององค์กร และปริมาณสูงสุดระหว่างชนเผ่าอเมริกัน-อินเดียนและอลาสก้าที่จะรวบรวมและรายงานข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมในเขตอำนาจศาลนั้น ๆ โดยมุ่งเน้นความสนใจไปที่การพิสูจน์ ตรวจสอบเกี่ยวกับที่ประชุมด้านการยุติธรรมของชนเผ่าที่ตั้งขึ้นเพื่อการระงับข้อพิพาท การปฏิบัติงานพร้อมทั้งเจ้าพนักงานของศาลแห่งชนเผ่า องค์กรที่บังคับใช้กฎหมาย กระบวนการในการบันทึกและเก็บข้อมูล และวิธีปฏิบัติในการแจ้งความร้องทุกข์คดีอาญา

2) การสำรวจกระบวนการยุติธรรมทางแพ่งในศาลระดับรัฐ (Civil Justice Survey of State Courts) เป็นการรวบรวมข้อมูลอัตราคดีแพ่งที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาล โดยมีการเก็บข้อมูลเป็นเวลา 1 ปีจากศาลที่มีเขตอำนาจในกรณีปกติมากกว่า 75 เมือง ข้อมูลในส่วนนี้มุ่งรวบรวมด้านประเภทของคดี ผลเมื่อคดีสิ้นสุด ผลของคำตัดสินของคณะลูกขุน ลักษณะของคู่ความแห่งคดี พร้อมทั้งตัวแทนด้านกฎหมาย วันที่มีการยื่นฟ้องคดีและการชี้ขาดตัดสินคดี

3) แผนงานการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการยุติธรรมในระดับประเทศ (National Judicial Reporting Program) (NJRP) แผนงานรายงานข้อมูลนี้จัดทำขึ้นทุก ๆ 2 ปี โดยดำเนินการสำรวจทั่วประเทศจากการสุ่มตัวอย่างจากศาลชั้นต้นใน 300 เมือง กรณีความผิดอาญาร้ายแรงที่มีการฟ้องร้องคดีขึ้นสู่ศาลชั้นต้นในระดับรัฐ ข้อมูลที่มีการรวบรวมจะมุ่งเน้นสำรวจลักษณะของความผิดอาญาร้ายแรงนั้น ๆ ความผิดอาญาที่ได้มีการพิพากษาลงโทษ ประเภทของโทษที่ศาลลงแก่ผู้กระทำความผิด และระยะเวลาที่ศาลกำหนดแก่โทษนั้น ๆ

4) การสำรวจระดับประเทศเพื่อสำรวจระบบการดำเนินคดีอนาถา (National Survey of Indigent Defense Systems) การสำรวจนี้ได้มีการดำเนินการแล้วระหว่างปี 1999-2000 ซึ่งถือเป็นการศึกษาแรกโดยสำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเกี่ยวกับการบริการด้านคดีอาญาให้กับบุคคลอนาถาเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล 100 เมืองที่จัดการบริการด้านคดีอาญาให้กับบุคคลอนาถา และอีก 197 เมืองที่ไม่มีบริการด้านนี้ รวมถึงรัฐที่มีการสนับสนุนเงินเพื่อช่วยเหลือการดำเนินคดีอาญาของบุคคลอนาถา ข้อมูลที่มีการสำรวจนั้นจะรวมไปถึงจำนวนเจ้าหน้าที่ของแผนงานนั้น ๆ ค่าใช้จ่ายสำหรับโครงการ และประเภทของคดีอาญาที่ได้รับการสนับสนุนกรณีเป็นบุคคลอนาถา

5) ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานของศาลในระดับรัฐ (State Court Processing Statistics: SCPS) ข้อมูลในส่วนนี้เดิมเคยได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลจากแผนงานการรายงานกระบวนการก่อนการพิจารณาคดีในระดับประเทศ (National Pretrial Reporting Program: NPRP) จนกระทั่งถึงปี ค.ศ. 1994 ข้อมูลนี้จะเป็นการนำเสนอเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของบุคคลซึ่งถูกตั้งข้อหาว่ากระทำผิดอาญาร้ายแรง โดยรวบรวมจาก 40 เขตอำนาจศาลซึ่งเป็นตัวแทนของ 75 เมืองใหญ่ เนื่องจากเมืองต่าง ๆ ดังกล่าวนี้นี้เป็นเมืองซึ่งมีอัตราการเกิดอาชญากรรมร้ายแรงสูงสุดในประเทศ แผนงานนี้จะเริ่มต้นเก็บข้อมูลนับตั้งแต่การฟ้องคดีผู้ต้องหาในคดีอาญาร้ายแรงนี้ โดยพนักงานอัยการจนกระทั่งมีการชี้ขาดคดีนั้น ๆ หรือจนกระทั่งครบกำหนดเวลา 12 เดือน แผนงานนี้จะมุ่งเน้นเก็บข้อมูลลักษณะของความผิดที่มีการจับกุม กระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มีการนำมาปรับใช้ขณะมีการจับกุม ก่อนการจับกุมรวมทั้งเมื่อมีการพิพากษาลงโทษ การประกันตัว และการปล่อยชั่วคราวก่อนการพิจารณาคดี บันทึกการปรากฏตัวต่อหน้าศาล การจับกุมอีกครั้ง

ในระหว่างมีการปล่อยชั่วคราวก่อนการพิจารณาคดี ประเภทและผลภายหลังของคำตัดสินของศาล ประเภทและระยะเวลาของศาลที่ศาลลง

6) โครงการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับศาลในระดับรัฐ (State Court Statistics Project) มีการสำรวจโดยสถาบันการยุติธรรมแห่งรัฐและศูนย์กลางแห่งชาติเพื่อศาลในระดับรัฐ (State Justice Institute and the National Center for State Courts) โดยนำเสนอเกี่ยวกับจำนวนคดีในศาลชั้นต้น และศาลอุทธรณ์ในระดับรัฐจากทั้งหมด 50 รัฐ รวมทั้งเขตปกครองแห่งโคลัมเบียและเปอร์โตริโก ซึ่งข้อมูลจะมีการรายงานในรูปแบบของประเภทคดี การฟ้องร้องคดี ขั้นตอนในการดำเนินคดี การชี้ขาดคดีของศาลและความเห็นของศาลอุทธรณ์ ในการนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนคดีในศาลอุทธรณ์จะถูกแบ่งออกเป็น 2 กรณี ได้แก่ คดีที่อุทธรณ์ตามบทบัญญัติของกฎหมายและคดีที่ศาลมีดุลพินิจให้อุทธรณ์ได้ คดีที่ไม่เกี่ยวกับครอบครัวและคดีเกี่ยวกับครอบครัว คดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน คดีเกี่ยวกับการจรจรและการฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นอื่น ๆ

7) การสำรวจองค์กรต่าง ๆ ของศาลในระดับรัฐ (Survey of State Court Organization) การสำรวจในส่วนนี้ มุ่งเน้นการสำรวจและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับศาลและผู้พิพากษา กระบวนการคัดเลือกผู้พิพากษาและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษา หลักเกณฑ์ในการบริหารจัดการ โครงสร้างของคณะลูกขุนและศาล และในปัจจุบันได้มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนของศาลที่มีเขตอำนาจพิเศษซึ่งเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว การพิจารณาคดีเกี่ยวกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว การต่อสู้คดีของกนวิกลจริตและเกี่ยวกับระบบข้อมูลข่าวสารอัตโนมัติของศาล

(6) ราชทัณฑ์

1. การสำรวจประจำปีเกี่ยวกับเรือนจำ (Annual Survey of Jails)
2. โทษประหารชีวิต (Capital Punishment)
3. การสำรวจจำนวนทัณฑสถาน (Census of Jails)
4. การสำรวจจำนวนสิ่งอำนวยความสะดวกในทัณฑสถานสำหรับผู้ใหญ่ (Census of State & Federal Adult Correctional Facilities)
5. การสำรวจจำนวนหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านทัณฑ์บนและคุมประพฤติในระดับรัฐและท้องถิ่น (Census of State & Local Probation & Parole Agencies)
6. การสำรวจจำนวนนักโทษที่เสียชีวิตในระหว่างคุมขัง (Deaths in Custody)
7. การสำรวจระบบสารสนเทศเกี่ยวกับข้อมูลด้านราชทัณฑ์ในระดับรัฐและรัฐบาลกลางที่เกิดขึ้นใหม่ (Inventory of State & Federal Corrections Information Systems – 1998)
8. แผนงานที่จัดทำขึ้นเพื่อรายงานข้อมูลด้านราชทัณฑ์ทั่วประเทศ (National Corrections Reporting Program)

9. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องขังทั่วประเทศ (National Prisoner Statistics)
  10. การสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายอันเนื่องมาจากความผิดทางเพศในผู้ต้องขัง (National Prisoner Survey of Sexual Assault)
  11. การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการคุมประพฤติและทัณฑ์บน (Probation & Parole Data Surveys)
  12. การสำรวจอัตราการกระทำผิดซ้ำของนักโทษซึ่งต้องคดีอาญาความผิดร้ายแรงในระหว่างคุมประพฤติ (Recidivism Survey of Felons on Probation)
  13. การสำรวจอัตราการกระทำผิดซ้ำของนักโทษซึ่งได้รับการปล่อยตัว (Recidivism Survey of Released Prisoners)
  14. สำนวนการใช้จ่ายในทัณฑสถานระดับรัฐ (State Prison Expenditures)
  15. การสำรวจจำนวนผู้ใหญ่ที่อยู่ระหว่างทัณฑ์บน (Survey of Adults on Probation)
  16. การสำรวจข้อมูลทัณฑสถานในเขตอินเดีย (Survey of Jails in Indian Country (Component of Annual Survey of Jails))
  17. การสำรวจข้อมูลผู้ถูกกักกันในทัณฑสถานระดับท้องถิ่น (Survey of Inmates in Local Jails)
  18. การสำรวจข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ถูกกักกันในทัณฑสถานระดับรัฐบาลกลาง (Survey of Inmates in Federal Correctional Facilities)
  19. การสำรวจข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ถูกกักกันในทัณฑสถานระดับรัฐ (Survey of Inmates in State Correctional Facilities)
- (7) การใช้จ่ายและการจ้างงาน
1. การสำรวจข้อมูลผู้ช่วยผู้พิพากษา (Justice Assistance Data Survey (formerly Justice Expenditure & Employment Survey))
  2. การสำรวจข้อมูลการใช้จ่ายและการจ้างงานผู้พิพากษา (Justice Expenditure & Employment Extracts Series)
- (8) ระบบบันทึกข้อมูลประวัติอาชญากร
1. ข้อมูลโดยย่อของกฎหมายระดับรัฐเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคลและความปลอดภัย (Compendium of State Privacy and Security Legislation)
  2. โครงการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคำขอมีอาวุธปืน (Firearm Inquiry Statistics Project (FIST))

3. การสำรวจปฐหลังในทันที (National Instant Background Check (NIC) Survey – 2001)

4. การสำรวจระบบสารสนเทศเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรมในระดับรัฐ (Survey of State Criminal History Information Systems)

5. การสำรวจบทบัญญัติแห่งกฎหมายในระดับรัฐเกี่ยวเนื่องแก่การซื้อขายอาวุธปืน (Survey of State Procedures Related to Firearm Sales)

2) ส่งเสริมโครงการต่าง ๆ ที่ได้รับการสนับสนุน

สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้มีการให้ทุนสนับสนุนโครงการส่งเสริมการวิจัยหลายโครงการซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อบำรุงการวิจัยเกี่ยวกับประเด็นด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาซึ่งเป็นปัญหาอยู่ ณ เวลาปัจจุบันนี้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อรัฐ ท้องถิ่น และรัฐบาลแห่งชนเผ่าในการพัฒนาให้ดีขึ้น ซึ่งระบบข้อมูลด้านกระบวนการยุติธรรมแห่งตน รวมถึงข้อมูลด้านอาชญากรรมโดยรวมที่บันทึกและรวบรวมโดยหน่วยงานเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal History)⁵³ และประวัติอาชญากรแต่ละบุคคล

3) รับรองความตรงต่อเวลาและความมีประสิทธิภาพซึ่งการเผยแพร่ข้อมูล

สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้มีการเผยแพร่ข้อมูลและสถิติสู่สาธารณะทั้งในรูปแบบของเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยจัดให้มีโครงการในการเผยแพร่ข้อมูลทั้งหมด 5 โครงการ ที่สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมก่อให้เกิดประโยชน์ขึ้นเพื่อให้เป็นที่มั่นใจได้ว่า

⁵³ ข้อมูลด้านอาชญากรรมโดยรวมที่บันทึกและรวบรวมโดยหน่วยงานเกี่ยวแก่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal History) หมายถึง (1) ข้อมูลที่มีการรวบรวมโดยหน่วยงานเกี่ยวแก่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งเป็นข้อมูลรายบุคคลที่ประกอบไปด้วยรูปพรรณสัณฐานของแต่ละบุคคล (Identifiable Description) หมายถึงต่าง ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับการจับกุม การกักกัน คำฟ้องคดีอาญาอุกฉกรรจ์ที่ขึ้น โดยคณะลูกขุนที่มีลูกขุน 12-33 คน (Indictment) ข้อกล่าวหาด้านอาญาอื่น ๆ การฟ้องร้องดำเนินคดีอาญาที่สืบเนื่องจากกรณีดังกล่าวนี้ รวมถึงการตัดสินให้พ้นผิด (Acquittal) การตัดสินลงโทษ (Sentencing) การควบคุมดูแลภายใต้กิจการของกรมราชทัณฑ์ และการปล่อยตัว (2) ข้อมูลด้านอาชญากรรมโดยรวมที่บันทึกและรวบรวมโดยหน่วยงานเกี่ยวแก่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal History) นี้ ไม่รวมถึงข้อมูลที่ชี้ชัดถึงตัวบุคคล เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ ถ้าข้อมูลที่ชี้ชัดถึงตัวบุคคลนั้นไม่ได้แสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องระหว่างตัวบุคคลและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ข้อมูลที่รวบรวมและวิเคราะห์โดยสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมนี้จะเข้าถึงสาธารณชนได้ในวงกว้างที่สุดด้วยรูปแบบที่สะดวกสบายและเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง

4) บทบัญญัติแห่งกฎหมาย หลักเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับที่ควบคุมข้อมูล (Federal Legislation, Rules, and Regulations Governing BJS Statistics)

ขั้นตอนและกระบวนการของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมในการที่จะรวบรวมวิเคราะห์ จัดพิมพ์และเผยแพร่ข้อมูลนั้นถูกกำหนดให้เป็นไปตามการควบคุมดูแลของรัฐบาลกลางอย่างเคร่งครัดเพื่อที่จะเป็นการรับรองถึงคุณภาพ ความปลอดภัย และความจริงแท้ของข้อมูล ดังนั้น สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงได้ปฏิบัติงานภายใต้ระเบียบข้อบังคับและตัวบทกฎหมายต่าง ๆ

3.2.4 รูปแบบและวิธีการจัดเก็บข้อมูล

ข้อมูลต่อไปนี้จะเป็นการนำเสนอชุดของข้อมูลที่สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้ดำเนินการรวบรวมและจัดพิมพ์ไว้รวมกัน ดังต่อไปนี้

1) อาชญากรรมและผู้เสียหาย (Crime and Victims)⁵⁴

กรณีด้านล่างเป็นตัวอย่างของการบูรณาการข้อมูลของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับแนวโน้มของอาชญากรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะนำเสนอทั้งหมด 7 ด้าน ที่ได้จากการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (NCVs) ประกอบกับข้อมูลที่ได้มาจากรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports)⁵⁵ ที่รวบรวมโดยสำนักสอบสวนกลาง

⁵⁴ Bureau of Justice Statistics, *Bureau of Justice Statistics Data Collections*. U.S. Department of Justice, Washington D.C. Retrieved March 7, 2014, from <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/collections.htm>.

⁵⁵ Federal Bureau of Investigation, *Uniform Crime Reports*. U.S. Department of Justice, Washington D.C. Retrieved February 2, 2014, from <http://www.fbi.gov/ucr/ucr.htm>.

รายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) นี้ เป็นรายงานอันเป็นผลมาจากแผนงานที่ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1929 โดยสมาคมหัวหน้าตำรวจนานาชาติ (The International Association of Chiefs of Police) เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการด้านข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เชื่อถือได้ และต่อมาในปี ค.ศ. 1930 สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานที่ดำเนินการรวบรวม จัดพิมพ์เผยแพร่ซึ่งข้อมูลด้านอาชญากรรม ในการนี้ สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกัจะรวบรวมข้อมูลที่มีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อองค์กร ที่บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับอาชญากรรมดังต่อไปนี้ 1) ฆ่าผู้อื่น 2) ข่มขืนกระทำชำเราโดยใช้กำลังบังคับ 3) ปล้นทรัพย์ 4) ทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัส 5) บุกรุกเพื่อวัตถุประสงค์ในการก่ออาชญากรรม 6) การลักทรัพย์ 7) การลักทรัพย์ประเภทยานยนต์ 8) วางเพลิงเผาทรัพย์

ในการนี้จะมีการรวบรวมข้อมูลเป็นรายเดือนจากผู้บังคับใช้กฎหมายทั้งหลาย ทั้งในกรณีที่มีการรายงานเหตุการณ์นั้น โดยตรงมายังสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาและที่มีการรายงานมายังหน่วยงาน

แห่งสหรัฐอเมริกา (Federal Bureau of Investigation) ได้แก่ 1) อัตราการเกิดของอาชญากรรมที่มีความรุนแรง (Serious Violent Crime) 2) อัตราการเกิดของอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน (Property Crime rates) 3) อาชญากรรมที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง (Serious Violent Crimes) 4) เพศของผู้เสียหายจากอาชญากรรมที่มีความรุนแรง (Gender of Victims of Violent Crime) 5) อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน (Firearm-related Crime) 6) การจับกุมอันเนื่องมาจากความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (Drug Arrests) 7) อัตราการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน (Reporting to the Police)

ซึ่งแผนงานข้อมูลทั้งสองแผนงานอัน⁵⁶ ได้แก่ การสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (NCVs) ประกอบกับข้อมูลที่ได้มาจากรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) นี้ ล้วนแล้วแต่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการชี้วัดถึงจำนวน ประเภท หรือลักษณะและผลกระทบของอาชญากรรมในประเทศ อย่างไรก็ตาม แต่ละแผนงานต่างรวบรวมและจัดการเพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน อีกทั้งใช้วิธีการที่แตกต่าง นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นในมุมมองอาชญากรรมที่แตกต่างกันอีกด้วย ฉะนั้น ข้อมูลที่ผลิตโดยการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (NCVs) ประกอบกับข้อมูลที่ได้มาจากรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) จึงเป็นข้อมูลที่เปิดช่องให้เห็นภาพในแนวกว้างเกี่ยวกับปัญหาด้านอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในประเทศมากกว่าข้อมูลที่ได้จากแผนงานใดแผนงานหนึ่งเท่านั้น⁵⁷

กลางของแต่ละรัฐ อย่างไรก็ตาม ทุกการรายงานที่เข้าสู่แผนงานรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมนี้จะถูกตรวจสอบโดยถ้วนทั่วในความเป็นเหตุเป็นผล ความแท้จริงของข้อมูล และความคลาดเคลื่อนซึ่งอาจชี้ให้เห็นถึงความผิดพลาดของข้อมูล และเมื่อตรวจสอบจนถ้วนทั่วแล้วหากพบค่าความผันแปรในระดับของอาชญากรรมอาจเป็นเครื่องชี้ให้เห็นได้ถึงกระบวนการที่ถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลง การรายงานหรือแจ้งความร้องทุกข์ที่ไม่สมบูรณ์ หรือมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งขอบเขตในการใช้อำนาจ และเพื่อเป็นการชี้ให้เห็นถึงค่าความผันแปร รายงานประจำเดือนเหล่านี้จะถูกนำมาเปรียบเทียบกับรายงานที่หน่วยงานนั้น ๆ ได้มีการยื่นมาก่อนหน้านี้แล้วและเปรียบเทียบกับรายงานในเรื่องเดียวกันของหน่วยงานอื่น.

⁵⁶ Bureau of Justice Statistics, *the Nation's two Crime Measures*. U.S. Department of Justice, Washington D.C. Retrieved March 11, 2014, from <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/pub/html/ntcm.htm>.

⁵⁷ Art. 30 GG (Distribution of competence between the Federation and the States) The exercise of governmental powers and the discharge of governmental functions are incumbent on the States insofar as this Basic Law does not otherwise prescribe or permit.

[Die Ausübung der staatlichen Befugnisse und die Erfüllung der staatlichen Aufgaben ist Sache der Länder, soweit dieses Grundgesetz keine andere Regelung trifft oder zuläßt.]

(1) อัตราการเกิดของอาชญากรรมที่มีความรุนแรง

ในที่นี้อาชญากรรมที่รุนแรงนั้นรวมถึงข่มขืนกระทำชำเรา ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย และทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัสและการฆ่าผู้อื่น ซึ่งข้อมูลด้านความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกายและทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัส ยกเว้นการทำร้ายร่างกายอันเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางเพศล้วนแต่ได้มาจากการการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) ส่วนข้อมูลในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นได้มาจากรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) ที่รวบรวมโดยสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (Federal Bureau of Investigation) ซึ่งสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกานี้จะเป็นหน่วยงานที่รวบรวมข้อมูลจากหลายองค์กรที่บังคับใช้กฎหมายในระดับท้องถิ่นเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมที่มีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน โดยรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมนี้จะประกอบด้วยตัวชี้วัดทั้งหมด 7 ฐานความผิด ได้แก่ ความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ข่มขืนกระทำชำเราโดยการใช้อำลึงบังคับ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกายจนเป็นอันตรายสาหัส บุกรุกเพื่อวัตถุประสงค์ในการก่ออาชญากรรม การลักทรัพย์ และการลักทรัพย์ประเภทยานยนต์

อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินในที่นี้หมายความรวมถึง ความผิดฐานบุกรุกเพื่อวัตถุประสงค์ในการก่ออาชญากรรม การลักทรัพย์ และการลักทรัพย์ประเภทยานยนต์ โดยที่ข้อมูลสถิติเกี่ยวเนื่องแก่อัตราการเกิดของอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินนี้ได้มาจากการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) โดยมุ่งไปที่การสัมภาษณ์แต่ละครัวเรือนจำนวน 77,200 ครัวเรือนในแต่ละปี รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 134,000 ราย ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป โดยการสัมภาษณ์นี้จะสอบถามผู้ถูกสัมภาษณ์เหล่านั้นเกี่ยวกับกรณีการที่ตนเคยตกเป็นผู้เสียหายจากอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือไม่

(2) อาชญากรรมที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง

เกณฑ์หรือตัวชี้วัดเกี่ยวเนื่องกับอาชญากรรมที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงนี้ได้มาจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่งด้วยกัน ได้แก่ การสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) ซึ่งเป็นการสำรวจในระดับครัวเรือนนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1972 และได้มีการออกแบบการสำรวจใหม่อีกครั้งในปี ค.ศ. 1993 โดยมุ่งไปที่การสัมภาษณ์แต่ละครัวเรือนจำนวน 77,200 ครัวเรือนในแต่ละปี รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 134,000 ราย ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป โดยการสัมภาษณ์นี้จะสอบถามผู้ถูกสัมภาษณ์เหล่านั้นเกี่ยวกับกรณีการที่ตนเคยตกเป็นผู้เสียหายจากอาชญากรรมหรือไม่ นอกจากนี้รายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) ที่รวบรวมโดยสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (Federal Bureau of

Investigation) ยังเป็นอีกแหล่งข้อมูลที่มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้นและการจับกุมผู้กระทำความผิดโดยพนักงานสอบสวน โดยมุ่งเน้นถึงการกระทำความผิดที่องค์กรบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ ได้มีการรายงานมายังสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (Federal Bureau of Investigation)

อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าแต่ละเกณฑ์นั้นจะมีความแตกต่างกัน แต่ทั้งการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) และรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) ต่างก็แสดงให้เห็นถึงอัตราการเกิดอาชญากรรมที่เป็นอันตรายร้ายแรงนี้ลดลงในในปีที่ผ่านมา

เกณฑ์ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เป็นอันตรายร้ายแรงนี้ได้แก่

1) จำนวนอาชญากรรมที่เป็นอันตรายร้ายแรงโดยรวม ซึ่งจำนวนโดยประมาณของผู้เสียหายที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไปจากความผิดฐานฆ่าผู้อื่นนี้มีการบันทึกไว้โดยพนักงานสอบสวน และได้มีการบันทึกเพิ่มเติมโดยการสำรวจถึงจำนวนผู้ได้รับความเสียหายจากความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัส ทั้งกรณีที่มีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนและไม่มีการแจ้งความร้องทุกข์

2) จำนวนผู้เสียหายจากความผิดอาญาที่มีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ซึ่งจำนวนโดยประมาณของผู้เสียหายที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไปจากความผิดฐานฆ่าผู้อื่นนี้มีการบันทึกไว้โดยพนักงานสอบสวน และได้มีการบันทึกเพิ่มเติมโดยการสำรวจถึงจำนวนผู้ได้รับความเสียหายจากความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัส เฉพาะกรณีที่มีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

3) จำนวนอาชญากรรมทั้งปวงที่มีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ซึ่งจำนวนผู้เสียหายนี้มาจากความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราโดยใช้กำลังบังคับ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัสนี้ รวมถึงที่มีการรายงานไว้ในรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) อีกด้วย อย่างไรก็ตาม จำนวนดังกล่าวนี้ไม่รวมถึงการปล้นทรัพย์จากร้านค้าและอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี

4) จำนวนผู้ถูกจับกุมจากความผิดอาญาที่รุนแรง จำนวนผู้ถูกจับกุมนี้มาจากผู้ที่ถูกจับกุมในความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราโดยใช้กำลังบังคับ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัสที่มีการรายงานโดยองค์กรที่บังคับใช้กฎหมายต่อสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (Federal Bureau of Investigation)

(3) เพศของผู้เสียหายจากอาชญากรรมที่มีความรุนแรง

ในที่นี้อาชญากรรมที่รุนแรงนั้นรวมถึงข่มขืนกระทำชำเรา ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย และทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัสและการฆ่าผู้อื่น ซึ่งข้อมูลด้านความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ปล้นทรัพย์ และทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัสนี้ได้มาจากการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) ซึ่งเป็นการสำรวจในระดับครัวเรือนนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1972 และได้มีการออกแบบการสำรวจใหม่อีกครั้งในปี ค.ศ. 1993 โดยมุ่งไปที่การสัมภาษณ์แต่ละครัวเรือนจำนวน 77,200 ครัวเรือนในแต่ละปี รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 134,000 ราย ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป โดยการสัมภาษณ์นี้จะสอบถามผู้ถูกสัมภาษณ์เหล่านั้นเกี่ยวกับกรณีการที่ตนเคยตกเป็นผู้เสียหายจากอาชญากรรมหรือไม่ ส่วนข้อมูลในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นได้มาจากรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) ที่รวบรวมโดยสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (Federal Bureau of Investigation) ซึ่งสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกานี้จะเป็นหน่วยงานที่รวบรวมข้อมูลจากหลายองค์กรที่บังคับใช้กฎหมายในระดับท้องถิ่นเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรม

(4) อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน

ในที่นี้อาชญากรรมที่รุนแรงนั้นรวมถึงข่มขืนกระทำชำเรา การทำร้ายร่างกายที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางเพศ ปล้นทรัพย์ และทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัส ซึ่งข้อมูลด้านความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา การทำร้ายร่างกายที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางเพศ ปล้นทรัพย์ และทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัสนี้ได้มาจากการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) ซึ่งเป็นการสำรวจในระดับครัวเรือนนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1972 และได้มีการออกแบบการสำรวจใหม่อีกครั้งในปี ค.ศ. 1993 โดยมุ่งไปที่การสัมภาษณ์แต่ละครัวเรือนจำนวน 77,200 ครัวเรือนในแต่ละปี รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 134,000 ราย ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป โดยการสัมภาษณ์นี้จะสอบถามผู้ถูกสัมภาษณ์เหล่านั้นเกี่ยวกับกรณีการที่ตนเคยตกเป็นผู้เสียหายจากอาชญากรรมหรือไม่

(3) การจับกุมอันเนื่องมาจากความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อมูลการจับกุมอันเนื่องมาจากความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนี้ได้มาจากรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) ที่รวบรวมโดยสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (Federal Bureau of Investigation) ซึ่งในที่นี้ได้มีการนิยามศัพท์ไว้เป็นการเฉพาะหลายคำ ได้แก่ การฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด (Drug Abuse Violation) ได้แก่ ความผิดอาญาทั้งในระดับรัฐและระดับท้องถิ่นอันเกี่ยวกับการครอบครองยาเสพติดไว้อย่างผิดกฎหมาย การจำหน่าย การเสพ การผลิต และการก่อให้เกิดขึ้นซึ่งยาที่มีสารเสพติดเป็นส่วนประกอบ รวมถึงฝิ่น โคเคนและอนุพันธ์

ที่ได้มาจากฝิ่นและโคเคน กัญชา สารเสพติดทั้งหลายที่มีการสังเคราะห์ขึ้น รวมถึงยาอื่นที่ไม่มีสารเสพติดเจือปนแต่มีลักษณะเป็นอันตราย เช่น ยาที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทบางชนิด (Barbiturate) นอกจากนี้คำว่าผู้เยาว์ (Juvenile) ยังมีการให้คำจำกัดความว่า หมายถึงบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี บริบูรณ์ ส่วนคำว่า ผู้ใหญ่ (Adult) หมายถึงผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

(7) อัตราการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

ในที่นี้อาชญากรรมที่รุนแรงนั้นรวมถึงข่มขืนกระทำชำเรา การทำร้ายร่างกาย อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความผิดเกี่ยวกับเพศ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกายและทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัส ส่วนอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินในที่นี้หมายความรวมถึง ความผิดฐานบุกรุกเข้าไปในเคหะสถานเพื่อวัตถุประสงค์ในการก่ออาชญากรรม การลักทรัพย์ และการลักทรัพย์ประเภท ยานยนต์

ข้อมูลในส่วนนี้ได้มาจากการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) ซึ่งเป็นการสำรวจในระดับครัวเรือนนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1972 โดยมุ่งไปที่การสัมภาษณ์แต่ละครัวเรือนจำนวน 77,200 ครัวเรือนในแต่ละปี รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 134,000 ราย ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป โดยการสัมภาษณ์นี้จะสอบถามผู้ถูกสัมภาษณ์เหล่านั้นเกี่ยวกับกรณีการที่ตนเคยตกเป็นผู้เสียหายจากอาชญากรรมหรือไม่

2) การบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement)⁵⁸

1. การสำรวจข้อมูลห้องปฏิบัติการเกี่ยวเนื่องกับอาชญากรรมที่รับผิดชอบด้านการตรวจสอบสวนพันธุกรรม (DNA) (Survey of DNA Crime Laboratories)
2. การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายซึ่งรับผิดชอบหน้าที่อยู่ในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย (Survey of Campus Law Enforcement Agencies)
3. การสำรวจข้อมูลห้องปฏิบัติการเกี่ยวเนื่องกับอาชญากรรมที่รับผิดชอบด้านนิติเวชศาสตร์ (Survey of Forensic Crime Laboratories)
4. การสำรวจนโยบายและวิธีปฏิบัติของตำรวจจราจรในระดับรัฐในการเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อมีการเรียกยานยนต์ให้หยุดเพื่อตรวจ (Survey of State Police Traffic Stop Data Collection Procedures)

⁵⁸ Bureau of Justice Statistics, *Bureau of Justice Statistics Data Collections*. U.S. Department of Justice, Washington D.C. Retrieved Retrieved March 7, 2014, from <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/collections.htm>.

3) การฟ้องร้องดำเนินคดีอาญา (Prosecution)

ในกรณีต่อไปนี้จะเป็นการนำเสนอข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับแนวโน้มการฟ้องร้องดำเนินคดีอาญาในระดับรัฐบาลกลางและการตัดสินลงโทษว่ากระทำความผิดซึ่งจะแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ผลของคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลในระดับรัฐบาลกลาง 2) คดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลในระดับรัฐบาลกลางที่มีการนำเสนอ โดยประเภทของความผิดอาญา

(1) ผลของคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลในระดับรัฐบาลกลาง (Outcomes of Federal court cases)

นอกจากนี้ ข้อมูลนี้ยังรวมถึงข้อมูลคดีทุกคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางและความผิดอาญาสถานเบาที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลาง (U.S. Magistrates or Magistrate judge)⁵⁹

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1994 การรายงานข้อมูลนั้นขึ้นอยู่กับปีงบประมาณของรัฐบาลกลางซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ส่วนข้อมูลในปีก่อนหน้านั้นขึ้นอยู่กับปีปฏิทิน และในที่นี้คำว่า ตัดสินจำคุก (Imprisoned) นี้หมายความว่ารวมถึงจำเลยที่ถูกตัดสินลงโทษจำคุกและบางกลวิธีของการแก้ไข

⁵⁹ U.S. Magistrates or Magistrate judges หรือผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลาง ปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะเดียวกับผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลาง ซึ่งเขตอำนาจของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางนี้ได้มีการกำหนดไว้ตามกฎหมายประกอบกับได้รับมอบหมายโดยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางที่จะแตกต่างกันไปในแต่ละเขตอำนาจศาล ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางนี้ได้รับการแต่งตั้งโดยเสียงข้างมากจากผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางในแต่ละเขตอำนาจศาลเพื่อให้ดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 8 ปีสำหรับผู้ที่จะปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา และ 4 ปีสำหรับผู้ที่จะปฏิบัติหน้าที่เพียงแค่นอกเวลา

หน้าที่ที่สำคัญของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางคือ การเป็นผู้ช่วยแบ่งเบาภาระของผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลาง ดังนั้นผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางจึงเป็นผู้รับผิดชอบภาระหน้าที่เกี่ยวกับคดีอาญา ณ เบื้องแรก จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลาง เป็นเจ้าพนักงานคนแรกที่จำเลยจะได้พบหลังจากผ่านกระบวนการจับกุมหรือการฟ้องคดีอาญาโดยคณะลูกขุน มีอำนาจในการรับฟ้องคดีอาญา เป็นผู้พิพากษาในวันปรากฏตัวครั้งแรกต่อหน้าศาลของจำเลย มีคำสั่งให้ดำเนินการพิจารณาคดี ให้วางประกัน กำหนดเงื่อนไขในการปล่อยชั่วคราวหรือควบคุมตัวจำเลยไว้ นอกจากนี้ ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางยังมีอำนาจในการพิจารณาและตัดสินคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางทุกคดีถ้าคู่ความยินยอม ยกเว้นคดีอาญาอุกฉกรรจ์ รวมทั้งมีอำนาจในการออกหมายเรียก หมายจับและหมายให้มาปรากฏตัวยังศาลได้อีกด้วย

ผู้กระทำผิดโดยชุมชน (Community Corrections) เช่น การจำกัดบริเวณให้อยู่แต่ภายในบ้าน (Home Detention) จะ เห็น ได้ว่าสัดส่วนของจำเลยที่ศาลพิพากษาลงโทษให้จำคุกนั้นสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

(2) จำนวนคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลในระดับรัฐบาลกลาง: นำเสนอโดยประเภทของการกระทำผิด (Federal Court Cases by Offense Type)

ข้อมูลข้างต้นนี้มาจากข้อมูลที่รวบรวมจากหลายแหล่ง ได้แก่ บทคัดย่อเกี่ยวกับข้อมูลของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม รายงานประจำปีและข้อมูลของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในระดับรัฐบาลกลางประจำปีค.ศ. 2005 นอกจากนี้ ข้อมูลนี้ยังรวมถึงข้อมูลคดีทุกคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางและความผิดอาญาสถานเบาที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลาง (U.S. Magistrates or Magistrate judge) นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1994 การรายงานข้อมูลนั้นขึ้นอยู่กับปีงบประมาณของรัฐบาลกลางซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ส่วนข้อมูลในปีก่อนหน้านั้นขึ้นอยู่กับปีปฏิทิน ในที่นี้ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของสาธารณะ (Public Order Offenses) ให้ความหมายรวมถึง ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและการอพยพย้ายถิ่นฐานอีกด้วย

4) กระบวนการยุติธรรมในระดับรัฐบาลกลาง (Federal Justice System)

ในการรวบรวมข้อมูลส่วนนี้ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้จัดตั้งโครงการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม (Federal Justice Statistics Program (FJSP)) ขึ้น โดยโครงการนี้ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลเป็นรายปีเกี่ยวกับชั่วโมงการทำงาน กิจกรรมต่าง ๆ และผลสืบเนื่องใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับคดีอาญาในระดับรัฐบาลกลาง ซึ่งข้อมูลที่สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจัดรวบรวมเพื่อให้ได้มานี้เป็นข้อมูลทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมในระดับรัฐบาลกลาง อันได้แก่ จำนวนของบุคคลที่ถูกสืบสวน สอบสวน ถูกฟ้องร้องดำเนินคดี ถูกตัดสินลงโทษ ถูกกักขังหรือจำคุก ถูกพิพากษาให้คุมประพฤติ ถูกปล่อยตัวก่อนการพิจารณา และตกอยู่ภายใต้ทัณฑ์บนหรือการควบคุมดูแลด้วยวิธีอื่นใด ความเห็นของพนักงานอัยการว่าควรสั่งฟ้องคดีหรือไม่ (Initial Prosecution Decision) การส่งคดีต่อไปยังผู้พิพากษาศาลแขวงของศาลในระดับรัฐบาลกลาง การถามคำพยานนอกศาล ผลสืบเนื่องจากการพิพากษาคดีระยะเวลาของโทษที่ลงแก่จำเลยที่ถูกพิพากษาว่ากระทำความผิด และระยะเวลาจริงที่รับโทษ

ข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้นเป็นการรวบรวมจากสำนักงานเลขาธิการอัยการระดับรัฐบาลกลาง(The Executive Office of U.S. Attorneys) หน่วยงานดูแลกระบวนการก่อนการพิจารณาคดี (The Pretrial Services Agency) สำนักงานเลขาธิการศาลยุติธรรมแห่งสหรัฐอเมริกา (The Administrative Office of the U.S. Courts) คณะกรรมการควบคุมดูแลการพิพากษาคดี (The U.S. Sentencing Commission) สำนักพัฒนาสถานแห่งรัฐบาลกลาง (The Federal Bureau of Prisons)

5) ศาลและการพิพากษาคดี (Courts and Sentencing)

แนวโน้มความเป็นไปของการตัดสินลงโทษเกี่ยวกับความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ในศาลระดับรัฐนั้นล้วนแล้วแต่ได้มาจากการสำรวจของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของการตัดสินได้ในอนาคต ในที่นี้จะเป็นการนำเสนอ 1) จำนวนของจำเลยในคดีอาญาอุกฉกรรจ์ที่ขึ้นสู่ศาลในระดับรัฐและถูกศาลตัดสินว่ากระทำความผิด (Convictions in State Courts) รวมถึง 2) ถูกศาลพิพากษาลงโทษ (Sentences in State Courts)

6) ราชทัณฑ์ (Corrections)

การสำรวจเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลการถูกควบคุมตัวของผู้ต้องขัง รวมถึงผู้ถูกกักกันของสำนักงานราชทัณฑ์นี้ มุ่งสำรวจข้อมูลทั้งในด้านจำนวนผู้ต้องหาและผู้ถูกกักกัน จำนวนเรือนจำ สิ่งอำนวยความสะดวกในเรือนจำเพื่อความมุ่งหมายที่จะได้มาซึ่งข้อมูลโดยรวมที่จะแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของกรณีต่าง ๆ ต่อไปในอนาคต อันจะสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไขให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น แผนภูมิด้านล่างนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลของสำนักสถิติแห่งกระทรวงยุติธรรมในด้านการควบคุมตัวผู้ต้องขังที่แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มในด้านต่าง ๆ ได้แก่

- (1) จำนวนประชากรของผู้ต้องขัง (Correctional Populations)
- (2) จำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำระดับรัฐจำแนกตามประเภทของความผิด (Prison population by conviction offense)
- (3) อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ต้องขังโดยรวมในสหรัฐอเมริกา (Incarceration rate)
- (4) จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับโทษประหารชีวิต (Prisoners under sentence of death)
- (5) จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับโทษประหารชีวิตจำแนกตามเผ่าพันธุ์ (Prisoners under sentence of death by race)
- (6) จำนวนผู้ต้องขังที่ถูกประหารชีวิตตามคำพิพากษา (Executions)
- (7) อัตราการฆ่าตัวตายและการฆ่าผู้อื่นในเรือนจำ (Suicide and homicide rates)

ในปี ค.ศ. 2007 มีประชากรจำนวนมากกว่า 7.3 ล้านคนถูกควบคุมตัวอยู่ภายใต้การควบคุมของระบบราชทัณฑ์ซึ่งรวมถึง

- 1) การคุมประพฤติ (Probation) ซึ่งนับเป็นคำสั่งของศาลที่ให้มีการสอดส่อง ดูแลผู้ที่ถูกศาลตัดสินว่ากระทำความผิดโดยชุมชนหรือสาธารณชน โดยกำหนดให้มีการควบคุม ดูแลโดยสำนักงานคุมประพฤติ ซึ่งในหลาย ๆ ราวด้วยกันที่การควบคุมดูแลเป็นพิเศษนี้มีการกำหนดให้บุคคลนั้น ๆ ปฏิบัติตนอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็นกรณีพิเศษขณะที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้น ๆ

2) เรือนจำ (Prison) ซึ่งเป็นการคุมขังจำเลยในระบบราชทัณฑ์ระดับรัฐหรือรัฐบาลกลางเพื่อเป็นการรับโทษจำคุกที่สูงกว่า 1 ปี อย่างไรก็ตามในบางเขตอำนาจศาลระยะเวลาที่จำเลยต้องรับโทษจำคุกในเรือนจำนั้นอาจยาวนานกว่า 1 ปีก็เป็นได้

3) ห้องขัง (Jail) ซึ่งเป็นการคุมขังผู้กระทำความผิดหรือจำเลยในห้องขังระดับท้องถิ่นระหว่างที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล (Pending Trial) รอรับการลงโทษตามคำพิพากษา (Awaiting Sentencing) รับโทษจำคุกที่โดยปกติแล้วจะต่ำกว่า 1 ปี (Serving A Sentence That is Usually Less Than 1 Year) หรืออยู่ระหว่างรอการส่งตัวไปยังเรือนจำอื่นหลังจากที่ศาลพิพากษาว่ามีความผิดแล้ว (Awaiting Transfer To Other Facilities After Conviction)

4) การปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไขหรือทัณฑ์บน (Parole) ถือเป็น การควบคุมในชุมชนที่ถูกจัดให้มีขึ้นระยะเวลาที่รับโทษกักขังหรือจองจำแล้ว ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้มุ่งรวบรวมเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใหญ่ซึ่งอยู่ระหว่างการปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไขหรือทัณฑ์บนนี้หรือพ้นจากเงื่อนไขที่ให้การปล่อยตัวนี้แล้ว รวมถึงผู้อยู่ภายใต้ของการปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไขอื่น ๆ อีกด้วย อันรวมถึงการปล่อยตัวผู้ถูกคุมขังหลังจากมีการหักลบช่วงเวลาที่ประพฤติดนคือออกจากระยะเวลาที่ต้องรับโทษจริงแล้ว (Mandatory Release)⁶⁰ ซึ่งการปล่อยตัวนี้จะมีขึ้นภายหลังจากที่รับโทษจองจำในทัณฑสถานมาช่วงหนึ่งแล้ว

7) งบประมาณที่มีการใช้จ่ายและการจ้างงาน (Expenditure and Employment)

1. การสำรวจข้อมูลผู้ช่วยผู้พิพากษา (Justice Assistance Data Survey (formerly Justice Expenditure & Employment Survey))

⁶⁰ การปล่อยตัวผู้ถูกคุมขังหลังจากมีการหักลบช่วงเวลาที่ประพฤติดนคือออกจากระยะเวลาที่ต้องรับโทษจริงแล้ว (Mandatory Release) นี้ เป็นการปล่อยตัวผู้ถูกคุมขังแบบมีเงื่อนไขในการหักกลบลบกันระหว่างระยะเวลาที่ต้องรับโทษจริงและระยะเวลาที่ผู้ต้องขังมีความประพฤติดีและมีได้กระทำความผิดกฎระเบียบของเรือนจำอีกด้วย ตัวอย่างเช่น นักโทษ A ต้องโทษจำคุกเป็นเวลา 4 ปีเนื่องจากมียาเสพติดจำนวน 2 กรัมไว้ในครอบครองหลังจากที่รับโทษ 2 ปีแล้วและในระหว่าง 2 ปีนั้นนักโทษได้ประพฤติตนดีและมีได้กระทำความผิดกฎระเบียบของเรือนจำมาโดยตลอด ฉะนั้น ระยะเวลาที่ต้องรับโทษจำคุกของเขาคือ โทษจำคุกที่รับแล้วจริง 2 ปีร่วมกับเครดิตเวลา 2 ปีที่ประพฤติตนดี(คือช่วงเวลาเดียวกับที่รับโทษไปแล้ว) รวมเป็นระยะเวลา 4 ปีตามที่ศาลลง ในกรณีนี้จะมีการใช้ดุลพินิจว่านักโทษ A จะได้รับการปล่อยตัวให้กลับไปอยู่ในสังคมแต่ยังคงอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสำนักงานคุมประพฤติหรือไม่ อีกทั้งนักโทษที่จะได้รับการปล่อยตัวในลักษณะนี้ได้จะต้องไม่มีการยื่นคำร้องขอให้มีการปล่อยชั่วคราวโดยมีทัณฑ์บน (Parole)มาแล้วด้วย ถ้ามีการใช้ดุลพินิจปล่อยตัวนักโทษ A แล้ว นักโทษจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสำนักงานคุมประพฤติต่อไปเป็นระยะเวลา 2 ปี (ตามเครดิตเวลา 2 ปีที่ประพฤติตนดี) และจะต้องมีการรายงานตัวพนักงานคุมประพฤติ ตรวจสอบสารเสพติด รับใช้สังคม แล้วแต่กรณี.

2. การสำรวจข้อมูลการใช้จ่ายและการจ้างงานผู้พิพากษา (Justice Expenditure & Employment Extracts Series)

แนวโน้มของงบประมาณที่มีการใช้จ่ายสำหรับองค์กรเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมนั้นสามารถแสดงได้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ 1) โดยความรับผิดชอบของหน่วยงาน และ 2) โดยลำดับชั้นขององค์กร

งบประมาณที่มีการใช้จ่ายโดยตรงโดยหน่วยงานหลักด้านกระบวนการยุติธรรมอันได้แก่ พนักงานสอบสวน ราชทัณฑ์และศาลยุติธรรมนั้นเพิ่มขึ้นโดยตลอด โดยเฉพาะงบประมาณที่มีการใช้จ่ายโดยพนักงานสอบสวนนั้นเพิ่มจำนวนขึ้นมากที่สุด

8) ระบบบันทึกข้อมูลประวัติอาชญากร (Criminal Record Systems)

ข้อมูลประวัติอาชญากรนั้น จะประกอบไปด้วยข้อมูลด้านการจับกุมทั้งหลาย และการชี้ขาดตัดสินคดีอาญาของผู้กระทำความผิดแต่ละบุคคล ดังนั้นข้อมูลประวัติอาชญากรที่มีความสมบูรณ์ ถูกต้องและเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วนั้นจะมีส่วนช่วยให้แต่ละรัฐนั้น 1) พิสูจน์ได้ในทันทีทันใดว่าบุคคลนั้น ๆ เป็นผู้มียุติอาชญากรในรัฐใดรัฐหนึ่งหรือไม่ 2) มีส่วนช่วยเหลือเป็นอย่างมากในการห้ามบุคคลที่กระทำความผิดอาญาร้ายแรงหรือบุคคลอื่น ๆ จากการซื้ออาวุธปืน 3) ช่วยในการตรวจสอบประวัติของบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบในการดูแลเด็ก ผู้สูงอายุหรือผู้พิการ 4) ช่วยในการพิสูจน์บุคคลเพื่อตรวจสอบประวัติว่าเคยก่อความรุนแรงในครอบครัวหรือมีพฤติกรรมที่เฝ้าติดตามและข่มขู่ (Stalking)⁶¹ หรือไม่ 5) มีส่วนช่วยในการตัดสินประเด็นเกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราวและการควบคุมตัวผู้กระทำความผิด และมีส่วนช่วยในการฟ้องร้องดำเนินคดีอาญาที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพรวมถึงช่วยในการกำหนดโทษเกี่ยวกับการกักขังหรือจำคุกได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น และ 6) สามารถที่จะตรวจสอบปุมหลังได้ตลอดเวลาเพื่อเป็นการรักษาและปกป้องความสงบสุขของสาธารณะและความปลอดภัยของประเทศอีกด้วย

นอกจากนี้ ประวัติอาชญากรนั้นจะถูกจัดเก็บรวบรวมโดยแต่ละรัฐและบันทึกในหน่วยงานรับผิดชอบส่วนกลาง อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการสนับสนุนการแลกเปลี่ยนระหว่างรัฐด้านข้อมูลประวัติอาชญากร สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาจะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดให้มีและดูแลเกี่ยวกับระบบดัชนีในการพิสูจน์ระหว่างรัฐ (Interstate Identification Index

⁶¹ ความผิดฐานติดตามและข่มขู่ (Stalking) หมายถึงการกระทำใด ๆ ก็ตามที่มุ่งตรงไปยังบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งอาจก่อให้เกิดความกลัวอย่างมีเหตุผลขึ้นได้

(III), Index-Pointer System) ซึ่งเป็นระบบบันทึกข้อมูลบุคคลที่ถูกจับกุมในคดีความผิดอาญา อุกฉกรรจ์หรือความผิดอาญาร้ายแรงฐานอื่นดังที่ระบุไว้ในกฎหมายระดับรัฐบาลกลางและระดับรัฐ

3.2.5 ประสิทธิภาพของการบูรณาการข้อมูลในสหรัฐอเมริกา

การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม จะจัดทำในรูปแบบของ สมุดประมวลข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Sourcebook of Criminal Justice Statistics)⁶² เป็นแหล่งข้อมูลที่จัดทำโดยสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมเพื่อรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลมากกว่า 200 แหล่งเกี่ยวกับหลาย ๆ ด้านของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในสหรัฐอเมริกาและมีการนำเสนอมากกว่า 1,000 ตาราง นับตั้งแต่ปี 1973 เป็นต้นมา

การนำเสนอข้อมูลจะแบ่งการนำเสนอเป็น 6 ส่วนใหญ่ ๆ ด้วยกันได้แก่

- 1) ลักษณะเฉพาะของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal Justice Characteristics)
- 2) ความเห็นของสาธารณะ (Public Opinion)
- 3) อาชญากรรมและผู้เสียหาย (Crime and Victims)
- 4) การจับกุมและการยึด (Arrests, Seizures)
- 5) ศาล การฟ้องร้องดำเนินคดีอาญาและการตัดสินลงโทษ (Courts, Prosecution, Sentencing)
- 6) การปล่อยโดยมีทัณฑ์บน ที่คุมขัง ทัณฑสถานและโทษประหารชีวิต (Parole, Jails, Prisons, Death Penalty)

จากการศึกษาค้นคว้าอย่างละเอียดและรอบคอบทำให้ได้ข้อสรุปเป็นที่แน่นอนว่าในประเทศสหรัฐอเมริกานั้น สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม (Bureau of Justice Statistics) เป็นหน่วยงานกลางที่มีความสำคัญที่สุด ในการรวบรวมและบูรณาการข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรม ทั้งปวงในประเทศสหรัฐอเมริกา รวมทั้งรวบรวมข้อมูลด้านอื่นอันเกี่ยวข้องกับองค์กรเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ได้แก่ ตำรวจ อัยการและศาล จึงอาจกล่าวได้ว่า การรวบรวมและบูรณาการข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมเป็นหน้าที่หลักของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม (Bureau of Justice Statistics) ในการที่จะดำเนินการรวบรวม วิเคราะห์ จัดพิมพ์และเผยแพร่อย่างถูกต้องแท้จริง ปราศจากความโน้มเอียงใด ๆ และตรงตามกำหนดซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรม ผู้กระทำความผิดทางอาญา ผู้เสียหายทางอาญา และการดำเนินการ การบริหารเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมโดยรวมของฝ่ายรัฐในทุก ๆ ระดับ โดยมีมุ่งหมายความสำเร็จของ

⁶² Sourcebook of Criminal Justice Statistics. Retrieved March 5, 2014, from <http://www.albany.edu/sourcebook/index.html>.

สำนักงานไปที่การสนับสนุนและช่วยเหลือทุก ๆ รัฐ และทุก ๆ องค์กรท้องถิ่นปรับปรุงให้ดีขึ้น ซึ่งการเก็บบันทึกข้อมูลด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในอันที่จะเป็นประโยชน์ในการที่จะต่อต้านอาชญากรรมที่เกิดขึ้น และทำให้เป็นที่มั่นใจได้ว่ากระบวนการยุติธรรมนั้นจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเท่าเทียมกันในทุก ๆ ส่วน

อย่างไรก็ดี นอกเหนือจากสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมที่นับเป็นหน่วยงานกลางที่สำคัญที่สุดในการรวบรวมและบูรณาการเกี่ยวกับข้อมูลด้านอาชญากรรมแล้ว ยังคงมีหน่วยงานด้านอาชญากรรมอีกเพียงหน่วยงานเดียวเท่านั้น ที่ดำเนินการรวบรวมและบูรณาการข้อมูลด้านอาชญากรรมเช่นเดียวกัน คือ สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (The Federal Bureau of Investigation) แต่เป็นเพียงการรวบรวมข้อมูลภายในองค์กรเท่านั้น โดยจะจัดทำในรูปแบบของรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมของสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (FBI's Uniform Crime Report) ซึ่งนับเป็นการรวบรวมข้อมูลด้านอาชญากรรมจากหน่วยงานด้านตำรวจในทุกระดับชั้น ไม่ว่าจะเป็นระดับเมือง รัฐหรือระดับรัฐบาลกลางเพื่อที่จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมในมุมมองระดับประเทศ โดยหลักแล้ว ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต่างมีส่วนร่วมในการรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมสู่สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา ดังนั้น หน่วยงานเหล่านี้จะเป็นหน่วยงานที่ดำเนินการส่งมอบให้ซึ่งรายงานโดยย่อของความผิดอาชญากรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น พร้อมกับส่งมอบรายงานเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดอาญาที่ถูกจับกุมด้วย นอกจากนี้ หน่วยงานดังกล่าวนี้ ๆ ยังต้องจัดส่งเพิ่มเติม ซึ่งข้อมูลเกี่ยวเนื่องกับผู้บังคับใช้กฎหมายที่ถูกฆ่ารวมถึงการถูกทำร้ายร่างกายสืบเนื่องมาจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากความเกลียดชัง (Hate Crime) นอกจากนี้ ในภารกิจที่สำคัญที่สุดแล้ว องค์กรเหล่านี้จะต้องจัดส่งรายงานเกี่ยวกับอาชญากรรมรายเดือนเข้าสู่ระบบการบันทึกข้อมูลอาชญากรรมของส่วนกลางในรัฐของตน และหลังจากนั้น หน่วยงานที่รวบรวมข้อมูลด้านอาชญากรรมในระดับรัฐจะทำการส่งต่อซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมนั้น ๆ ด้วยการบันทึกให้เป็นไปตามคำจำกัดความเกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาที่กำหนดไว้ในคู่มือที่จัดทำโดยส่วนกลาง ซึ่งการส่งต่อข้อมูลนี้จะเป็นการส่งต่อไปยังโครงการรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมในระดับประเทศ ของสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (FBI's Uniform Crime Report) สำหรับรัฐใดก็ตามที่ไม่มีระบบการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมในระดับรัฐ องค์กรที่บังคับใช้กฎหมายในรัฐนั้น ๆ จะต้องส่งมอบข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมโดยตรง แก่โครงการรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมของสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาในระดับประเทศ และในที่สุดแล้ว สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาจะเป็นหน่วยงานที่จัดทำให้ซึ่งแบบฟอร์มการรายงานต่าง ๆ แบบรายงานอัตราการเกิดขึ้นของข้อมูลต่าง ๆ (Tally Sheet) หนังสือรวบรวมอัตราการเกิดขึ้นของข้อมูลต่าง ๆ (Tally Books) พร้อม

ของจดหมายที่จำหน่ายถึงสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา โดยแบบการรายงานต่าง ๆ เหล่านี้ จะถูกจัดส่งให้แก่องค์กรที่บังคับใช้กฎหมายซึ่งมีหน้าที่ในการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมซึ่งตั้งอยู่ในรัฐที่ไม่มีโครงการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมในระดับรัฐ

เมื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาจะเป็นผู้รวบรวม จัดพิมพ์ และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ให้แก่หน่วยงานที่เข้าร่วมโครงการ รวมถึงรัฐที่เข้าร่วมโครงการการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมและบุคคลอื่นทั่วไปที่มีความสนใจในข้อมูลอาชญากรรมระดับประเทศ

3.2.6 มาตรการในการลบข้อมูลออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรรม

ในมลรัฐเท็กซัส ประเทศสหรัฐอเมริกา⁶³ กำหนดการลบทะเบียนประวัติอาชญากรรมไว้ใน Title 1 Chapter 55 (8)⁶⁴ ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตามกฎหมายนี้บุคคลที่จะขอลบทะเบียนประวัติอาชญากรรมจะต้องถูกบังคับโทษหรือมีข้อหาใดๆ เกี่ยวกับการกระทำความผิดร้ายแรง นอกจากนี้กฎหมายฉบับนี้ยังเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นยื่นคำร้องแทนบุคคลผู้กระทำความผิดได้ด้วย หากบุคคลนั้นถึงแก่ความตายไปแล้ว โดยบุคคลผู้กระทำความผิดหรือผู้ยื่นคำร้องแทนต้องยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ศาลพิพากษาให้พ้นโทษ จากนั้นศาลจะพิจารณาคำร้องว่าสมควรลบทะเบียนประวัติอาชญากรรมให้บุคคลนั้นไปหรือไม่ ส่วนข้อยกเว้นของการลบทะเบียนประวัติอาชญากรรม คือ หากเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน หรือการดำเนินกระบวนการพิจารณาก็สามารถเปิดเผยข้อมูลได้ เมื่อศาลมีคำสั่งให้ลบทะเบียนประวัติอาชญากรรมห้ามมิให้มีการเผยแพร่ เก็บรักษา หรือการใช้ข้อมูลที่ศาลสั่งให้ลบแล้ว

3.3 ประเทศสหราชอาณาจักร

ในประเทศอังกฤษมีการรวบรวมจัดทำข้อมูลผู้กระทำความผิดมาเป็นเวลานานแล้ว เนื่องจากเห็นว่าเป็นการเอื้อประโยชน์ และมีคุณค่าในการสืบสวนสอบสวนและป้องกันอาชญากรรม นอกจากนี้ยังมีส่วนช่วยศาลในการกำหนดบทลงโทษได้อย่างเหมาะสมอีกด้วย โดยมีการบัญญัติกฎหมายขึ้นมาฉบับหนึ่งคือ The Criminal law Act of 1967 อันเป็นจุดเริ่มต้นของการรวบรวมทะเบียนประวัติอาชญากรรมแห่งชาติ (The National Collection of Criminal Records) ซึ่งตั้งขึ้นโดย

⁶³ จงสวัสดิ์ พิธิฐ์พันธ์พร. การนำรูปแบบกระบวนการ และแนวนโยบายในการลบทะเบียนประวัติอาชญากรรมมาใช้ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย. สืบค้น 5 พฤศจิกายน 2556, จาก <http://www.gotoknow.org/posts/486952>.

⁶⁴ *Expunction of Criminal Records*. Findlaw. Retrieved January 3, 2014, from <http://www.codes.lp.findlaw.com>.

The National Identification Bureau (NIB) อย่างไรก็ตามข้อมูลของบุคคลที่ตำรวจในอังกฤษที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ ระบบคอมพิวเตอร์ตำรวจแห่งชาติ The Police National Computer (PNC), NIB ซึ่งจัดการโดยตำรวจนครบาลโดยมีที่ตั้งอยู่บนชั้น 3 ของ New Scotland Yard ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลเข้าสู่ระบบ The National Collection of Criminal Records สำหรับสก๊อตแลนด์ (Scotland) และไอร์แลนด์เหนือ (Northern Ireland) จะมีสำนักงานทะเบียนประวัติอาชญากรของตนเอง สำหรับตำรวจหรือตำรวจท้องถิ่นบางแห่งจะมีสำนักงานที่เก็บทะเบียนประวัติอาชญากรของตนเองเช่นกัน โดยที่ในระดับชาตินั้นเริ่มมีการจัดทำบริการที่เรียกว่า The National Criminal Intelligence Service (NCIS) ดังจะได้กล่าวต่อไป⁶⁵

การรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลระบบคอมพิวเตอร์ของตำรวจแห่งชาติ The Police National Computer (PNC) เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างกระทรวงมหาดไทยและตำรวจในช่วงปี ค.ศ. 1960 แต่ได้สถาปนารูปแบบดังกล่าวขึ้นในปี ค.ศ. 1974 โดยที่ PNC₁ จะรองรับรูปแบบของระบบคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับอาชญากร และการกระทำผิดอาญาที่ตำรวจสามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้สำหรับในระยะแรกของการใช้งานเป็นการใช้ระบบ PNC₁ ต่อมามีการนำระบบ PNC₂ มาใช้ในเดือนพฤศจิกายน ปี ค.ศ. 1991 แต่ข้อมูลบางส่วนยังเข้าซ้กับระบบ PNC₁ โดยระบบ PNC₂ จะรวบรวมข้อมูลยานพาหนะที่ถูกขโมย, ข้อมูลบุคคลรวมทั้งบุคคลที่ต้องการตัว หรือหายตัวไป และบุคคลที่ถูกห้ามขับรถยนต์, คำพิพากษา, ลายพิมพ์นิ้วมือ, ทรัพย์สินที่ถูกโจรกรรม และคำแนะนำสำหรับตำรวจ โดยรูปแบบของการใช้งานระบบ PNC₂ จะเพิ่มเติมขึ้นเมื่อตำรวจร้องขอให้มีการตรวจสอบชื่ออาชญากร จากดัชนีชื่ออาชญากร (CRO No.) สำหรับใช้ตรวจสอบโดยผ่านระบบ NIB โดยดัชนีชื่ออาชญากรในระบบ PNC₂ ไม่เพียงแต่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับทะเบียนประวัติอาชญากรเท่านั้น แต่ยังให้บริการข้อมูลที่ถูกรวบรวมในหน่วยงาน NIB ด้วยแต่ทั้งนี้ข้อมูลในรายละเอียดที่สำคัญยังคงต้องอาศัยข้อมูลในหน่วยงาน NIB

สำนักงานพิสูจน์หลักฐานแห่งชาติ The National Identification Bureau (NIB) เดิมเป็นหน่วยงานในสำนักงานทะเบียนประวัติอาชญากรแห่งชาติเก่า The Old National Criminal Record Office แต่ได้แยกออกมาเป็นสำนักงาน NIB ในปี 1980 โดยหน่วยงาน NIB ประกอบด้วยสำนักงานที่สำคัญอีก 2 สำนักงานคือ สำนักงานลายพิมพ์นิ้วมือแห่งชาติ The National Fingerprint Office (NFO) และสำนักงานทะเบียนประวัติอาชญากรแห่งชาติ The National Criminal Record Office (NCRO) ซึ่งหน่วยงานทั้งสองจะรวบรวมทะเบียนประวัติการต้องโทษคดีอาญา (criminal

⁶⁵ From *Criminal Records* (pp.12-26), by Bill Heberton and Terry Thomas, 1993, Great Britain:

convictions) เพื่อนำเสนอถึงรูปแบบการกระทำผิด และให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้กระทำผิดสำหรับพนักงานสอบสวน โดยหน้าที่หลักของ NIB คือการให้บริการแก่ตำรวจของประเทศอังกฤษเกี่ยวกับ

- 1) รูปพรรณของผู้ถูกจับที่ตรงกับลายพิมพ์นิ้วมือ
- 2) รายละเอียดของคำพิพากษาก่อนหน้านี้ของผู้ถูกจับ
- 3) รายละเอียดของคำพิพากษาก่อนหน้าซึ่งเคยปรากฏในศาล
- 4) ประวัติของผู้ถูกจับที่เคยกระทำมาก่อน เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน

นอกจากทะเบียนประวัติที่จัดเก็บโดย The National Identification Bureau (NIB) แล้วสถานีตำรวจบางสถานียังมีการจัดเก็บประวัติเป็นของตนเอง ซึ่งในจำนวนนี้มี 25 สถานี ส่งสำเนาทะเบียนประวัติไปยัง NIB โดยระบบทะเบียนประวัติท้องถิ่นที่จัดเก็บโดยสถานีตำรวจเกือบทั้งหมดเป็นระบบที่ทำด้วยมือ ยกเว้น บางสถานีที่มีขนาดใหญ่ เช่น Greater Manchester ที่มีการจัดเก็บด้วยระบบคอมพิวเตอร์

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1992 ได้มีการนำระบบ The National Criminal Intelligence Service (NCIS) มาให้ข้อมูลแก่ตำรวจ โดยระบบ NCIS จะรวบรวม วิเคราะห์ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับตัวอาชญากรร้ายแรง และการกระทำผิดหลัก ๆ ของเมือง ชาติ และระดับนานาชาติ⁶⁶

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิดที่ถูกรวบรวมไว้ ถือเป็นข้อมูลที่เป็นความลับ โดยมีกฎหมาย The Data Protection Act 1998 ออกมารับรอง โดยกำหนดข้อยกเว้นให้ใช้ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้ ตลอดจนการเปิดเผยข้อมูลต่อตำรวจ เมื่อปรากฏว่าการเปิดเผยดังกล่าวเป็นไปเพื่อการป้องกันหรือสืบหาอาชญากร หรือจับคนร้าย ตลอดจนการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดแต่มีปรากฏอยู่เสมอว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระดับชาติของตำรวจหรือใช้อินเทอร์เน็ตจากตำแหน่งหน้าที่ไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสม แทนที่จะใช้เพื่อความมุ่งหมายในการปฏิบัติหน้าที่ ตัวอย่าง เช่น การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสอบถามประวัติการกระทำผิดของบุคคลบางคนเคยมีประวัติการกระทำผิดหรือไม่แล้วนำข้อมูลดังกล่าวไปให้แก่ชายจ้าง ซึ่งบุคคลดังกล่าวยื่นคำขอสมัครงานไว้เป็นเหตุให้นายจ้างยกเลิกคำขอหรือไม่จ้างงาน⁶⁷

3.3.1 ระบบการบูรณาการข้อมูล

สหราชอาณาจักรมีการออกเอกสารสำคัญฉบับหนึ่ง เรียกว่า “กระบวนการยุติธรรมสำหรับประชาชนทุกคน” หรือ “Justice for All” ออกโดย CJS: Criminal Justice System หรือสำนักงานกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของสหราชอาณาจักร ภายใต้การควบคุมของกระทรวง

⁶⁶ Ibid.

⁶⁷ Ibid.

ยุติธรรมสหราชอาณาจักร ซึ่งถือว่าเป็นสมุดปกขาวของกระบวนการยุติธรรมของสหราชอาณาจักร ได้ประการหนึ่ง

จุดมุ่งหมายของสมุดปกขาว ได้แก่ ความปลอดภัยของสังคม ซึ่งหมายถึง

1) มีมาตรการทางกฎหมายที่จำเป็น สำหรับบังคับต่อผู้มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม อาชญากรรมยาเสพติด และความผิดอาญาร้ายแรงอื่น ๆ

2) มีกระบวนการยุติธรรมที่มุ่งคุ้มครองเหยื่ออาชญากรรม ให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมกับการคุ้มครองผู้ต้องหา

3) ออกมาตรการทางกฎหมายให้อำนาจตำรวจและอัยการเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปราบปรามอาชญากรรม

และภายใต้การกำหนดของ Justice for All โครงสร้างของกระบวนการยุติธรรมของสหราชอาณาจักร ซึ่งได้แก่ดินแดนประเทศอังกฤษและเวลส์ กระบวนการยุติธรรมทางอาญาหลักจะประกอบไปด้วยหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ ตำรวจ อัยการ ศาลมาจิสเตรท ศาลยุติธรรม ทนายความ เนติบัณฑิตยสภา เรือนจำ สำนักงานคุมประพฤติ กองนิติวิทยาศาสตร์ รวมไปถึงหน่วยงานภาคประชาชนผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่พิจารณาได้จากแผนผังแสดง โครงสร้างของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

เมื่อพิจารณาถึงระบบกฎหมาย ประเทศอังกฤษและเวลส์ไม่มีประมวลกฎหมายอาญา แต่กฎหมายอาญาที่ใช้เป็นการผสมกันระหว่างกฎหมายลายลักษณ์อักษรและกฎหมายจารีตประเพณี กฎหมายลายลักษณ์อักษรนั้นผ่านกระบวนการทางรัฐสภาเพื่อเสริมกฎหมายที่หน่วยงานของรัฐบาลประกาศใช้ และกฎหมายลายลักษณ์อักษรดังกล่าวอาจถูกตรวจสอบโดยรัฐสภาส่วนกฎหมายจารีตประเพณีเป็นสิ่งที่ซึ่งถูกสร้างมานานหลายศตวรรษ และถูกแปลและย่อในหนังสือกฎหมาย ความคิดที่สำคัญบางประเภท เช่น ความผิดฐานฆ่าผู้อื่น เป็นความผิดตามกฎหมายจารีตประเพณีแต่โทษที่จะลงนั้นบัญญัติอยู่ในกฎหมายลายลักษณ์อักษร แต่ละปีรัฐสภาได้ออกกฎหมายซึ่งได้บัญญัติความผิดใหม่ ๆ ขึ้น และบ่อยทีเดียวที่เป็นอาญาฉบับใหม่ ได้มีกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานด้านยุติธรรมทางอาญาออกมาใหม่ซึ่งจะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญกับระบบงานด้านความยุติธรรมทางอาญา

ในปี ค.ศ. 1990 เป็นปีที่ฝ่ายนิติบัญญัติออกกฎหมายมาอย่างผิดปกติ พระราชบัญญัติว่าด้วยความยุติธรรมทางอาญา ค.ศ. 1991 ได้ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัดเกี่ยวกับอำนาจพิพากษาคดีด้วยการกำหนดข้อสันนิษฐานเพื่อให้มีการพิจารณาลงโทษประเภทอื่นนอกจากโทษคุมขังมากขึ้น และการไม่เน้นประวัติอาชญากรรมในเวลาพิพากษาคดี อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงมากมายเหล่านี้ได้ถูกยกเลิกในเวลาต่อมา พระราชบัญญัติว่าด้วย

ความยุติธรรมทางอาญา ค.ศ. 1993 ถือได้ว่าเป็นแบบอย่างของพระราชบัญญัติในเรื่องดังกล่าว เนื่องจากเป็นที่รวมของบทบัญญัติใหม่ที่ครอบคลุมกว้างขวาง นับตั้งแต่การทบทวนปรับปรุงบทกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานขบขี้ยานพาหนะอย่างอันตรายนำหาวาดเสียเป็นเหตุให้มีผู้ถึงแก่ความตายไปถึงโทษสำหรับการฟอกเงินในความเห็นของสาธารณชนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมักจะถูกลือว่าเป็นปัญหาสำคัญอันดับ 2 หรืออันดับ 3 ของประชาชนทั่วไปทีเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอาชญากรรมในหมู่วัยรุ่น และการขาดบทลงโทษต่อผู้กระทำความผิดวัยรุ่นอย่างเหมาะสม

เมื่อพิจารณาถึงอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ พบว่าแต่ละหน่วยงานมีภารกิจตามกฎหมายในกระบวนการยุติธรรมดังต่อไปนี้

1) ตำรวจ

ตำรวจมีดุลพินิจที่จะดักเตือนผู้กระทำความผิดภายใต้เงื่อนไข 3 ประการดังนี้

- (1) มีหลักฐานเพียงพอที่จะฟ้อง
- (2) ผู้กระทำความผิดต้องยอมรับว่าได้กระทำความผิดนั้น
- (3) ผู้กระทำความผิดต้องยอมรับการดักเตือนนั้น

ตำรวจมีดุลพินิจเกี่ยวกับความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจราจร โดยการออกไปสั่งและปรับได้โดยไม่ต้องให้ศาลรับรู้ เว้นแต่ผู้ต้องหาจะให้การปฏิเสธ สำหรับคดีที่จะต้องฟ้องต่อศาลนั้นจะต้องดำเนินการโดยสำนักงานอัยการสูงสุด (Crown Prosecution Service)

2) พนักงานอัยการ

สำนักงานอัยการสูงสุด (Crown Prosecution Service) ก่อตั้งตามพระราชบัญญัติการฟ้องคดีความผิดทางอาญาปี ค.ศ. 1985 คดีที่จะมาสู่การพิจารณาของสำนักงานอัยการสูงสุดนั้นต้องเป็นคดีที่เกินกว่าอำนาจการดักเตือนของตำรวจ และอาจต้องฟ้องศาลต่อไป ซึ่งศาลก็ได้มีการยกฟ้องคดีเป็นจำนวนมาก สำนักงานอัยการสูงสุดอาจสั่งไม่ฟ้องคดี เนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอ หรือการฟ้องนั้นไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

3) ศาล

ในคดีที่มาสู่ศาล จำเลยจะรับสารภาพเสียส่วนมาก ซึ่งในกรณีนี้ก็มีประเด็นในเรื่อง คำพิพากษาอย่างเดียวกันเท่านั้น ส่วนในคดีที่จำเลยไม่รับสารภาพ จะมีการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีแบบปฏิบัติเพื่อให้พนักงานอัยการและทนายจำเลยนำพยานเข้ามาสืบ ในอดีตถือว่าจำเลยมีสิทธิที่จะไม่ให้การ โดยไม่ได้หมายความว่าให้การไม่ให้การนี้เป็นการรับสารภาพ แต่ปัจจุบันนี้ถือว่าจำเลยไม่มีสิทธิดังกล่าวแล้ว

กระบวนการพิจารณาคดีในศาลส่วนมากจะกระทำต่อหน้าผู้พิพากษาศาลแขวง (Magistrate) ซึ่งประกอบด้วยองค์คณะ 3 คน โดยยึดถือหลักกฎหมายและกระบวนการพิจารณาตาม

คำแนะนำของเลขานุการศาล (Justices Clerk) เลขานุการศาลนี้จะต้องมีคุณสมบัติด้านกฎหมายอย่างเพียงพอและรับผิดชอบงานบริหารของศาลด้วย นอกจากนี้จะแนะนำข้อกฎหมายแล้ว เลขานุการยังมีอิทธิพลต่อศาลในการพิพากษาและกำหนดความหนักเบาของโทษด้วย

ในเมืองใหญ่ ๆ ศาลแขวงจะมีงานยุ่งมาก จึงได้แต่งตั้งผู้พิพากษาเพิ่มขึ้นโดยให้ทำงานเต็มวัน ได้รับเงินเดือนและต้องมีคุณสมบัติทางกฎหมายครบถ้วน อีกทั้งให้นั่งพิจารณาคดีเพียงคนเดียว ศาลแขวงซึ่งบางครั้งรู้จักในนามของศาลชั้นต้น ได้พิจารณาพิพากษาคดีเป็นจำนวนถึง 98% ของคดีอาญาทั้งหมด ซึ่งคดีความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ จะอยู่ในอำนาจของศาลแขวง

ความผิดที่ร้ายแรงมากบางประเภทอาจจะต้องพิจารณาในศาล Crown Court ส่วนความผิดร้ายแรงที่สุดนั้นต้องพิจารณาในศาล Crown Court ทุกคดี การพิจารณาคดีในศาล Crown Court ใช้ผู้พิพากษาคนเดียวเป็นองค์คณะและใช้คณะลูกขุนจำนวน 12 คน ที่มีอายุระหว่าง 18 ปี ถึง 70 ปี เป็นผู้ตัดสินว่าจำเลยมีความผิดหรือไม่บางอาชีพ (โดยเฉพาะอาชีพที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายและการบริหารงานยุติธรรม) จะได้รับยกเว้นไม่ต้องทำหน้าที่เป็นลูกขุน คำตัดสินของคณะลูกขุนจะต้องเอกฉันท์ อย่างไรก็ตาม ถ้าลูกขุนมีคะแนนเสียงส่วนใหญ่ถึง 10 ต่อ 2 แล้วถือว่าใช้ได้ และการลงมติว่าจำเลยมีความผิดนั้นต้องปราศจากข้อสงสัยอันสมควร

ผู้พิพากษาจะทำหน้าที่กำหนดบทลงโทษ ทุกคดีที่ส่งมายังศาล Crown Court จะผ่านศาลแขวงก่อน (ซึ่งในกรณีศาลแขวงจะทำหน้าที่เสมือนเป็นศาลชั้นต้นหรือศาลระดับแรก) ศาลแขวงจะตรวจสอบเบื้องต้นในคดีความผิดร้ายแรงว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะให้ศาล Crown Court พิจารณาพิพากษาหรือไม่ แต่บ่อยครั้งที่การตรวจสอบจะทำพอเป็นพิธีเท่านั้น แม้ว่าผู้ต้องหาจะสามารถหาพยานหลักฐานมาแสดงได้อย่างเต็มที่ก็ตามว่าคดีไม่ควรส่งไปยังศาล Crown Court ศาลหรือจำเลยสามารถที่จะเลือกให้มีการพิจารณาคดีในศาล Crown Court ได้ ทั้ง ๆ ที่คดีนั้นตามกฎหมายแล้ว ศาลแขวงจะมีอำนาจพิพากษาได้ก็ตาม ในบางคดีที่ศาลแขวงมีการพิจารณาคดีแล้วและเห็นว่าอำนาจพิพากษาของศาลแขวงนั้นไม่เพียงพอที่จะลงโทษจำเลยให้เหมาะสมกับความรุนแรงของการกระทำผิดได้ก็จะส่งคดีนั้นไปให้ศาล Crown Court พิจารณา

ศาลแขวงไม่อาจลงโทษจำคุกเกินกว่า 6 เดือน ในความผิดธรรมดา หรือจำคุกเกินกว่า 12 เดือน ในความผิดทุกกรรม

เด็กที่อายุ 10 ปี หรือมากกว่าอาจต้องรับผิดชอบทางอาญาถ้าในพฤติการณ์ของคดีนั้นแสดงว่าเขาหรือเธอรู้ผิดชอบชั่วดี โดยทั่วไปเด็กที่อายุตั้งแต่ 14 ปี ขึ้นไป ถึงจะต้องรับผิดชอบทางอาญา คดีที่จำเลยอายุต่ำกว่า 17 ปี จะต้องมีการพิจารณาพิพากษาในศาลเยาวชนซึ่งเป็นศาลแขวงที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นเป็นกรณีพิเศษแยกจากศาลทั่วไป มีข้อจำกัดบางประการในการเปิดเผยชื่อเยาวชน

ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาในศาลเยาวชน คดีใดถ้าผู้กระทำความผิดมีอายุต่ำกว่า 17 ปี แต่ถ้าถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดร่วมกับผู้ที่อายุเกินกว่า 17 ปี คดีนั้นก็จะถูกส่งไปยังศาลแขวงตามปกติ

คดีที่พิพากษาแล้วอาจได้รับการพิจารณาทบทวนในชั้นอุทธรณ์ โดยอุทธรณ์จากศาลแขวงอุทธรณ์ไปยังศาล Crown Court และมาจากศาล Crown Court ไปยังศาลอุทธรณ์ (แผนกคดีอาญา) ส่วนการอุทธรณ์ต่อไปยังสภาขุนนาง (House of Lords) จะทำได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับข้อจำกัดบางประการ ในคดีอุทธรณ์ที่ร้ายแรงที่สุด ถ้าอัยการสูงสุดเห็นว่าโทษที่ศาล Crown Court พิพากษายังไม่รุนแรงเพียงพอ อัยการสูงสุดก็มีอำนาจที่จะส่งคดีนั้นไปยังศาลอุทธรณ์ให้พิจารณาได้ ซึ่งศาลอุทธรณ์อาจจะยกคำพิพากษาเดิมและพิพากษาใหม่ก็ได้ กลไกสำคัญที่ได้ถูกกำหนดขึ้นเพื่อลดความแตกต่างของคำพิพากษาของศาลแต่ละศาลคือ แนวทางในการพิพากษาของประธานศาลฎีกา (Lord Chief Justice) เมื่อประธานศาลฎีกาต้องการให้แนวทางในการพิพากษาเพื่อให้คำพิพากษามีมาตรฐานและอยู่ในระดับเดียวกัน ประธานศาลฎีกาจะออกนั่งในศาลอุทธรณ์ (แผนกคดีอาญา) เพื่อฟังการพิจารณาคดีเฉพาะเรื่องและให้หลักทั่วไปรวมทั้งหลักที่จะใช้เฉพาะกับบางสถานการณ์ ทั้งนี้เป็นการให้หลักเกณฑ์ในการพิพากษาคดีในความคิดที่เหมือนกัน อย่างไรก็ตาม นักกฎหมายยังมีปัญหาสงสัยเกี่ยวกับขอบเขตที่แนวทางในการพิพากษาดังกล่าวจะมีผลต่อคำพิพากษาของศาลโดยทั่วไป

4) การทำงานประสานกันของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมของประเทศอังกฤษ

ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศอังกฤษนั้น ในเบื้องต้นตำรวจจะทำการตรวจสอบการกระทำความผิดอาญา สืบเสาะและแสวงหาข้อมูลพยานหลักฐานต่าง ๆ ในการประกอบอาชญากรรมเพื่อนำผู้ที่กระทำความผิดหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม มีหน้าที่ในการปกป้องคุ้มครองสังคม มีอำนาจในการเข้าจับกุมบุคคลผู้กระทำความผิด และนำเสนอพยานหลักฐานเข้าสู่การพิจารณาคดี ซึ่งดำเนินการโดยพนักงานอัยการ เมื่อศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้วก็จะมีคำพิพากษา กรณีถ้ากระทำความผิดจริงก็จะมีคำสั่งลงโทษและกำหนดสภาพบังคับระบลงคำพิพากษานั้น

ประเทศอังกฤษมีกระบวนการที่สามารถลดปริมาณคดีอาญาและปกป้องคุ้มครองสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สาเหตุเนื่องจากในประเทศอังกฤษมุ่งเน้นการป้องกันมากกว่าการแก้ไข มีกลไกการทำงาน 2 ภาคส่วนประสานกันคือ ภายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและนอกกระบวนการยุติธรรม ซึ่งก็คือ ความร่วมมือของภาคสังคม กล่าวคือ

1. การป้องกันเบื้องต้น (Primary Prevention) พยายามสร้างแนวทางในการป้องกันเยาวชนให้ออกห่างจากอาชญากรรมทุกประเภท มาตรการในการตรวจจับยาเสพติดที่มีประสิทธิภาพ

2. กระบวนการป้องกันอย่างทันที (Immediate Prevention) การสร้างสังคมให้ปลอดภัยยิ่งขึ้น การปราบปรามองค์กรก่อการร้าย

3. การตรวจสอบ (Detection) เป็นมาตรการตรวจสอบการกระทำความผิด การสืบเสาะข้อมูลลักษณะการกระทำความผิด สืบเสาะสถานที่ เป้าหมายหรือแหล่งหลักฐานการประกอบอาชญากรรม การลงทุนกับงานด้านตำรวจ ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ สร้างมาตรการปกป้องเหยื่อมากขึ้น

4. อัยการ (Prosecution) บริหารจัดการให้เกิดความร่วมมือในการทำงานระหว่างตำรวจกับระบบของกระบวนการทางอาญา ประสิทธิภาพของศาลในการบริหารจัดการ การพิจารณาคดีที่ดีขึ้นและการสร้างความสมดุลของการพิสูจน์พยานหลักฐานที่แท้จริง

5. การลงโทษ (Punishment) มีการกำหนดโทษจากศาลตามคำพิพากษาที่เป็นที่ยอมรับได้อย่างถูกต้องยุติธรรม มีการนำกระบวนการลงโทษทางเลือกมาใช้

6. การปรับพฤติกรรม (Rehabilitation) กระบวนการปรับปรุงพฤติกรรมโดยพยายามให้สังคมมีส่วนร่วมในการป้องกันและเข้าร่วมจัดการด้วย ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างเรือนจำและการคุมประพฤติ การช่วยเหลือนักโทษให้เกิดทักษะในการทำงานและสามารถทำงานได้จริง

3.3.2 หน่วยงานที่มีบทบาทในการจัดเก็บข้อมูลและบูรณาการข้อมูล

กระบวนการยุติธรรมของประเทศอังกฤษนั้นจะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงยุติธรรม (Ministry of Justice) กระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยงานราชการของสหราชอาณาจักรตั้งแต่ปีพ.ศ. 2550 ทั้งนี้สหราชอาณาจักรได้มีการจัดตั้งกระทรวงยุติธรรมขึ้นในวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 โดยเป็นการรวมสำนักงานลอร์ดแชมเซลเลอร์ให้เป็นส่วนหนึ่งของสำนักงาน Home Office ซึ่งมีหน้าที่ในการดูแลนโยบายทางกระบวนการยุติธรรมทางอาญา นโยบายในการตัดสินคดี การคุมประพฤติ เรือนจำ และการป้องกันการกลับมากระทำผิดซ้ำ ซึ่งก่อนหน้าปี พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) ถ้าเป็นในส่วนของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal Justice System) จะมีหน่วยงานอีกหลายหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลเฉพาะเรื่องกันไป หน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลงานทางด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของอังกฤษคือ สำนักงาน Home Office โดย Home Office นั้นเป็นหน่วยงานรัฐบาลที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานภายในและการวางนโยบายทางอาญาภายในประเทศอังกฤษและเวลส์ สำนักงานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการทำงานร่วมกับสำนักงานลอร์ดแชมเซลเลอร์ (Lord Chancellor's Department, LCD) และร่วมกับสำนักงานอัยการของศาลคราวน์ (Crown Prosecution Service, CPS) เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการสืบสวน การฟ้อง การพิจารณาคดี การตัดสินคดี และให้ความช่วยเหลือเหยื่อของการถูกกระทำผิดอาญา สำนักงาน Home Office ยังมีหน้าที่กำกับดูแลการทำงานของตำรวจ คณะกรรมการกระบวนการยุติธรรมของเยาวชน เรือนจำ และกรมคุมประพฤติ อีกด้วย

ในเรื่องการรวบรวมข้อมูลทางอาญานั้นจะแบ่งเป็นสองส่วนใหญ่ ๆ ด้วยกัน นั่นคือ

1) การรายงานข้อมูลคดีอาญาประจำปี⁶⁸ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงยุติธรรม (Ministry of Justice)

กระทรวงยุติธรรมจะมีการรายงานข้อมูลแห่งชาติทุก ๆ ปี ซึ่งเป็นการรายงานข้อมูลทางอาญาที่เกิดขึ้นในประเทศอังกฤษและเวลส์ ข้อมูลนี้ได้รับการจัดทำโดยความร่วมมือของหน่วยงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักร⁶⁹

2) การรายงานข้อมูลการเกิดอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์ โดย สำนักงาน Home Office

นอกจากการรวบรวมและรายงานข้อมูลคดีอาญาโดยกระทรวงยุติธรรม (Ministry of Justice) แล้ว ยังมีการรายงานข้อมูลการเกิดอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์โดย Home Office อีกด้วย สำนักงาน Home Office รายงานข้อมูลการเกิดอาชญากรรมโดยได้รวบรวมข้อมูลโดย สำนักงานสำรวจอาชญากรรมในอังกฤษ (British Crime Survey, BCS) และจากการบันทึกการเกิดอาชญากรรมโดยตำรวจ สำนักงาน Home Office ได้นำข้อมูลจากทั้งสองหน่วยงานมาทำการประมวลเปรียบเทียบและนำเสนอให้ประชาชน ซึ่งการนำข้อมูลจากทั้งสองหน่วยงานมานำเสนอนั้น จะทำให้เห็นภาพของการเกิดอาชญากรรมได้ชัดเจนมากขึ้นซึ่งจะดีกว่าการพิจารณาข้อมูลจากหน่วยงานเดียว

ข้อมูลการเกิดอาชญากรรมของสำนักงาน Home Office นี้แสดงให้เห็นถึงจำนวนอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้วางแผนและพัฒนา นโยบายทางอาญา นอกจากนั้นรายงานฉบับนี้ยังแสดงถึงแนวโน้มของการเกิดอาชญากรรม รวมถึงมาตรการต่าง ๆ ที่ช่วยให้บรรลุดัตุประสงค์ของสำนักงาน Home Office และยังรายงานถึงข้อมูลในการแจ้งเตือนประชาชนเกี่ยวกับอาชญากรรม

3.3.3 กฎหมายและแนวทางการปฏิบัติขององค์กรจัดเก็บข้อมูล

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบในการรวบรวมและรายงานข้อมูล ได้แก่ UK Statistic Authority หรือ หน่วยงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักร หน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานอิสระซึ่งดำเนินการตามภารกิจของรัฐบาลเสมือนเป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐบาลขึ้นตรงต่อรัฐสภา หน่วยงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักรถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการบริการสถิติและ

⁶⁸ Criminal statistics annual report (NS)- Ministry of Justice, Retrieved February 12, 2014, from <http://www.justice.gov.uk/publications/crimnalannual.htm>.

⁶⁹ UK Statistic Authority. Retrieved November 13, 2013, from <http://www.Statisticauthority.gov.uk>

การจดทะเบียน พ.ศ. 2550 (The Statistics and Registration Service Act 2007) โดยจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2551⁷⁰

ในหน่วยงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักร ยังมีหน่วยงานที่เรียกว่า “สำนักงานสถิติแห่งชาติ” (the Office for National Statistics, ONS) ที่ทำงานภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานสถิติแห่ง สหราชอาณาจักร แต่เดิมนั้น ONS เป็นแผนกหนึ่งของ Treasury and an executive agency แต่หลังจากมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการบริการสถิติและการจดทะเบียน พ.ศ. 2550 ขึ้น ONS จึงกลายเป็นหน่วยงานหนึ่งของหน่วยงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักร⁷¹

สำนักงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักร (ONS) เป็นสำนักงานบริหารของหน่วยงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักร หน่วยงานนี้ไม่ได้เป็นหน่วยงานของทางฝ่ายบริหารแต่เป็นหน่วยงานที่ต้องรายงานต่อรัฐสภาโดยตรง สำนักงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักร (ONS) เป็นหน่วยงานหลักในการเก็บรวบรวมและรายงานข้อมูลที่ใหญ่ที่สุด ซึ่งประกอบไปด้วย:

1. สำนักงานนักสถิติแห่งชาติ (the National Statistician) ซึ่งนักสถิติเหล่านี้จะทำหน้าที่เป็นผู้บริหารและผู้ให้คำแนะนำด้านสถิติของหน่วยงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักรด้วย
2. สถาบันสถิติแห่งชาติของสหราชอาณาจักร (the UK’s National Statistics Institute, NSI)
3. สำนักงานใหญ่ของการบริการสถิติของรัฐบาล (the Government Statistical Service, GSS)

ONS ถือเป็นหน่วยงานหลักของระบบการรวบรวมข้อมูลในสหราชอาณาจักรและเป็นหน่วยงานหลักของรัฐบาลที่มีหน้าที่ดำเนินการจัดการสำรวจ และเป็นหน่วยงานที่ทำกรายงานข้อมูลอย่างเป็นทางการ นอกจากนี้หน่วยงานนี้ยังทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสหราชอาณาจักรในการเข้าร่วมกับระบบสถิติแห่งยุโรป (The European Statistical System, ESS)

การกำกับดูแลการทำงานของ ONS มีการกำกับดูแลดังนี้:

1. คณะกรรมการสำนักงานสถิติจัดให้มีการกำกับดูแลการทำงานของ ONS และควบคุมทิศทางของแผนการทำงานและวงกรอบนโยบายในภาพรวมทั้งหมดเพื่อให้ ONS สามารถดำเนินการได้

⁷⁰ Ibid.

⁷¹ Office for National statistics. Retrieved December 9, 2013, from

2. คณะผู้บริหารจัดการของ ONS (the ONS Executive Management Group, EMG) มีหน้าที่ในการกำกับดูแลและดำเนินการบริหารในแต่ละวัน คณะผู้บริหารนี้จะประกอบไปด้วย นักสถิติ

การทำงานของหน่วยงานทั้งสองนี้ได้รับการร่วมมือจากคณะทำงานอีกหลายคณะที่มีหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละหน้าที่ ในกรณีของ ONS คณะทำงานคณะอื่น ๆ มีหน้าที่ในการตัดสินใจ ในนามของ EMG โดยประธานกรรมการของแต่ละคณะมีหน้าที่รายงาน EMG ในประเด็นที่ต้องส่งต่อไปยังคณะกรรมการสำนักงานสถิติสำหรับการดำเนินงานในนามของ EMG คณะทำงานแต่ละคณะจะมีการประชุมกันทุกเดือน ในแต่ละคณะจะประกอบไปด้วยกรรมการบริหารอย่างน้อย สามคน

3.3.4 รูปแบบและวิธีการจัดเก็บข้อมูล

รูปแบบและวิธีการจัดเก็บข้อมูลของ Home Office

(1) แนวทางของสำนักงานสำรวจข้อมูลการเกิดอาชญากรรมในอังกฤษ

1. เป็นการออกแบบสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างประชากรอายุ 16 ปี และมากกว่านั้น ซึ่งอาศัยอยู่ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคลในประเทศอังกฤษและเวลส์

2. สำรวจประสบการณ์การประสบอาชญากรรมด้วยตนเองและมุมมองต่อการเกิดอาชญากรรมของประชาชน

3. รวมถึงการถามคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม (เช่น เกี่ยวกับพฤติกรรมต่อต้านสังคม เกี่ยวกับงานของตำรวจและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา)

4. สำรวจเกี่ยวกับการใช้สารเสพติด

5. จัดให้มีมาตรการที่น่าเชื่อถือมากที่สุดสำหรับเหยื่อจากการเกิดอาชญากรรม และแนวโน้มของชาติ

6. การสำรวจของสำนักงานสำรวจข้อมูลการเกิดอาชญากรรมนี้จะไม่กระทบต่อรายงานอาชญากรรมต่อสาธารณะหรือจะไม่กระทบต่อข้อมูลที่ตำรวจจัดบันทึก

(2) การจัดบันทึกของตำรวจ

ข้อมูลของตำรวจขึ้นอยู่กับตัวเลขที่ตำรวจได้รายงานให้กับ Home Office

1. ข้อมูลของตำรวจจะครอบคลุมไปถึงอาชญากรรมที่รายงานต่อตำรวจและจัดบันทึกโดยตำรวจ

2. แนวโน้มของมาตรการที่ดีในการรายงานอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพและรวมถึงการรายงานอาชญากรรมที่ไม่ร้ายแรงจนถึงอาชญากรรมรุนแรง

3. ข้อมูลนี้จะเป็นตัวเลขที่แสดงให้เห็นถึงภาระงานของตำรวจได้เป็นอย่างดี เป็นการรายงานข้อมูลในพื้นที่เฉพาะ

ในรอบระยะเวลาสี่ปีที่ผ่านมา ทั้งข้อมูลจาก BCS และการจดบันทึกของตำรวจนั้นค่อนข้างไปในทิศทางเดียวกัน แนวโน้มตัวเลขของการจดบันทึกของตำรวจแสดงให้เห็นถึงการมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการทำงานของตำรวจ ในปี พ.ศ. 2545 ตำรวจได้นำมาตรฐานการจดบันทึกอาชญากรรมแห่งชาติ⁷² มาปรับใช้ด้วยซึ่งทำให้เห็นการพัฒนาอย่างสมบูรณ์และต่อเนื่องของการจดบันทึกตัวเลขอาชญากรรมอย่างเห็นได้ชัด

แหล่งข้อมูลอื่นของข้อมูลการบริหารจัดการ ยังทำให้เห็นภาพการเกิดอาชญากรรมที่สมบูรณ์ขึ้น การถือ โกงเป็นตัวอย่งที่ดีตัวอย่างหนึ่งเนื่องจากข้อมูลนี้ไม่มีการนำมารายงานไว้ในข้อมูลของการจดบันทึกของตำรวจและก็ไม่ได้อยู่รวมอยู่ในจำนวนการเกิดอาชญากรรมในข้อมูลของทาง BCS ดังนั้นมันจะเป็นประโยชน์มากหากมีการนำข้อมูลดังกล่าวมาจากทางหน่วยงานทางด้านเศรษฐกิจ APAC (สมาคมดูแลการจ่ายเงินแห่งสหราชอาณาจักร) บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการใช้บัตรเครดิตโดยถือ โกงที่เกิดขึ้นในสหราชอาณาจักร

ประเภทอาชญากรรมที่รวบรวมโดย BCS แตกต่างกับ ประเภทอาชญากรรมที่มีการจดบันทึกโดยตำรวจอย่างไร

1. แตกต่างกันในแง่การระทำความผิดจากแหล่งข้อมูลสองแหล่งซึ่งได้รับแรงจูงใจจากขอบเขตของการจดบันทึกจากทั้งสองแหล่ง ตัวอย่างเช่น การจดบันทึกข้อมูลของตำรวจนั้นรวมเอาประสบการณ์จากเด็กอายุต่ำกว่า 16 ปีไว้ด้วย ซึ่ง BCS ไม่มีการรวบรวมข้อมูลดังกล่าว

2. อาชญากรรมบางเรื่องอาจไม่มีการจดบันทึกหรือไม่มีการรายงาน ซึ่งจากจำนวนอาชญากรรมเกือบครึ่งหนึ่งของการรวบรวมโดย BCS ไม่มีการรายงานไปยังตำรวจ

ตัวอย่างผลจากการเก็บข้อมูลอาชญากรรม

การรายงานข้อมูลของ Home Office

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า Home Office มีการรายงานข้อมูลการเกิดอาชญากรรมในสหราชอาณาจักร ซึ่งการรายงานนี้เป็นการรายงานข้อมูลที่ได้มาจากทั้งทางสำนักงานสำรวจข้อมูลอาชญากรรมในอังกฤษ (BCS) และจากทางการเก็บข้อมูลการเกิดอาชญากรรมจากทางตำรวจ

ข้อมูลการเกิดอาชญากรรมของปี พ.ศ. 2550/2551 เปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2549/2550

ข้อมูลของสำนักงานสำรวจข้อมูลอาชญากรรมกับข้อมูลจากการจดบันทึกของตำรวจนั้นมีความแตกต่างกันในการครอบคลุมประเภทของอาชญากรรม แต่จากข้อมูลทั้งสองก็สามารถ

⁷² The National Crime Recording Standard (NCRS). Retrieved January 15, 2014, from <http://www.gov.uk/...data/.../ncrs.pdf>

ชี้ให้เห็นได้ว่าตัวเลขการเกิดอาชญากรรมทั้งหมดลดลงในรอบปีที่ผ่านมา ข้อมูลอาชญากรรมทั้งหมดในข้อมูลของสำนักงานสำรวจข้อมูลอาชญากรรมลดลง 10% และข้อมูลของการจับบันทึกของตำรวจลดลง 9% เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติตัวเลขในปี พ.ศ. 2549/2550⁷³

ตารางที่ 3.1 ตารางเปรียบเทียบข้อมูลจาก BCS และข้อมูลจากการจับบันทึกของตำรวจในปี พ.ศ. 2549/2550

ข้อมูลจาก BCS	ข้อมูลจากการจับบันทึกของตำรวจ
↓ อาชญากรรมทั้งหมดของ BCS ลดลง 10% คือ 10.1 ล้านเรื่อง	↓ ข้อมูลจากการจับบันทึกของตำรวจทั้งหมดลดลง 9% คือ 5 ล้านคดี
↓ ข้อมูลอาชญากรรมรุนแรงลดลง 12%	↓ การกระทำความผิดต่อส่วนตัว ลดลง 8%
→ ข้อมูลการบุกรุก- คงที่	↓ การกระทำความผิดข้อหาจรรยาบรรณลดลง 12% คือ
↓ การกระทำผิดเกี่ยวกับยานพาหนะลดลง 11%	↓ การกระทำความผิดทางเพศ ลดลง 7%
→ การลักขโมย- คงที่	↓ การปล้น ลดลง 16%
↓ การขโมยของใช้อื่น ๆ ในบ้านลดลง 12%	↓ การบุกรุก ลดลง 4%
↓ คนเร่ร่อนลดลง 10%	↓ การกระทำความผิดเกี่ยวกับยานพาหนะลดลง 14%
↓ ความเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมลดลงจาก 24% เป็น 22%	↓ การเกิดความเสียหายทางอาญา ลดลง 13%
	↑ การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มขึ้น 13%

หมายเหตุ. ข้อมูลการเกิดอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์นี้เป็นการรายงานสำรวจข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่บริการข้อมูลของรัฐบาลภายใต้หลักและแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (the National Statistics Code of Practice) ข้อมูลเหล่านี้เป็นการรายงานโดยปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง

⁷³ Crime in England and Wales 2007/2008, A summary of the main findings, Home Office, National Statistics. Retrieved December 3, 2013, from <http://www.gov.uk/.../home-office/.../statistics>.

ผลจากการเก็บข้อมูลอาชญากรรมของสหราชอาณาจักรในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาพบว่า ตัวเลขที่แสดงว่ากระบวนการยุติธรรมในสหราชอาณาจักรมีปัญหา ได้แก่ ข้อมูลการนำตัวผู้กระทำความผิดมาสู่กระบวนการยุติธรรม จำนวนผู้กระทำความผิดที่ได้รับการประกันตัวมากเกินไป การใช้เวลาดำเนินคดีนานเกินสมควร การที่กระบวนการยุติธรรมไม่สามารถเอาผิดผู้กระทำความผิดได้ และการที่สังคมเห็นว่าการลงโทษยังไม่สาสมหรือมากพอต่อความต้องการ ด้วยเหตุนี้หลักการทั่วไปของการบูรณาการ การทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมของสหราชอาณาจักร เป็นไปดังต่อไปนี้

1) มาตรการที่ทำให้เกิดการตรวจตราควบคุมอาชญากรรมที่ดีขึ้น ซึ่งอาจกระทำได้โดยการปฏิรูปการทำงานขององค์กรตำรวจ

2) มาตรการที่ทำให้ตำรวจมีอำนาจในการพิจารณาการประกันตัวก่อนพิจารณา และให้อำนาจอัยการในการอุทธรณ์การให้ประกันตัวผู้ต้องหาได้

3) การทำงานประสานกันอย่างยิ่งระหว่างตำรวจกับอัยการ ที่ทำให้กระบวนการสอบสวนและการพิจารณาสิ่งฟ้องคดีมีประสิทธิภาพสูงสุด และไม่ก่อให้เกิดความผิดพลาดเนื่องจากมีพยานหลักฐานจากการสอบสวนที่ไม่เพียงพอ

4) ในการพิจารณาคดีแต่ละคดีจะต้องพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมแห่งคดีประกอบไปด้วย เพื่อการยืนยันการกระทำความผิดที่ดีขึ้น

5) ในการพิจารณาของศาลมาจิสเตรท ผู้พิพากษา และคณะลูกขุน ทุกฝ่ายจะต้องได้รับทราบสำนวนคดีและพยานหลักฐานประกอบคดีอย่างครบถ้วน โดยปราศจากการปกปิดซ่อนเร้น และ

6) จะต้องเพิ่มปริมาณการควบคุมตัวบุคคลหรือผู้ต้องหาที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสังคม โดยการเพิ่มการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยหรือการควบคุมในสถานกักกัน (Detention) ให้มากขึ้น

และเพื่อกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในการจัดการกับข้อมูลอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้นของ สหราชอาณาจักร ให้สอดคล้องกับนโยบายของ Criminal Justice System ข้างต้น สมุดปกขาว Justice for All จึงได้กำหนดนโยบายของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่สำคัญดังต่อไปนี้

ในชั้นตำรวจ

1) เพิ่มจำนวนกำลังพลตำรวจ

2) เพิ่มงบประมาณในการปฏิบัติงานของตำรวจ

3) จัดจ้างผู้ประกอบวิชาชีพนักสืบที่มีความเชี่ยวชาญมาร่วมปฏิบัติงานด้วย

4) จัดสัดส่วนของเวลาปฏิบัติงานเพื่อการปราบปรามอาชญากรรมมากกว่าภารกิจงานอื่น

และ

5) ใช้มาตรการที่ทันสมัย โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแสวงหาตัวผู้กระทำความผิดและพยานหลักฐาน

ในชั้นพนักงานอัยการ

1) การปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างตำรวจกับพนักงานอัยการ ในการแสวงหาความจริงในคดี

2) พนักงานอัยการต้องรับผิดชอบในการตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนก่อนนำคดีขึ้นสู่ศาล

3) เพิ่มงบประมาณแก่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้เกิดความสะดวกคล่องตัวในการดำเนินคดี

4) จัดรูปแบบการกำหนดอัตราส่วนโทษล่วงหน้าที่ชัดเจน และ

5) เพิ่มอำนาจการลงโทษของศาลมาจิสเตรทในเรื่องของการควบคุมตัว ได้นานถึง 12 เดือน เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาพยานหลักฐานและการพิจารณาคดีขยายผล

ในชั้นการขอประกันตัว

1) ให้อำนาจตำรวจในการพิจารณาเงื่อนไขในการควบคุมตัวบุคคลระหว่างประกันตัว

2) ให้ศาลกำหนดบรรทัดฐานในการพิจารณาไม่ให้ประกันตัวผู้ที่เคยกระทำความผิดและถูกลงโทษมาแล้ว หรือผู้ที่กระทำความผิดซ้ำระหว่างประกันตัวหรือคุมประพฤติ

3) ให้อำนาจพนักงานอัยการในการอุทธรณ์คำสั่งอนุญาตให้ประกันตัวของศาลมาจิสเตรทได้

4) สำหรับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ควรพิจารณาให้ควบคุมตัวผู้กระทำความผิดไว้ในที่คุมขัง ไม่ควรให้ประกันตัว

ในชั้นการพิจารณาคดีของศาล

1) ศาลสามารถใช้มาตรการที่เหมาะสมในการควบคุมตัวผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะผู้กระทำความผิดซ้ำ

2) ศาลสามารถดำเนินคดีซ้ำ ซึ่งเป็นการขัดต่อหลัก Double Jeopardy ได้ เมื่อการขยายผลในการดำเนินคดีค้นพบพยานหลักฐานชิ้นใหม่

3) ให้พยานแห่งคดีสามารถขึ้นแถลงการณ์ในศาลได้มากขึ้น

4) ให้อัยการสามารถอุทธรณ์การพิจารณาของคณะลูกขุนซึ่งกระทำโดยมิชอบได้

5) เพิ่มอัตราส่วนจำนวนประชากรที่หมุนเวียนมารับภารกิจในการเป็นคณะลูกขุนให้มากขึ้น

ในชั้นบังคับโทษ

- 1) เน้นการใช้มาตรการควบคุมตัวไว้ในที่คุมขัง สำหรับผู้กระทำความผิดร้ายแรง หรือผู้ฝ่าฝืนมาตรการคุมประพฤติหรือบริการสังคม
- 2) ควรควบคุมตัวผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์และความผิดเกี่ยวกับเพศไว้คุมขังนานเท่าที่จำเป็นต่อการป้องกันอันตรายต่อสังคมโดยรวม
- 3) สามารถใช้มาตรการควบคุมตัวบุคคลได้มากกว่าหนึ่งอย่าง เช่น ให้ทำงานบริการสังคมพร้อมต้องรับการบังคับบำบัดกรณีผู้เสพยาเสพติด ทั้งนี้เท่าที่จำเป็นต่อการปรับปรุงพฤติกรรม และการป้องกันสังคม
- 4) ควรต้องออกแนวปฏิบัติเรื่องการกำหนดอัตราส่วนโทษ (Sentencing Guidelines) มาบังคับใช้
- 5) เน้นการใช้มาตรการเปลี่ยนจากคุมประพฤติเป็นการจองจำ (Custody Minus) กรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมประพฤติ
- 6) จัดให้มีกระบวนการรองรับผู้พ้นโทษ (Custody Plus) เพื่อการเตรียมความพร้อมกับผู้ส่งกลับสำหรับผู้ต้องโทษจำคุกระยะสั้น
- 7) นำมาตรการควบคุมตัวสุดสัปดาห์หรือควบคุมเวลากลางคืน (Weekend or Nighttime Custody) มาใช้ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยแก่สังคม

3.3.5 ประสิทธิภาพของการบูรณาการข้อมูล ในประเทศสหราชอาณาจักร

ข้อมูลที่มีการรวบรวมโดย BCS มีประโยชน์ในการพัฒนา ใฝ่ระวังและประเมินนโยบายทั้งหมด เพื่อวัตถุประสงค์ในการลดปริมาณคดีอาญา ข้อมูลนี้ยังมีประโยชน์ที่ทำให้ทราบกลุ่มเสี่ยงในการเกิดคดีอาญา ทั้งนี้ จะทำให้ทางการสามารถวางแผนนโยบายในการป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อมูลจาก BCS ทำให้เกิดมาตรการในการติดตามการดำเนินงานการใช้อำนาจของตำรวจทั่วทั้งประเทศอังกฤษและเวลส์ นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการช่วยในด้านการคุมประพฤติและงานด้านการศาลเพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นอีกด้วย

ข้อมูลของ BCS มีการรายงานเป็นประจำทุกปีในชื่อ “Crime in England and Wales” ซึ่งในรายงานนี้ยังมีการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มของสังคมและแนวโน้มของภูมิภาคซึ่งถือเป็นข้อมูลระดับชาติมีการรับผิดชอบการรายงานโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (Office for National Statistics, ONS) นั่นคือ จะเห็นได้ว่าข้อมูลการรายงานข้อมูลของ BCS นี้ยังเป็นข้อมูลอย่างย่อที่ใช้รายงานรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงในการใช้เพื่อตอบคำถามรัฐสภาเพื่อเป็นหลักฐานในการเลือกคณะกรรมการแต่ละกลุ่มอีกด้วย

การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนนี้จะเหมือนสะพานเชื่อมระหว่างประชาชนกับรัฐบาล การสำรวจที่ดีสามารถนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำเกี่ยวกับสถานการณ์และประสบการณ์ของประชาชนซึ่งข้อมูลนี้จะช่วยให้รัฐบาลสามารถวางนโยบายและการบริการเพื่อตอบสนองให้ตรงความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี

ข้อมูลของ BCS ถือเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญมากเพราะข้อมูลนี้ทำให้เราสามารถมองเห็นภาพรวมของการเกิดคดีอาญาได้กว้างกว่าข้อมูลจากทางตำรวจแต่เพียงข้อมูลเดียว เนื่องจากข้อมูลจาก BCS นั้นรวมเอาข้อมูลที่ไม่ได้มีการรายงาน หรือ ไม่ได้มีการบันทึกในบันทึกของตำรวจด้วยสาเหตุนี้เมื่อมีการพิจารณาข้อมูลสถิติจาก BCS และจากบันทึกของตำรวจเข้าด้วยกันก็จะสามารถทำให้การบูรณาการข้อมูลมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อให้เป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนในระยะยาวเกี่ยวกับการเกิดคดีอาญาในประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ส่วนข้อเสียที่อาจเกิดขึ้นได้ของการบูรณาการข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมของสหราชอาณาจักร ได้แก่

1) ข้อมูลที่มีการรายงานจากทั้งทาง BCS และ จากบันทึกของตำรวจนั้น มีการใช้คำจำกัดความของประเภทของคดีอาญาที่แตกต่างกันอยู่บ้าง ทำให้เวลาเปรียบเทียบข้อมูล จึงอาจได้ตัวเลขที่ไม่ตรงกันหรือมีความแตกต่างกัน เมื่อมีการนำข้อมูลไปใช้จึงอาจทำให้ไม่ได้ประโยชน์เต็มที่

2) การเก็บข้อมูลการสำรวจของทาง BCS จะเป็นการเก็บข้อมูลจากประชากรที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป แต่จากข้อเท็จจริงจะพบว่าเกิดการเกิดคดีอาญาเกิดขึ้นได้กับบุคคลทุกเพศทุกวัย แม้จะอายุยังไม่ถึง 16 ปี ก็ตาม ทำให้ข้อมูลของ BCS นั้นอาจจะไม่ตรงกับความเป็นจริง

3) การเก็บข้อมูลการสำรวจของ BCS เป็นการสำรวจความคิดเห็นและประสบการณ์ของประชากรที่อยู่อาศัยในประเทศอังกฤษและเวลส์เฉพาะประชากรที่มีบ้านอยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง แต่ไม่ได้มีการเก็บข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่ตามหอพัก หรือ บ้านพัก ต่าง ๆ ทำให้ข้อมูลที่ได้อาจมาจากประชากรกลุ่มเดียวเท่านั้น

ส่วนข้อเสนอแนะเบื้องต้นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการบูรณาการข้อมูลในประเทศสหราชอาณาจักร จากการประมวลผลและการรวบรวมวรรณกรรม ผลปรากฏว่า ในปี ค.ศ. 2006 (พ.ศ. 2549) ทางรัฐบาลได้จัดให้มีการทำการวิเคราะห์ข้อมูลการรายงานข้อมูลการเกิดอาชญากรรมแห่งชาติขึ้น โดยให้ คณะกรรมการสถิติ และ โพรเฟสเซอร์ แอนเดรีย สมิธ จัดทำการวิเคราะห์ดังกล่าว ทั้งนี้จากรายงานทั้งสองฉบับ มีการรวบรวมข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1) ควรให้สำนักงาน Home Office และ ตำรวจ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เปลี่ยนแนวทางการนำเสนอข้อมูลให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันเพื่อจะได้นำข้อมูลมาใช้ร่วมกันได้ เช่น การเปลี่ยนคำจำกัดความของคำว่า “violent crime” หรือให้มีการเก็บข้อมูลการเกิดคดีอาญาที่หลากหลายมากขึ้นให้ครอบคลุมกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น

2) ควรมีการระบุความแตกต่างของข้อมูลจากทาง BCS และ ข้อมูลที่ได้จากการจัดบันทึกของตำรวจว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร และใครจะเป็นผู้ได้ประโยชน์จากข้อมูลเหล่านี้

3) ควรจัดให้มีการทำการวิเคราะห์ข้อมูลและทำการตรวจสอบข้อมูลเป็นประจำสม่ำเสมอ

4) ควรให้ BCS มีการขยายฐานข้อมูลการเก็บสำรวจข้อมูล จากเดิมที่มีการเก็บข้อมูลจากประชากรที่มีอายุเกิน 16 ปี เป็นการเก็บข้อมูลจากประชากรที่มีอายุต่ำกว่านั้นด้วย

3.3.6 มาตรการในการลบข้อมูลออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรรม

มาตรการในการลบข้อมูลออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรรมในสหราชอาณาจักร อยู่ภายใต้กฎหมาย The Data Protection Act 1984 ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาตให้ลบข้อมูลออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรรมได้ โดยกำหนดไว้ในข้อ 5 ซึ่งบัญญัติว่า “ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการจัดการตามวัตถุประสงค์ใดต้องไม่ถูกเก็บไว้นานกว่าที่จำเป็นเพื่อวัตถุประสงค์นั้น” ทั้งนี้ เนื่องมาจาก เหตุผลด้านบุคลากรผู้ดูแล งบประมาณ อาคารสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษา ประกอบกับการให้ความสำคัญคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลนั่นเอง โดยกฎหมายดังกล่าวยังได้แบ่งประเภทของข้อมูลที่จะทำการลบออกจากทะเบียนภายในระยะเวลาที่แตกต่างกันออกไป เช่น

1) บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้ต้องขัง จะถูกทำลายทันทีเมื่อพ้นกำหนด 10 ปีนับแต่วันที่ผู้ต้องขังนั้นเข้ารับการรักษาเป็นครั้งสุดท้าย หรือเมื่อผู้ต้องขังนั้นถึงแก่ความตาย แต่ในกรณีที่เป็นการรักษาความผิดปกติทางจิต ข้อมูลดังกล่าวจะถูกทำลายเมื่อพ้นกำหนด 20 ปีหลังจากแพทย์มีความเห็นว่าผู้ต้องขังนั้นหายเป็นปกติแล้ว

2) บันทึกข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขังที่ต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป ให้ทำลายข้อมูลนั้นเมื่อพ้นกำหนด 1 ปีนับแต่วันปล่อยตัวผู้นั้น แต่ถ้าผู้ต้องขังเป็นผู้ต้องคำพิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิตหรือผู้ต้องขังที่ต้องใช้วิธีการคุมขังแบบพิเศษ ให้ทำลายข้อมูลนั้นเมื่อพ้นกำหนด 6 ปีนับแต่วันปล่อยตัวผู้นั้น

อย่างไรก็ตาม กฎหมาย The Data Protection Act 1984 ได้ให้อำนาจในการเก็บรักษาข้อมูลไว้ได้นานกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยจะต้องพิจารณาเป็นรายบุคคลไปเนื่องจากมีเหตุผลพิเศษ และผู้ที่มีอำนาจออกคำสั่งนี้ ได้แก่ ผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้รักษาการแทน

ผู้บัญชาการเรือนจำ ด้วยเหตุผลในเรื่องเกี่ยวกับวินัยและความมั่นคงในเรือนจำ รวมถึงเพื่อการป้องกันอาชญากรรม และนอกจากนี้ยังให้แพทย์เป็นผู้มีอำนาจในการออกคำสั่งดังกล่าวได้หากกรณีมีความจำเป็นหรือมีเหตุผลเพื่อประโยชน์ในด้านประวัตินิติการรักษของผู้ต้องขังนั่นเอง เป็นต้น

3.4 สาธารณรัฐฝรั่งเศส

ทะเบียนประวัติอาชญากรในสาธารณรัฐฝรั่งเศสเป็นเอกสารที่เกี่ยวกับประวัติของผู้กระทำผิด โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ผู้พิพากษาได้ใช้ประโยชน์ในการตรวจสอบว่าผู้กระทำผิดเคยมีประวัติการถูกลงโทษมาก่อนหรือไม่ ซึ่งถ้าหากมีอัยการมิใช่เป็นประเด็นที่จะนำมาสู่การวินิจฉัยในการฟ้องร้องคดี ในส่วนของผู้พิพากษาสอบสวนก็จะใช้ในการวินิจฉัยว่าจะใช้ความเข้มงวดในการควบคุมอย่างไร อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อผู้พิพากษาในการเลือกใช้โทษได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนใช้ในการตัดสินใจลดโทษหรือการลงโทษ และการลงโทษในกรณีกระทำผิดซ้ำ ทะเบียนประวัติอาชญากรเป็นเครื่องมือสำคัญอันหนึ่งที่ขาดไม่ได้ สำหรับองค์กรที่ทำหน้าที่บังคับโทษ รวมทั้งองค์กรทางปกครองบางองค์กร และผู้เกี่ยวข้อง⁷⁴

สำหรับแนวความคิดเรื่องทะเบียนประวัติในสาธารณรัฐฝรั่งเศสเกิดขึ้นในปี 1850 โดยนายบอนด์เนอเวีย เดอร์มาซังยี (Bonneville De Marsangy) โดยเขาเสนอการทำบัตรที่บรรจุข้อมูลการลงโทษ การจับกุม ไว้ในศาลที่ผู้ต้องหาเกิดวิธีการจัดการดังกล่าวจะทำให้สามารถตรวจสอบอาชญากรรมและโดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถนำไปใช้ติดตามร่องรอยของผู้กระทำผิดได้ ซึ่งทะเบียนประวัติอาชญากรในช่วงแรกเรียกว่า “บันทึกย่อเกี่ยวกับทะเบียนประวัติคดี” โดยมีจำศาลทำหน้าที่เป็นผู้บันทึกข้อมูล จากผู้ที่ถูกศาลพิพากษาลงโทษอุกฤษโทษ และมีขโทษ ในบันทึกย่อเกี่ยวกับทะเบียนประวัติคดีจะมีข้อมูลดังนี้ 1) ชื่อ 2) อายุ 3) สัญชาติ 4) ความผิดและโทษ

บันทึกยอดังกล่าวจะถูกส่งไปยัง 2 กระทรวง คือ กระทรวงยุติธรรมและกระทรวงมหาดไทย โดยจำศาลจะเป็นผู้ทำและจัดส่ง เมื่อนานวันขึ้นเอกสารดังกล่าวเริ่มมีมากขึ้นทำให้ยากแก่การค้นหาทำให้ในช่วงครึ่งหลังศตวรรษที่ 19 เริ่มมีการปรับปรุงทะเบียนประวัติ โดยมีการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นทั้งนี้จะเห็นได้จากในช่วง ปี ค.ศ. 1899 – 1945 มีหนังสือเวียน กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ ออกมากำหนดกลไกต่าง ๆ เหล่านี้มากมายจนถึงปี 1945 มีการนำหลักเกณฑ์เรื่องทะเบียนประวัติอาชญากรไปเพิ่มเติมในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดถึงข้อมูลที่ได้รับ ระยะเวลาในการเก็บรักษาในบัตรรวมทั้งจำนวน และรูปแบบของทะเบียนที่จะมอบให้แก่ผู้ใช้ประโยชน์ โดยไม่เปลี่ยนแปลงหลักการเดิมในเรื่องนี้สำหรับบันทึก

⁷⁴ Christian ELEK et Luarent RIEUNEAU, “Casier Judiciaire,” *Encyclopedia Dalloz*, (PENAL I A-CIN, 1997), 1-3.

ประวัตินั้นจะถูกเก็บไว้ที่ศาลที่จังหวัดผู้กระทำผิดนั้นเกิด แต่ถ้าไม่ทราบสถานที่เกิดของผู้กระทำผิด หรือผู้กระทำผิดเป็นชาวต่างชาติ จะมีการทำทะเบียนประวัติอาชญากรกลาง (casier judiciaire central) ซึ่งภายหลังเรียกว่า ทะเบียนประวัติอาชญากรต่างชาติ (casier des étrangers) ซึ่งทะเบียนประวัติอาชญากรชาวต่างชาติ จัดการโดยกระทรวงยุติธรรม โดยในตอนแรกอยู่ที่กรุงปารีส (Paris) ต่อมาย้ายไปที่ (Nates) โดยในช่วงแรกการจัดเก็บเป็นการทำงานโดยใช้กระดาษซึ่งเป็นระบบที่ทำมาด้วยมือ ต่อในปี ค.ศ. 1982 จึงได้มีการจัดทำข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ยกเว้นจังหวัดโพ้นทะเล (DOM) และ อาณานิคม (TOM) ที่ยังใช้ระบบที่ทำด้วยมือ โดยข้อมูลดังกล่าวมีการจัดรวมไว้ที่เดียวกันจัดตั้งเป็น “ศูนย์ทะเบียนประวัติเกี่ยวกับคดีแห่งชาติ” ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางทะเบียนประวัติของสาธารณรัฐฝรั่งเศส โดยมีผู้พิพากษาประจำกระทรวงเป็นผู้ดำเนินการซึ่งศูนย์ทะเบียนประวัตินี้ต่อมายังเป็นศูนย์ข้อมูลประวัติอาชญากรเกี่ยวกับคดียุโรปแห่งชาติ อาจกล่าวได้ว่าทะเบียนประวัติอาชญากรในสาธารณรัฐฝรั่งเศสมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและไม่มีทางยุติการพัฒนาได้ดังจะกล่าวต่อไปนี้

3.4.1 การจัดเก็บข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรม

ภายหลังศาลมีคำพิพากษา ในความผิดประเภทที่ต้องจดบันทึกข้อมูลในทะเบียนประวัติ จำศาลก็จะบันทึกข้อมูลในบัตรข้อมูล ซึ่งบัตรดังกล่าวมีประโยชน์อย่างยิ่งโดยจะเป็นส่วนสำคัญที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้กระทำผิด การลงบัตรข้อมูลมีความละเอียดแตกต่างกัน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวอาจเปิดเผยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยแต่จะเป็นข้อมูลระดับไหนเป็นอีกปัญหาหนึ่งอยู่ที่ว่า ข้อมูลต้องการความสมบูรณ์มากน้อยเพียงใด โดยบัตรข้อมูลที่ศาลทำจะมีจำนวนเท่าคำพิพากษา ในคดีอาญา โดยในบัตรจะมีรายละเอียดดังนี้

ก. คำพิพากษาลงโทษอาญาสำหรับความผิดอุกฤษโทษ⁷⁵ (crimes) มัธยมโทษ⁷⁶ (Délits) และลหุโทษ⁷⁷ (contraventions) ชั้น 5 ขึ้นไป ตลอดทั้งคำพิพากษาทุกประเภทไม่ว่าจะมีการลงโทษหรือไม่ก็ตาม นอกจากนั้นยังบันทึกคำพิพากษาให้ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยสำหรับเด็กและผู้ใหญ่

⁷⁵ ความผิดอุกฤษโทษ ได้แก่ความผิดที่มีโทษ ประหารชีวิต, จำคุกตลอดชีวิต, กักขังตลอดชีวิต (เป็นโทษการเมือง, จำคุกโดยมีกำหนดเวลา, กักขังโดยมีกำหนดเวลา (เป็นโทษการเมือง), ขับออกนอกประเทศ (เป็นโทษการเมือง).

⁷⁶ ความผิดมัธยมโทษ ได้แก่ความผิดที่มีโทษ จำคุกเกินกว่า 2 เดือน จนถึง 5 ปี, ปรับไม่เกินกว่า 25,000 ฟรังก์.

⁷⁷ ความผิดลหุโทษชั้นที่ 5 คือความผิดที่มีโทษปรับ 400 – 10,000 ฟรังก์ จำคุกตั้งแต่ 10 วันถึง 1 เดือน.

ข. จากคำพิพากษาในคดีอาญา ยับันท์ก็คำชี้ขาดทางวินัย หรือข้อชี้ขาดในคดีปกครอง รวมทั้งคำชี้ขาดบางอย่างในเรื่องความสามารถ หรือรู้ความสามารถ เช่น คำพิพากษาเกี่ยวกับคดีล้มละลาย คำสั่งถอดถอนอำนาจปกครองบุตร ห้ามหรือควบคุมกิจกรรมบุคคลนั้น คำพิพากษาศาลต่างประเทศที่แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิด

ค. ข้อมูลเกี่ยวกับการออกหมายจับ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับคำพิพากษาแต่ผู้นั้นหลบหนี การลงโทษ รวมทั้งหลบหนีราชการทหาร ซึ่งข้อมูลทั้ง 3 มีผลต่อการดำเนินคดีโดยเป็นจตุรวมข้อมูลที่สำคัญ โดยเฉพาะความประพฤติดังกล่าวได้ประโยชน์จากบันทึกประโยชน์ในการเพิ่มโทษกรณีทำผิดซ้ำ ตัดสิทธิทางการเมือง หรือตัดสิทธิทางแพ่ง

ง. ข้อมูลเกี่ยวกับวันต้องโทษ การลดโทษ การปล่อยชั่วคราวระหว่างพิจารณาการรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ การชำระค่าปรับ กำหนดวันพ้นโทษ ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับการลดล้างความผิด หรือโทษให้แก่ผู้กระทำผิดมีอยู่ 3 ประเภท คือ

1. การล้างมลทิน ในสาธารณรัฐฝรั่งเศสการล้างมลทินมีผลทำให้ผู้กระทำผิดได้สิทธิที่เสียไป อันเนื่องจากการกระทำผิดหรือการลงโทษ เช่น สิทธิในการใช้อำนาจปกครองสิทธิในการเป็นพยานในศาล สิทธิในการเลือกตั้ง เป็นต้น หรือในกรณีที่ถูกกลับคืนมา จะฟ้องหย่าก็จะนำเหตุที่ผู้กระทำผิดถูกล้างมลทินแล้วมาฟ้องหย่าไม่ได้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามการล้างมลทินก็ไม่กระทบถึงการกระทำใดที่ได้กระทำไปก่อนแล้ว เช่น การพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ การถูกถอดเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือการหย่าก็จะยังคงมีผลตามเดิม โดยที่การล้างมลทินจะมีผลต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเท่านั้น นอกจากนั้นการล้างมลทินยังทำให้ได้รับการระบุนการล้างมลทินลงในทะเบียนประวัติอาชญากร ซึ่งจะเป็ผลดีต่อผู้กระทำผิดกล่าวคือ ถ้าหากไม่กระทำผิดใหม่ขึ้นอีกจะถือว่าเป็นผู้กระทำครั้งแรกไม่ใช่ผู้กระทำผิดอีก (recidive) และย่อมได้รับประโยชน์ในการที่ศาลจะใช้วิธีการรอลงโทษหรือรอกำหนดโทษ อีกทั้งยังสามารถร้องขอให้มีการล้างมลทินได้⁷⁸

2. การนิรโทษกรรม ในสาธารณรัฐฝรั่งเศสการนิรโทษกรรม มีผลเป็นการล้างผลของคำพิพากษาลงโทษทั้งหมด แต่ไม่อาจเรียกร้องคืนเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาลไปแล้ว ก่อนการประกาศใช้กฎหมายนิรโทษกรรม นอกจากนั้น การนิรโทษกรรมมีผลทำให้ผู้กระทำผิดถูกลบประวัติการกระทำผิดดังกล่าวออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรทำให้ไม่สามารถยื่นฟ้องผู้กระทำผิดในความผิด ดังกล่าวได้อีก เพราะศาลถือว่าไม่เคยมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น (nonlive

⁷⁸ จาก การล้างคำพิพากษาลงโทษจำคุก (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท) (น. 136), โดย วาสนา รอดเอี่ยม, 2524, กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

a statuer) นิรโทษกรรมจึงเป็นเหตุผลที่ศาลอ้างถึงเพื่อมีคำสั่งไม่ประทับฟ้อง (non recevoir) ถ้าได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้วก็ให้ศาลสั่งยกฟ้อง⁷⁹

3. การอภัยโทษ ในสาธารณรัฐฝรั่งเศสการอภัยโทษมีผลเพียงการละเว้นไม่บังคับโทษตามคำพิพากษาแต่ไม่มีผลเป็นการลบล้างคำพิพากษา ดังนั้น คำพิพากษาให้ลงโทษและผลของคำพิพากษายังคงมีอยู่ กล่าวคือ คำพิพากษายังคงปรากฏอยู่ในทะเบียนประวัติอาชญากรแสดงว่าเป็นผู้เคยต้องโทษมาแล้ว⁸⁰ ดังนั้น ถ้าผู้กระทำความผิดไปกระทำความผิดขึ้นใหม่ ศาลก็สามารถเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำความผิดดังกล่าว ฐานเป็นผู้กระทำความผิดไม่เจ็ดหลายได้ หรือศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดโดยไม่รู้ว่าการกำหนดโทษ หรือไม่รอการลงโทษ ก็ได้

อนึ่งบัตรข้อมูลที่จำศาลทำขึ้นนี้นอกจากจะเก็บไว้ที่ศูนย์ข้อมูลแล้วยังมีการส่งให้ผู้เกี่ยวข้องด้วยกล่าวคือ คำพิพากษาโทษ ในกรณีหลบหนีการคัดเลือกเข้ารับราชการทหารจะมีการส่งไปยังกระทรวงกลาโหม ส่วนคำพิพากษาคัดสิทธิในการเลือกตั้งจะส่งไปยังหน่วยงานคัดสิทธิ การเลือกตั้ง และในกรณีที่มีการแลกเปลี่ยนทะเบียนกับต่างประเทศก็จะส่งข้อมูลไปยังกระทรวงยุติธรรม

3.4.2 การเปิดเผยข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรรม

โดยหลักแล้วการเปิดเผยข้อมูลจะทำมิได้ แต่อย่างไรก็ตามประโยชน์อย่างหนึ่งของการเก็บรวบรวมข้อมูลก็เพื่อนำข้อมูลมาเปิดเผยในบางกรณี ด้วยเหตุนี้ทะเบียนประวัติอาชญากรในสาธารณรัฐฝรั่งเศสจึงมีหลักการที่สำคัญ 2 ประการคือ

1) การป้องกันข้อมูล เพื่อป้องกันข้อมูลสูญหายไม่ว่าจะเกิดจากภัยอันตรายประเภทใด ข้อมูลจะมีอยู่ 2 ชุด ชุดหนึ่งเก็บที่ศูนย์ข้อมูลอีกชุดหนึ่งจะไม่เปิดเผยว่าเก็บไว้ ณ ที่ใด เพื่อเป็นข้อมูลสำรองในกรณีที่ข้อมูลชุดแรกชำรุด หรือถูกทำลาย

2) การรักษาความลับ เนื่องจากทะเบียนประวัติอาชญากรต้องรักษาเป็นความลับจึงมีข้อห้ามการล่วงรู้ข้อมูลไม่ว่าโดยวิธีใดรวมทั้งการเชื่อมต่อระบบคอมพิวเตอร์ด้วยกเว้นการเปิดเผยตามกฎหมาย ซึ่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของสาธารณรัฐฝรั่งเศสได้กำหนดให้มีการแบ่งทะเบียนประวัติอาชญากรเป็น 3 ระดับดังนี้

⁷⁹ จาก “การนิรโทษกรรมในประเทศฝรั่งเศส,” โดย รังสิกร อุปพงษ์, 2534 (พฤษภาคม), *วารสารอัยการ*, 14(159), 33 – 37.

⁸⁰ From *Dictionnaire de Droit, Tome II, Deuxieme Edition* (p. 883), by Mme. S. Cormoit., 1966, Paris: Dalloz.

(1) ทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข 1 (BULLETIN NO.1) เป็นเอกสารที่มีความสมบูรณ์ที่สุดในบรรดาทะเบียนประวัติศาสตร์ทั้งหมด ทั้งนี้เพราะทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข 1 จะบันทึกประวัติการกระทำความผิดของผู้กระทำผิด และคำพิพากษาลงโทษผู้กระทำผิดทั้งหมดดังนั้นข้อมูลในทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข 1 นี้จะให้เฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญาในศาลเท่านั้น คือ พนักงานสอบสวน อัยการ และผู้พิพากษา ในกรณีที่ผู้กระทำผิดไม่มีประวัติการกระทำมาก่อน จะมีข้อความว่า “ไม่มีประวัติ” (nothing) ในทะเบียนประวัตินี้⁸¹

(2) ทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข 2 (BULLETIN NO.2) เป็นเอกสารที่มีความสมบูรณ์รองลงมา ทั้งนี้เพราะทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข 2 จะหลีกเลี่ยงการบันทึกข้อมูลอันนำไปสู่การตอกย้ำถึงความผิดที่ผู้กระทำผิดเคยทำมาก่อนในบางอย่าง ดังนั้น ข้อมูลในทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข 2 จะไม่ปรากฏข้อเท็จจริงต่อไปนี้ คือ คำพิพากษาให้ใช้การฝึกและอบรมสำหรับเด็ก คำพิพากษาคดีลหุโทษ การรอกการลงโทษที่พ้นเวลาการลงโทษมาแล้ว อำนวยปกครอง ผู้เยาว์ คำพิพากษาที่ถูกลบล้างไปแล้วอันเนื่องมาจากการล้างมลทินข้อมูลในทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข 2 นี้จะส่งมอบให้เฉพาะเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวกับตุลาการศาลหรือเจ้าหน้าที่ทางปกครองที่เป็นองค์กรมหาชน เช่น ส่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่สมัครเข้ารับราชการ หรือขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือการสอบสวนทางวินัย ในกรณีที่ไม่มีประวัติการกระทำผิดมาก่อน จะมีข้อความว่า “ไม่มีประวัติ” (nothing) ในทะเบียนประวัตินี้⁸²

(3) ทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข 3 (BULLETIN NO.3) เป็นเอกสารที่มีความสมบูรณ์น้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะทะเบียนประวัติอาชญากรหมายเลข 3 จะไม่ปรากฏข้อมูลต่อไปนี้ คือ คำพิพากษาจำคุกสูงกว่า 2 ปี โดยไม่มีการรอกการลงอาญา เพื่อมิให้ข้อมูลดังกล่าวส่งผลร้ายแก่ผู้กระทำผิด เนื่องจากเอกสารดังกล่าวผู้กระทำผิดสามารถขอเข้าไปใช้สมัครงานได้⁸³

3.4.3 การลบข้อมูลออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรรม

ข้อมูลต่าง ๆ โดยหลักแล้วจะไม่มีการลบข้อมูลออกจากทะเบียนประวัติโดยเหตุนี้ทะเบียนประวัติอาชญากรในสาธารณรัฐฝรั่งเศสจึงได้รับการยอมรับว่าเที่ยงตรง และเชื่อถือได้แต่อย่างไรก็ตามแนวคิดในการคำนึงถึงการกลับคืนสู่สังคมก็ได้รับการยอมรับในสาธารณรัฐฝรั่งเศสด้วย ซึ่งส่งผลให้แนวความคิดดังกล่าวปรากฏในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของสาธารณรัฐฝรั่งเศส โดยให้มีการลบข้อมูลในทะเบียนประวัติอาชญากรได้ในบางกรณี เช่น

⁸¹ The French Code Of Criminal Procedure Article 774.

⁸² The French Code Of Criminal Procedure Article 775.

⁸³ The French Code Of Criminal Procedure Article 777.

คำพิพากษาล่วงเลยมา 40 ปี นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาโดยบุคคลนั้นไม่ได้ไปกระทำผิดอาญาขึ้นใหม่ หรือผู้ซึ่งถูกศาลพิพากษาถึงแก่ความตาย หรือได้รับการนิรโทษกรรมหรือล้างมลทิน

3.4.4 บทลงโทษ

เนื่องจากทะเบียนประวัติอาชญากรเป็นเรื่องที่สำคัญ ดังนั้นการนำชื่อของบุคคลอื่นมาแอบอ้างว่าเป็นชื่อของตน เพื่อให้มีการบันทึกในทะเบียนประวัติอาชญากร จะถูกลงโทษจำคุก 6 เดือน ถึง 5 ปี และปรับตั้งแต่ 500 – 1,000 ฟรังก์⁸⁴ หรือในกรณีที่มีผู้นำชื่อ หรือยศที่ผิดมาใช้ เพื่อให้มีการค้นประวัติของบุคคลอื่นส่งมอบให้แก่คนจะถูกลงโทษจำคุกตั้งแต่ 10 วัน ถึง 2 เดือน และปรับตั้งแต่ 400 – 2,000 ฟรังก์⁸⁵

---

⁸⁴ The French Code Of Criminal Procedure Article 780.

⁸⁵ The French Code Of Criminal Procedure Article 781.